

รายงานการวิจัย

การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

และความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ ๒

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH-SPEAKING PROFICIENCY

FOR COMMUNICATION AND SELF-CONFIDENCE FOR 2nd YEAR

STUDENTS IN MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY, LANNA CAMPUS

ประดิษฐ์ คำมุงคุณ

วราสะยะ วราสยานนท์

ธีรศักดิ์ แสนวังทอง

พระมหามนตรี อธิการกัมทร

พระนพดล ปันมะ

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ประจำปีงบประมาณ 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 2) เพื่อหารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา และ 4) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนใน รายวิชา HU2003 การสนทนาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 35 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ จำนวน 15 แผน รวม 45 ชั่วโมง และ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1. แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเอง 2.แบบประเมินคุณภาพรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเอง 3. แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 4. แบบวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ รวมไปถึง 5. แบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. การศึกษาวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา สรุปได้ว่า ปัญหาหลักที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในกลุ่มนักศึกษาคือการที่ผู้เรียนมักต้องคิดเป็นภาษาไทยก่อนทุกครั้งเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ ส่งผลให้

กระบวนการสื่อสารขาดความคล่องตัวและดูไม่เป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ นักศึกษาจำนวนมากไม่ชอบเรียนรายวิชาที่เน้นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ลดทอนแรงจูงใจในการฝึกฝนทักษะดังกล่าว อีกทั้ง ความกังวลเมื่อต้องเริ่มต้นสนทนาเป็นภาษาอังกฤษยังเป็นอุปสรรคสำคัญที่ขัดขวางการแสดงออกอย่างมั่นใจ โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจริง ยิ่งไปกว่านั้น ความวิตกกังวลและความไม่มั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษยังส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียบเรียงความคิดและการนำเสนอเนื้อหาอย่างมีระบบ ปัญหาเหล่านี้สะท้อนถึงความจำเป็นในการปรับปรุงวิธีการสอนภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความมั่นใจและสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลผ่านแบบสอบถามในกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 35 คน พบว่ามีปัญหาด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.02, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.34)

2. การหารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) การพัฒนารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับร่าง 2) การประเมินรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับร่าง และ 3) การปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับร่าง

3. การทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา พบว่า 3.1) ผลการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนทุกคน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 12.00 คิดเป็นร้อยละ 80.00 ส่วนคะแนนก่อนเรียน เท่ากับ 6.97 คิดเป็นร้อยละ 46.48 ซึ่งมี ค่า E.I. = 0.6263 หมายความว่า รูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองสามารถทำให้นักศึกษามีความก้าวหน้าร้อยละ 62.63 ผลการเปรียบเทียบ พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3.2) ผลการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนทุกคน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 70.86 คิดเป็นร้อยละ 88.57 ส่วนคะแนนก่อนเรียน เท่ากับ 28.69 คิดเป็นร้อยละ 35.86 ซึ่งมี ค่า E.I. = 0.8218 หมายความว่า รูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองสามารถทำ

ให้นักศึกษามีความก้าวหน้า ร้อยละ 82.18 และผลการเปรียบเทียบ พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการพัฒนา พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.8, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.10)

คำสำคัญ: การพัฒนา, ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ, ความมั่นใจในตนเอง

Abstract

The objectives of this research were 1) to study and analyze the current conditions and problems related to English-speaking proficiency for communication and self-confidence for 2nd year students in Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus, 2) to develop a model for enhancing English-speaking proficiency for communication and self-confidence for 2nd year students in Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus, 3) to test the developed model for improving English-speaking proficiency for communication and self-confidence for 2nd year students in Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus, and 4) to evaluate the effectiveness of the developed model for enhancing English-speaking proficiency for communication and self-confidence for 2nd year students in Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus. The sample for this study consists of 35 second-year students enrolled in the HU2003 English Conversation course in the second semester of the 2021 academic year, Faculty of Humanities, English Program, Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus, selected using purposive sampling. The research instruments include: Experimental tools: 15 lesson plans for English speaking activities based on situational learning, totaling 45 hours. Data collection tools: 1. A questionnaire on the current conditions and problems related to English speaking proficiency for communication and self-confidence, 2. An assessment of the quality of the developed model for enhancing English speaking proficiency for communication and self-confidence, 3. An evaluation of English speaking proficiency for communication, 4. A confidence assessment for English speaking, and 5. A student satisfaction survey. Data analysis will involve calculating mean values, standard deviations, t-tests, and content analysis.

The findings from the research showed that:

1. To study and analyze the current conditions and problems related to English-speaking proficiency for communication and self-confidence for 2nd year students in Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus, can be summarized as follows: The main issue affecting the development of English speaking skills for communication among students is that learners often need to think in Thai first

before speaking in English. This results in a lack of fluency and naturalness in communication. Additionally, many students dislike courses focusing on developing English speaking skills, which diminishes their motivation to practice such skills. Furthermore, anxiety when initiating conversations in English is a significant barrier, preventing confident expression, especially in real-life communication situations. Moreover, anxiety and lack of confidence in speaking English also impact the ability to organize thoughts and present content systematically. These problems highlight the necessity of improving practical English teaching methods to enhance students' confidence and their ability to communicate effectively in English in the future. From a study analyzing data collected through questionnaires from 35 second-year students at Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus, it was found that issues related to English communication skills and students' self-confidence were at a high level ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.34).

2. To develop a model for enhancing English-speaking proficiency for communication and self-confidence for 2nd year students in Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus is divided into three steps: 1) Development of a draft model for enhancing English speaking proficiency for communication, 2) Evaluation of the draft model for enhancing English speaking proficiency for communication, and 3) Improvement of the draft model for enhancing English speaking proficiency for communication.

3. To test the developed model for improving English-speaking proficiency for communication and self-confidence for 2nd year students in Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus revealed that: 3.1) The post-test scores for English speaking proficiency for communication were higher than the pre-test scores for all students, with an average post-test score of 12.00 (80.00%) compared to a pre-test score of 6.97 (46.48%). The Effectiveness Index (E.I.) was 0.6263, indicating a 62.63% improvement. Statistical comparison showed that the post-test scores were significantly higher than the pre-test scores at the 0.05 level. 3.2) The post-test scores for English speaking proficiency for communication were also higher than the pre-test scores for all students, with an average post-test score of 70.86 (88.57%) compared to a pre-test score of 28.69 (35.86%). The Effectiveness Index (E.I.) was 0.8218,

indicating an 82.18% improvement. Statistical comparison showed that the post-test scores were significantly higher than the pre-test scores at the 0.05 level.

4. To evaluate the effectiveness of the developed model for enhancing English-speaking proficiency for communication and self-confidence for 2nd year students in Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus was high ($\bar{X}=4.8$, S.D.=0.10).

Keywords: Development, English speaking proficiency, self-confidence

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างดียิ่งจากบุคคลหลายฝ่ายในการให้คำแนะนำปรึกษา และปรับปรุงแก้ไข ทำให้งานวิจัย ฉบับนี้สมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณในความเมตตาจาก พระธรรมวชิรจินดาภรณ์,รศ. ดร. (สมคิด จินตามโย) อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พระครูสุนทรมหาเจติยานุรักษ์, ผศ.ดร.(จิตติชัย จิตติชัย) รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา พระมหาสมักรมหาวิโร ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และขอขอบพระคุณ ผศ. ดร. ตระกูล ขำนาถ ผู้ช่วยอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา และคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาทุกรูป/ท่าน

ขอขอบพระคุณ ผศ. ดร. ดำรง เบญจศิริ และ ดร. ปาน กิมปี ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อ่าน/ตรวจ ที่ได้ให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องและปรับปรุงเนื้อหาสาระจนทำให้โครงการวิจัยเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (บรรพชิต/คฤหัสถ์) ภาคปกติ ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2564 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ที่ช่วยให้ข้อมูลและนำมาซึ่งงานวิจัยฉบับนี้ให้เสร็จสมบูรณ์ได้ รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ ที่ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ และให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบูรพาจารย์ที่สร้างสถาบันแห่งนี้ คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากงานวิจัยเล่มนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของพระรัตนตรัย ปิตามารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้ผู้วิจัย ได้มีโอกาสในการสร้างประโยชน์ในทางการศึกษาที่ดีตลอดไป

ดร.ประดิษฐ์ คำมุงคุณ และคณะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฌ
สารบัญรูปภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	6
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	8
2.1.1 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	8
2.1.2 องค์ประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	10
2.1.3 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	12
2.1.4 การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	15
2.1.5 การวัดและประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	17
2.2 ความมั่นใจในตนเอง	23
2.2.1 ความหมายของความมั่นใจในตนเอง	23
2.2.2 องค์ประกอบของความมั่นใจในตนเอง	24
2.2.3 ขั้นตอนการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	25
2.2.4 วิธีวัดความมั่นใจในตนเอง	25
2.3 แนวคิดและทฤษฎีการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้	27
2.3.1 ความหมายของสถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้	27

2.3.2	ลักษณะของสถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้	28
2.3.3	ขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้	29
2.3.4	ประโยชน์ของการสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้	32
2.4	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
2.5	กรอบแนวคิดในการวิจัย	47
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	48
3.1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
3.2	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	48
3.3	การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	49
3.4	วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	57
3.5	สถิติที่ใช้ในการวิจัย	58
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
4.1	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	61
4.2	ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล	61
4.3	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	62
บทที่ 5	สรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	82
5.1	สรุปผลการวิจัย	82
5.2	อภิปรายผลการวิจัย	85
5.3	ข้อเสนอแนะ	88
บรรณานุกรม		91
ภาคผนวก		96
	ภาคผนวก - ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	96
	ภาคผนวก - ข แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สถานการณ์เป็นฐานในการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	109
	ภาคผนวก - ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	223
	ภาคผนวก - ง ผลการพิจารณาเครื่องมือวิจัยของผู้เชี่ยวชาญ	224
ประวัติผู้วิจัย		244

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 35 คน	66
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ไปใช้ปฏิบัติจริง	67
ตารางที่ 4.3 เนื้อหาของรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้	71
ตารางที่ 4.4 ผลการประเมินคุณภาพรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ	73
ตารางที่ 4.5 ผลการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา	76
ตารางที่ 4.6 แสดงการเปรียบเทียบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ก่อนเรียนและหลังเรียน	78
ตารางที่ 4.7 ผลการทดสอบความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา	79
ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ก่อนเรียนและหลังเรียน	81
ตารางที่ 4.9 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้	83

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

หน้า

4

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่ภาษาอังกฤษได้กลายเป็นภาษากลางสำหรับการสื่อสารในระดับนานาชาติ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ และการพัฒนาประเทศ (Crystal, 2018, p. 45) สำหรับประเทศไทย ซึ่งตั้งอยู่ในฐานะศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนทุกวัย เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันในเวทีโลก ความสำคัญของการพัฒนาทักษะดังกล่าวสามารถเห็นได้จากบทบาทของภาษาอังกฤษในตลาดแรงงาน การท่องเที่ยว และการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศที่ทวีความสำคัญยิ่งขึ้นในปัจจุบัน (Richards & Rodgers, 2020, p. 67) อย่างไรก็ตาม การศึกษาของไทยมักให้ความสำคัญกับการอ่านและการเขียนมากกว่าทักษะการพูด ส่งผลให้ผู้เรียนจำนวนมากขาดความมั่นใจและความสามารถในการสื่อสารอย่างแท้จริง ดังนั้น การปรับปรุงแนวทางการเรียนการสอน รวมถึงการส่งเสริมการฝึกฝนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จึงเป็นสิ่งจำเป็น ภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสำหรับการสื่อสารเท่านั้น แต่ยังช่วยสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ในระดับโลก และเพิ่มโอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ (Harmer, 2018, p. 234) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในบริบทที่หลากหลายจึงมีความสำคัญ โดยเฉพาะการเรียนรู้เชิงปฏิบัติที่มุ่งเน้นการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนการใช้ภาษาในชีวิตจริงและสร้างพื้นฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการพัฒนาทักษะในอนาคต (Nunan, 2020, p. 156)

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญในการเรียนรู้ภาษา เพราะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสารและพัฒนาความสามารถในการสื่อสารในหลากหลายบริบท การฝึกฝนทักษะการพูดสามารถทำได้ผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น การอภิปรายกลุ่ม การพูดแสดงความคิดเห็น หรือการเล่าเรื่อง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน (วิสาข์ จิตวิวัฒน์, 2562, หน้า 78) เทคนิคการฝึก เช่น การสวมบทบาท (Role Play) และการสนทนาแบบ Peer-to-Peer ช่วยเสริมทักษะการสื่อสารในสถานการณ์จริง การพูดหน้าชั้นเรียนก็ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการพูดในที่สาธารณะ เทคโนโลยีและแอปพลิเคชัน เช่น Duolingo และ HelloTalk ช่วยให้ผู้เรียนฝึกฝนการพูดในเวลาว่างและที่ไหนก็ได้ นอกจากนี้ การใช้วิดีโอคอลและโปรแกรมที่ช่วยวิเคราะห์เสียงเพื่อปรับปรุงการออกเสียงก็มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการพูด (ทิพย์รัตน์ นพฤทธิ์, 2563, หน้า 135) การพัฒนาทักษะการพูดต้องการการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง การใช้กิจกรรมที่เหมาะสม และการสนับสนุนจากเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและประสิทธิภาพในการสื่อสาร

การวัดผลและประเมินความก้าวหน้าของการพูดภาษาอังกฤษเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียน โดยการใช้วิธีการวัดผลต่างๆ เช่น การสอบพูด การสัมภาษณ์ หรือการประเมินตนเอง เพื่อวัดระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่หลากหลาย การสอบพูดมักจะประเมินจากปัจจัยหลายๆ ด้าน เช่น ความชัดเจน ความคล่องแคล่ว และการใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม การสัมภาษณ์ช่วยให้สามารถประเมินการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่ใกล้เคียงกับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (บุรพา อุตถากร, 2563, หน้า 58) การประเมินตนเองก็เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสะท้อนความก้าวหน้าของตนเองได้ โดยการใช้ตัวชี้วัดความสำเร็จที่สำคัญ ได้แก่ ความชัดเจนในการออกเสียง การคล่องแคล่วในการพูด และการเลือกใช้คำศัพท์ที่ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบท ทั้งนี้ การวิเคราะห์ความก้าวหน้าในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงจะช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนสามารถปรับปรุงและพัฒนาทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ปราณี กุลละวณิชย์, 2563, หน้า 42)

การส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาทักษะภาษา เนื่องจากความมั่นใจมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการสื่อสารโดยปัจจัยที่ส่งผลต่อความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมีหลายปัจจัย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นสองส่วนหลัก ได้แก่ บรรยากาศการเรียนรู้และแรงสนับสนุนจากอาจารย์ การสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เช่น การใช้เทคนิคการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยในการแสดงออก จะช่วยเพิ่มความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษได้ นอกจากนี้ แรงสนับสนุนจากอาจารย์ในรูปแบบของคำชมและคำแนะนำที่มีประโยชน์สามารถช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างแรงจูงใจในระหว่างการเรียนก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่สำคัญ โดยเฉพาะการให้กำลังใจในสถานการณ์ที่ผู้เรียนรู้สึกวิตกกังวลหรือกลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษ (อัจฉรา วงศ์โสธร, 2563, หน้า 120) การให้คำปรึกษาและการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีเป้าหมายที่ชัดเจน จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกมั่นใจมากขึ้นในการฝึกฝนทักษะการพูด กิจกรรมที่ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เช่น การฝึกพูดในสถานการณ์จำลองหรือการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะ เช่น การพูดในงานกิจกรรมโรงเรียนหรือการจัดอภิปราย กลายเป็นวิธีที่ได้ผลในการพัฒนาทักษะและสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน กิจกรรมเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนการพูดในสภาพแวดล้อมที่ไม่เป็นทางการและเพิ่มทักษะการปรับตัวในสถานการณ์จริง(แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2563, หน้า 134)

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษยังช่วยเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และการสื่อสารในระดับที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น นักศึกษาที่สามารถสื่อสารได้ดีจะสามารถถ่ายทอดความคิดเห็นและข้อเสนอแนะได้อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสภาพแวดล้อมที่หลากหลายทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษยังช่วยให้นักศึกษาเข้าใจวัฒนธรรมต่างๆ และเปิดโอกาสให้ได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ ที่จะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการปรับตัวในสังคมโลกาภิวัตน์ได้ดียิ่งขึ้น การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษจึงเป็นการลงทุนในอนาคตที่สำคัญสำหรับนักศึกษาในยุคที่การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศมีความสำคัญมากขึ้นในทุกๆ ด้านของชีวิต ด้วยเหตุนี้ การวิจัยและพัฒนา

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญ เพื่อทำความเข้าใจถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดและสามารถออกแบบแนวทางการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นการสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มความมั่นใจให้กับนักศึกษา ในการนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ผ่านกิจกรรมทางภาษาที่สามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง เนื่องจากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางยอดนิยมสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลายและน่าสนใจที่ดึงดูดทั้งผู้ที่ชื่นชอบธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น สถานที่ต่างๆ และมีความสำคัญทั้งในด้านการท่องเที่ยวและการเผยแพร่วัฒนธรรมไทยให้กับนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก การพัฒนาทักษะนี้จะช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
- 2) เพื่อหารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
- 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
- 4) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

1.3 สมมุติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่เรียนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักศึกษาที่เรียนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา GE 3003 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 35 รูป/คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาใช้เป็นกลุ่มทดลองในการศึกษาวิจัยคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา HU2003 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 คณะมนุษยศาสตร์ สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต จำนวน 35 รูป/คน ใช้การสุ่มการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

1.4.2 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยการพัฒนารูปแบบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ครั้งนี้ได้คัดเลือกเนื้อหาสาระการเรียนรู้และออกแบบกิจกรรมที่มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและคำอธิบายรายวิชาใน มคอ. 3 ของรายวิชา HU2003 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 หลักสูตรการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (มคอ. 2) พุทธศักราช 2559 สาขาภาษาอังกฤษ จากหนังสือ ตำรา และแบบเรียน อาทิเช่น Interchange, Cutting Edge, Four Conners, New Headway, Inside listening and Speaking, Speak English Like an American เป็นต้น รวมทั้งข้อมูลในสื่ออินเตอร์เน็ตเว็บไซต์ต่างๆ ได้แก่ 1) MAKING INTRODUCTIONS 2) GOING SHOPPING 3) RETURNING AN ITEM TO THE STORE 4) NEGOTIATING A PURCHASE 5) ORDERING AT A RESTAURANT 6) MAKING A DOCTOR'S APPOINTMENT 7) AT A DINNER PARTY 8) RENTING A CAR 9) CHECKING INTO A HOTEL 10) TRAVELING BY CAR 11) TAKING A TAXI 12) MAKING EXCUSES 13) RUNNING LATE 14) DOWN ON ONE'S LUCK 15) REACTING TO BAD NEWS

1.4.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

1.4.4 สถานที่ในการทำวิจัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่

1.5 นิยามศัพท์

การพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเน้นให้นักศึกษามีความสามารถในการโต้ตอบในหัวข้อต่าง ๆ ที่ผู้สอนกำหนดไว้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้สถานการณ์เป็นฐานในการเรียนรู้

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา HU2003 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 คณะมนุษยศาสตร์ สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 35 รูป/คน

กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ คือ กิจกรรมที่ใช้ในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษโดยสร้างสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่จำลองขึ้นเหมือนสภาพจริงที่ผู้เรียนต้องพบเจอในชีวิตประจำวัน ที่ให้ผู้เรียนลงมือกระทำด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนในจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 ขั้นตอนดังนี้

1) **ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)** อาจารย์สอนแจ้งวัตถุประสงค์ในการเรียนให้แก่ผู้เรียนและอธิบายคำศัพท์ใหม่และไวยากรณ์ที่จำเป็น จากนั้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมเดี่ยว หรือคู่ตามความเหมาะสม

2) **ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)** ผู้เรียนแต่ละคนฝึกสนทนาโดยออกเสียงสนทนาตามผู้สอนและตามคลิปเสียงของเจ้าของภาษา จากนั้นผู้เรียนจึงฝึกการออกเสียงกับคู่สนทนาของตนเองและสลับบทบาทกัน ในขั้นตอนนี้ผู้สอนตรวจสอบผู้เรียนแต่ละคู่ในด้านการออกเสียงและความเข้าใจในบทสนทนา

3) **ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)** หลังจากที่ผู้เรียนได้ฝึกฝนและทำความเข้าใจกับบทสนทนาเป็นอย่างดี มีการสรุปความรู้ที่เรียนมา ผู้เรียนได้รับมอบหมายให้สนทนาในหัวข้อหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้โดยใช้ความรู้ที่ได้จากขั้นตอนขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) และขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) นำมาใช้ในการสนทนาต่อไป

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication): การใช้ภาษาอังกฤษในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิด ความรู้สึก และความคิดเห็นในบริบทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในชีวิตประจำวัน การศึกษา หรือที่ทำงาน โดยเน้นการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนเพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รูปแบบการพัฒนา (Developmental Model): แผนหรือกระบวนการที่ใช้ในการส่งเสริมและปรับปรุงทักษะหรือความสามารถเฉพาะด้านในบุคคลหรือกลุ่มเป้าหมาย เช่น การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นไปตามขั้นตอนหรือรูปแบบที่กำหนด

ความมั่นใจในตนเอง (Self-Confidence): ความเชื่อมั่นของบุคคลในความสามารถ ความคิด และการตัดสินใจของตนเอง เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาได้พัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่าง ๆ ในการเรียนรู้แบบใช้สถานการณ์เป็นฐานในการเรียนรู้ ไปใช้ในชีวิตรประจำวัน ตลอดจนสามารถใช้ประสบการณ์จากการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษมาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ต่อไป

2. ได้แนวทางสำหรับครูผู้สอนในการนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ได้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบบใช้สถานการณ์เป็นฐานในการเรียนรู้ ในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปดังนี้

2.1 การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

- 2.1.1. ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 2.1.2. องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 2.1.3. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 2.1.4. การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 2.1.5. การวัดและประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.2 ความมั่นใจในตนเอง

- 2.2.1. ความหมายของความมั่นใจในตนเอง
- 2.2.2. องค์ประกอบของความมั่นใจในตนเอง
- 2.2.3. ขั้นตอนการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
- 2.2.4. การวัดความมั่นใจในตนเอง

2.3 แนวคิดและทฤษฎีการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

- 2.3.1 ความหมายของสถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้
- 2.3.2 ลักษณะของสถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้
- 2.3.3 ขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้
- 2.3.4 ประโยชน์ของการสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.1.1. ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การพูดเป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ ความคิด ความเข้าใจ ความรู้สึก และความต้องการให้ผู้ฟังได้รับรู้และตอบสนองตามวัตถุประสงค์ของการพูดนั้น ๆ การพูดจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสารของมนุษย์ จำเป็นต่อการดำรงชีวิตความเป็นอยู่และการประกอบอาชีพ เพราะการสื่อสารกันด้วยคำพูดสามารถส่งถึงผู้รับได้ รวดเร็ว ช่วยสื่อถึงความต้องการและความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเข้าใจ ถ้าสื่อสารกันเข้าใจดีการกระทำกิจการงานต่าง ๆ ก็สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งคำพูดที่เปล่งออกมายังบอกให้ทราบถึงอุปนิสัยใจคอของผู้พูด และการพูดยังนำไปสู่การสร้างปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างกันและกัน (จามรี เชื้อชัย 2558 : 28-29) นอกจากนี้การพูดยังเป็นเป้าหมายหลักสำคัญของการเรียนการสอนภาษาด้วย โดยได้มีนักวิชาการและนักวิจัยทางด้านภาษาหลายท่านได้ให้แนวคิดและนิยามความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ดังต่อไปนี้

Finochiaro and Brumfit (1983) ให้ความหมายของการพูดว่า การพูดเป็นปฏิกริยาที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันระหว่างสิ่งที่พูด สถานการณ์ของการพูด การปรับเปลี่ยนการพูดให้เหมาะสมการใช้คำพูดตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ความหมาย และวัฒนธรรมให้เหมาะสม รวมทั้งความไวต่อการรับรู้การเปลี่ยนแปลงของคู่สนทนา การพูดของผู้พูดต้องส่งสารโดยใช้ภาษาที่เหมาะสมมีการเน้นเสียง การออกเสียงสูง เสียงต่ำ และการแสดงสีหน้าท่าทางเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความหมายที่ผู้พูดพูดถึง

Byrne (1986) ได้ศึกษาและให้ความหมายของ การพูดเพื่อการสื่อสารว่า มี 2 แบบ คือ เป็นทักษะของการรับสาร (Receptive skill) และผลิตสาร (Productive skill) ของผู้พูด การส่งรหัส (Encode) เป็นหน้าที่ของผู้พูด เพราะผู้พูดต้องการสื่อถึงเจตนาและบอกความต้องการ ในทางตรงกันข้ามผู้ฟังจะทำหน้าที่ถอดรหัส (Decode) หรือแปลความหมายของสารนั่นเอง อีกทั้งยังหมายถึงลักษณะความซ้ำซ้อน (Redundant) ของภาษาพูด และความรู้ของระบบภาษา เช่น เสียงสูงเสียงต่ำในประโยค เสียงหนัก-เบาในคำและความเข้าใจในท่าทางของผู้พูด ทั้งหมดนี้เป็นเครื่องช่วยทำในการแปลความหมายของผู้พูดไปยังผู้ฟัง

Brown (1993) กล่าวว่า การพูดคือ กระบวนการรับและส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องระหว่างบุคคลอย่างน้อยตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป การพูดจะไม่มี ความหมายและไม่เกิดการติดต่อสื่อสารขึ้นหากผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวที่พูดหรือจุดประสงค์ของการพูดจากผู้ส่งสาร ดังนั้น การพูดสื่อสารจะต้องมีความหมายทั้ง 2 ฝ่าย คือ ทั้งผู้ฟังและผู้พูด

Croft (2004) ได้นิยามความหมายของการพูดสื่อสารว่าเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ ความคิด ระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป หรือมากกว่านั้น การสื่อสารเป็นปฏิกริยาสัมพันธ์ทางสังคมที่สื่อความหมายผ่านระบบสัญลักษณ์ กระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารระหว่างบุคคลต่อบุคคล หรือบุคคลต่อกลุ่มโดยใช้สัญลักษณ์ สัญญาณ หรือพฤติกรรมที่เข้าใจกัน

กัลยาณี ภูเจริญ. (2555: 17) กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การสนทนา ชักถามโต้ตอบกับคู่สนทนา การพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนและเกิดจากการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ และเป็นกระบวนการสื่อความหมายที่ทำให้ผู้พูดและผู้ฟังเกิดความเข้าใจที่ตรงกันในข้อมูลหรือจุดประสงค์ของการพูด

จิราพร พวงประดิษฐ์ (2556: 40) กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการใช้องค์ประกอบของภาษาและการสื่อสารด้วยคำพูดภาษาอังกฤษให้ผู้อื่นเข้าใจได้ โดยมีความถูกต้องทั้งในด้านไวยากรณ์และมีความคล่องแคล่วในการพูด เพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่ตัวเองถ่ายทอดให้ผู้ฟังเข้าใจและแปลความหมายได้อย่างถูกต้องสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายของผู้พูด

ณัฐญา หุ่นน้อย, (2561: 9) กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ความรู้สึกของผู้พูดให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายในการพูด ภาษาอังกฤษของผู้พูด โดยขณะที่ผู้พูดพูดก็จะเกิดการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กับผู้ร่วมสนทนา ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการทำงาน อีกทั้งการพูดยังมีความเกี่ยวเนื่องกันกับทักษะการฟัง อ่าน และเขียนอีกด้วย หลาย ๆ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนได้หันมาให้ความสำคัญความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของบุคลากรของตนเอง ซึ่งได้มีการกำหนดคุณสมบัติในการรับสมัครบุคลากรเข้าทำงาน และมีนโยบายในการปรับค่าตอบแทนให้เพิ่มมากขึ้นสำหรับพนักงานที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ดังที่กล่าวมาข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญสำหรับคนไทยอย่างมากในการใช้พูดติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน และ การทำงาน

ณัฐพร พรหมวัง (2562: 75) กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การใช้ภาษาในการสื่อสารกับบุคคลอื่น เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามความหมายและความต้องการ รวมถึงเป็นการถ่ายทอดความรู้ความคิด ความเข้าใจของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง ซึ่งผู้พูดมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้สามารถมีทักษะทางภาษา สามารถออกเสียง ใช้สำเนียง สำนวนและถ้อยคำได้ถูกต้อง

จากความหมายของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารหมายถึง การสื่อความหมายตามความคิด และความต้องการของผู้สื่อสารด้วยวาจา การสื่อสารจะประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพได้นั้น ผู้สื่อสารต้องคำนึงถึงการออกเสียง การเน้นเสียง รูปแบบทางภาษา การเลือกใช้ศัพท์สำนวน ที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ บทบาททางสังคม รวมทั้งภาษาท่าทางที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งลักษณะดังกล่าวอยู่ในกระบวนการสื่อสาร โดยที่ผู้พูดจะต้องถ่ายทอดความคิดความรู้สึกออกมาเป็นรหัสของภาษาหรือเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ

2.1.2. องค์ประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การพูดคือพฤติกรรมในการสื่อสาร องค์ประกอบของการพูดจะเป็นไปในทำนองเดียวกับองค์ประกอบของการสื่อสารและยังหมายรวมถึงผล (effect) ที่เกิดจากการพูด เช่น ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก ปฏิกริยาตอบสนอง (feedback) ที่ผู้ฟังแสดงออก เช่น เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ชื่นชม ตีใจ เสียใจ และสถานการณ์แวดล้อมต่าง ๆ ในการพูด เช่น สถานที่ เวลา และโอกาสอีกด้วย

Oller (1979:320-326) แบ่งองค์ประกอบการพูดออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. สำเนียง
2. คำศัพท์
3. ไวยากรณ์
4. ความคล่องแคล่ว
5. สามารถเข้าใจคำพูดคนอื่น

ปรัชญา อากาศและกรูณันท์ รัตนแสนวงษ์ (2541: 12) ได้จำแนกองค์ประกอบการพูดอีก 3 ประการ คือ ประการที่ 1 สื่อ คือ สิ่งที่ช่วยให้ผู้พูดสามารถถ่ายทอดความรู้ความคิด ฯลฯ ของตนไปยังผู้ฟังได้สะดวก รวดเร็ว ชัดเจน และน่าสนใจ ได้แก่ การใช้ถ้อยคำ และโสตทัศนูปกรณ์ ประการที่ 2 สถานการณ์การพูด คือ กาลเทศะ ประกอบด้วย เวลา โอกาส สถานที่และสิ่งแวดล้อมในขณะที่พูด และ ประการสุดท้าย คือ ผลที่เกิดจากการพูด หลังจากการพูดจะผลเกิดขึ้นอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้พูดหรือไม่ก็ตาม ผู้พูดอาจรู้ผลจากการพูดของตน โดยดูจากการแสดงออกของผู้ฟัง เช่น การขมวดคิ้ว การพยักหน้า การหัวเราะ การส่ายหน้าหรือการปรบมือ การแสดงออกเหล่านี้เป็นเครื่องบ่งบอกความรู้สึกของผู้ฟังที่มีต่อผู้พูด

รูปทอง กว้างสามสตี (2545:18) ได้แยกองค์ประกอบความสามารถทางการสื่อสาร คือ

1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Grammatical Competence) หมายถึง ความรู้ทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์โครงสร้างของคำ ประโยคตลอดจนการสะกดและการออกเสียง

2. ความสามารถทางด้านสังคม (Socio-linguistic Competence) หมายถึง การใช้คำและโครงสร้างประโยคได้อย่างเหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทางและข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น

3. ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและการเขียน (Discourse Competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical Form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูดและการเขียนตามรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด ถ้าผู้พูดมีกลวิธีในการที่จะไม่ทำให้การสนทนานั้นหยุดลงกลางคัน เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (Body Language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์คำอื่นที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

จามรี เชื้อชัย (2558: 29-30) ได้สรุปสาระสำคัญขององค์ประกอบการพูดไว้ 2 ประการ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 ผู้พูด (Speaker) หมายถึง บุคคลซึ่งพูดสื่อสารหรือส่งข้อมูลข่าวสารต่างๆ ไปยังผู้ฟัง คุณสมบัติหรือองค์ประกอบที่นำมาพิจารณาเกี่ยวกับผู้พูด คือ ความสามารถในการพูดให้เกิดความคล่องแคล่วราบรื่น ความต่อเนื่องเชื่อมโยงข้อความ และความเป็นธรรมชาติในการพูด ผู้พูดต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด มีความพยายามที่จะให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดด้วยปริมาณข้อมูลที่เหมาะสม ผู้พูดสามารถเปลี่ยนบทบาทในการพูดเปิดและปิดการสนทนาและเชื่อมโยงให้การสนทนาดำเนินต่อไปอย่างเหมาะสมและราบรื่น สามารถแก้ปัญหาในระหว่างการสื่อสารด้วยกลยุทธ์ต่างๆ ที่ทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจความหมายได้ โดยใช้ท่าทางและสีหน้า ภาษา ท่วงทำนอง (Intonation) และการออกเสียง (Pronunciation) ให้ถูกต้องตามควรแก่เวลาและโอกาส สัมพันธ์กับพฤติกรรมของบุคคลในสังคมใช้ระดับเสียงชวนฟัง ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ได้หลากหลายและถูกต้องตามโครงสร้างโดยปราศจากความลังเล องค์ประกอบที่ 2 ข้อความ (Message) หมายถึง สารหรือข้อมูลข่าวสารที่ผู้พูดส่งไปยังผู้ฟัง ข้อความหรือสารต้องเป็นเรื่องที่ผู้พูดมีความรู้ มีประสบการณ์หรือมีความถนัด เหมาะสมกับผู้ฟังโอกาสและสถานการณ์ และองค์ประกอบสุดท้ายคือ ผู้ฟัง (Listener) หมายถึง บุคคลที่รับข้อความหรือข้อมูล

ที่ส่งมาจากผู้พูด ถ้าผู้ฟังมีพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่ฟังแล้ว การพูดก็ประสบความสำเร็จได้ง่าย ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้พูดต้องศึกษาพื้นฐานความรู้ผู้ฟังก่อนการพูด

สรุปได้ว่า องค์การพูดประกอบด้วย หมายถึง ผู้ส่งสารหรือผู้พูดเนื้อหาสาระหรือข้อมูล และผู้ฟัง การพูดที่ดีนั้นผู้พูดต้องสามารถเชื่อมโยงให้การสนทนาคำเนินต่อไปอย่างราบรื่น ถูกต้องตามหลักภาษา ใช้น้ำเสียง กริยาท่าทางและคำศัพท์ที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และโอกาส

2.1.3. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองต้องสามารถพูด เจจจา สื่อสาร ตามสถานการณ์ต่างๆได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกฎเกณฑ์ทางภาษาอังกฤษ และสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างราบรื่น คล่องแคล่วตามความเหมาะสมในระดับการสื่อสาร

ชนิตสิรี ศุภพิมล (2545: 33; อ้างถึงใน ประดิษฐ์ คำมุงคุณ 2560: 19) ได้กล่าวว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษว่า เป็นความสามารถในการสื่อสารที่ประกอบด้วยเสียงและรหัสต่างๆเพื่อสื่อความรู้สึกและความต้องการของผู้พูดให้ผู้ฟังเข้าใจและตอบสนอง รวมทั้งเป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสารความรู้ ความคิดเห็น และก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน นอกจากนั้นการพูดภาษาอังกฤษจะต้องมีประสิทธิภาพหรือประสบความสำเร็จได้นั้น ผู้พูดต้องคำนึงถึงการใช้นำนวนและประโยคทางภาษาที่มีความถูกต้องเหมาะสม

จิตติพร ไชยรินคา (2549: 33; อ้างถึงใน ประดิษฐ์ คำมุงคุณ 2560: 19) ได้กล่าวว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเป็นความสามารถของผู้พูดด้วยการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นคำพูดโดยคำนึงถึงความเหมาะสมต่อสถานการณ์นั้น ๆ เพื่อสื่อความหมายให้ผู้สนทนาเข้าใจ และสามารถโต้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ณัฐญา หุ่นน้อย (2561: 18) ได้กล่าวว่า ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโต้ตอบกับคู่สนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยมีจุดประสงค์แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างบุคคล 2 คนขึ้นไปได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ การพูดภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ คือ ผู้พูดต้องเลือกถ้อยคำ น้ำเสียงและพฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูด คือ สีหน้า ท่าทางประกอบการพูดภาษาอังกฤษให้สอดคล้องได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมทั้งนี้ ผู้พูดสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ คล่องแคล่วในการพูด และสามารถรู้ คาดคะเนความรู้สึกของผู้ฟังโดยเลือกใช้คำพูดได้เหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคม และได้รับการยอมรับจากเจ้าของภาษาด้วย

Carroll (1980; อ้างถึงใน กัลยาณี ภูเจริญ 2555:29) ได้แบ่งความสามารถในการพูดออกเป็น 9 ระดับ ดังนี้

1. ระดับผู้ไม่สามารถใช้ภาษาได้เลย (Non-user)
2. ระดับผู้ใช้ภาษาได้เพียงเล็กน้อย (Intermittent)
3. ระดับผู้ใช้ภาษาได้จำกัดมาก (Extremely Limited) คือ พูดได้ตะกุกตะกักเข้าใจในบทสนทนาแบบเร็วได้เพียงเล็กน้อย ไม่สามารถพูดคุยเป็นเรื่องเป็นราวได้ต่อเนื่องแต่สามารถจับใจความสำคัญได้
4. ระดับผู้ใช้ภาษาได้จำกัด (Marginal) คือ สามารถโต้ตอบสนทนาได้ แต่ไม่สามารถพูดเสนอแนะ หรืออภิปรายได้ มีข้อจำกัดในการสนทนา ขาดความคล่องแคล่ว ถูกต้องแต่ยังสามารถสื่อความหมายให้เข้าใจตรงกันได้
5. ระดับผู้ใช้ภาษาได้ปานกลาง (Modest) คือ สามารถสื่อสารใจความสำคัญในบทสนทนาได้ แต่ยังใช้ไวยากรณ์ผิดพลาด ติดตามหรือทบทวนข้อความเพื่อให้ได้ข้อความที่ชัดเจน ขาดความคล่องแคล่ว สามารถเป็นผู้นำในการสนทนาได้ แต่ยังไม่น่าสนใจเพราะขาดลีลาทางภาษา
6. ระดับผู้ใช้ภาษาได้ค่อนข้างดี (Competent) คือ ผู้พูดสามารถพูดในหัวข้อที่ต้องการได้เปลี่ยนเรื่องได้ หยุดการสนทนาเป็นครั้งคราว สามารถเริ่มเรื่องสนทนาได้
7. ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดี (Good) คือ ผู้พูดสามารถเล่าเรื่องได้ชัดเจน และมีเหตุผลสนทนาได้อย่างต่อเนื่อง แต่ไม่คล่องแคล่วมากนัก สามารถติดตามการสนทนา มีการพูดซ้ำ ข้อความเดิมบ้าง แต่สามารถโต้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ
8. ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดีมาก (Very Good) คือ ผู้พูดสามารถอภิปรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำการสนทนาดำเนินเรื่องต่อไป และขยายความได้ตามความจำเป็นแสดงอารมณ์ขัน และโต้ตอบด้วยน้ำเสียงและท่าทางที่เหมาะสม
9. ระดับผู้เชี่ยวชาญในการใช้ภาษา (Expert) คือ ผู้พูดสามารถพูดได้เหมือนเจ้าของภาษา สนทนาในหัวข้อต่าง ๆ และสามารถจับใจความสำคัญได้

Valette และ Disick (1972; อ้างถึงใน กัลยาณี ภูเจริญ 2555: 29) ได้แบ่งระดับความสามารถในการพูดออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ขั้นทั่วโลก ผู้พูดสามารถเลียนแบบเสียง ระดับเสียง ออกเสียงตามแบบเจ้าของภาษา ได้สามารถท่องจำประโยค ข้อความ บทสนทนา ที่เรียนมาแล้วโดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจคำเหล่านั้น

2. **ขั้นความรู้** ผู้พูดสามารถพูดเกี่ยวกับสิ่งที่เคยเรียนมาโดยใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง
3. **ขั้นถ้อยคำ** ผู้พูดสามารถนำกฎไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้ว สร้างรูปประโยคใหม่ๆ ในเวลาที่พูดได้
4. **ขั้นสื่อสาร** ผู้พูดสามารถแสดงความคิดเห็น ความต้องการให้ผู้อื่นรู้ได้โดยเน้นความคล่องแคล่ว ความเข้าใจ มีความสามารถในการสื่อความได้มากกว่าความถูกต้องทางไวยากรณ์
5. **ขั้นวิพากษ์วิจารณ์** ผู้พูดสามารถใช้หลักการพูด น้ำเสียง คำและสำนวนเหมาะสมกับสถานการณ์

ทียาพร ศิลปี (2559: 4-5) ได้กล่าวถึง ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ว่าเป็นแนวคิดซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา (linguistic knowledge) ทักษะทางภาษา (Language skill) ความสามารถในการสื่อสาร (communicative ability) เพื่อให้ทราบถึงโครงสร้างภาษาเพื่อสื่อสาร เนื่องจากบุคคลจะสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ซึ่งต้องมีความสามารถ 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์หรือตามหลักไวยากรณ์ (grammatical competence) หมายถึง ต้องมีความรู้ทางด้านภาษา ในขั้นที่สามารถนำไปใช้ในการแต่งประโยคที่สื่อความหมายได้ จะต้องออกเสียงคำหรือวลี และประโยคได้อย่างถูกต้องไปจนถึงการสนทนาโต้ตอบด้วยสำเนียง และจังหวะที่เจ้าของภาษาพอฟังแล้วเข้าใจได้ จำแนกออกเป็น

- 1.1 ความรู้ด้านคำศัพท์ (Vocabulary Knowledge)
- 1.2 ความรู้ด้านประเภทของคำ (Morphological Knowledge)
- 1.3 ความรู้ด้านโครงสร้างของประโยค (Syntactic Knowledge)
- 1.4 ความรู้ด้านความหมายของคำ (Semantic Knowledge)
- 1.5 ความรู้ด้านการออกเสียง (Phonetic Knowledge)
- 1.6 ความรู้ด้านหลักการสะกดคำ (Orthographic Rules)

2. ความสามารถด้านสังคมภาษาศาสตร์ (Sociolinguistic Competence) หมายถึง ความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติของสังคม กล่าวคือ มีความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางสังคมอันประกอบไปด้วยวัฒนธรรม สถานภาพทางสังคม และบทบาทในสังคมของบุคคลโดยสามารถเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับบุคคล และโอกาสต่าง ๆ ได้เช่นรู้ว่าจะต้องมีความสุภาพระดับใดเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ ไม่เป็นทางการ โดยเลือกให้ตรงกับคุณวุฒิ วิทยุติ ตำแหน่งหน้าที่การทำงานตลอดจนความตั้งใจที่จะสื่อสารของบุคคลนั้น ๆ ด้วย

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (discourse competence) หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์และความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้ากันได้อย่างถูกต้องมีความเข้าใจ และสามารถทำนายความข้างหน้าเกี่ยวกับรูปลักษณะของภาษาที่เกิดขึ้นในบริบทได้อย่างถูกต้อง เช่น การมีลำดับของการเล่าเรื่อง การสื่อสารที่มีข้อความเป็นเหตุเป็นผลสอดคล้องกัน

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การพูดติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ ซึ่งเกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ตลอดจนการใช้กิริยาท่าทาง สีหน้า และน้ำเสียงประกอบในการสื่อความหมาย การใช้กลวิธีนี้เป็นการแสดงออกทั้งในทางคำพูด และไม่ใช้คำพูด คือการใช้ภาษาท่าทาง (Body Language) เช่น การขยายความด้วยคำศัพท์อื่นๆ แทนคำศัพท์ที่ไม่รู้หรือนึกไม่ออกในขณะนั้น ความพยายามที่จะอธิบายโดยใช้กิริยาท่าทางประกอบ การยิ้มทักทายหรือการนำสนทนากับคนแปลกหน้าที่พบกันโดยไม่รู้จัก สถานภาพทางสังคมมาก่อนโดยอาจใช้วิธีสังเกตด้วยวุฒิ และบุคลิกภาพของคู่สนทนาเพื่อจะเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสม

ดังนั้นสรุปได้ว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือการใช้ความสามารถด้านภาษาในการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป การสื่อสารให้มีประสิทธิภาพนั้นผู้พูดจะต้องเลือกใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง รวมถึงพฤติกรรมอย่างเหมาะสมถูกต้องกับโอกาสและมารยาทในการพูดที่ถูกต้องตามวัฒนธรรมและประเพณีของสังคม

2.1.4. การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การพัฒนาทักษะการพูดเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นที่จะต้องฝึกฝน โดยมีนักวิชาการที่เสนอแนวคิดการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษการสื่อสารดังนี้

Janet, Hilsdon. (1991) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า ถ้าจุดมุ่งหมายสำคัญในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือการให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้ ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในแบบต่าง ๆ ในช่วงการเรียนภาษาให้มากที่สุด

Jeffries PR (2005) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะคำนึงถึงความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) มากกว่าความถูกต้องของภาษา (Accuracy)

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540: 34) ให้ความหมายไว้ว่า เป็นการเรียนการสอนที่ไม่ได้ให้ผู้เรียนเรียนรู้เฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างทางภาษาเท่านั้น แต่เป็นการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

สมยศ เม่นแยม (2543: 26) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชนอาจมีการใช้ภาษาที่แตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม

สุไร พงษ์ทองเจริญ.(2546 : 32) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจัดลำดับการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้

วรางคณา เค้าอัน (2560: 12) ได้กล่าวว่า การสอนการสื่อสาร มีเป้าหมายที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นหลักการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ วิธีการสอนภาษาจะเน้นพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริงมากที่สุด แม้จะให้ความสำคัญแก่ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) แต่มิได้ละเลยเรื่องความถูกต้องของภาษา (Accuracy)

Byrne (1986: 10-11; อ้างถึงใน ญัฐพร พรหมวัง 2562: 78) ได้เสนอเทคนิควิธีการสอนการพูดเพื่อการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับฝึกผู้เรียน 2 อย่าง คือ

1. ฝึกในการใช้ส่วนที่คงที่ของภาษา ได้แก่ เสียงและรูปแบบไวยากรณ์และคำศัพท์
2. โอกาสสำหรับแต่ละคนได้แสดงออก ผู้สอนต้องให้ความสนใจในเรื่องความถูกต้องและความคล่องแคล่วในขั้นที่ต่างกันของระดับการเรียนรู้ ในขั้นต้นควรเน้นความถูกต้อง ส่วนในขั้นสูงควรเน้นความคล่องแคล่วการพัฒนาความสามารถในการพูดเป็นบ่อเกิดที่ดีของแรงจูงใจสำหรับผู้เรียน สิ่งที่ผู้สอนควรคำนึง คือ

1. พยายามหาวิธีแสดงต่อผู้เรียนว่าพวกเขา กำลังพัฒนาภาษาตลอดเวลา โดยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เป็นครั้งคราว เช่น เกมหรือการอภิปราย เพื่อให้พวกเขาเห็นว่าพวกเขาสามารถใช้ภาษาได้มากแค่ไหน

2. ในการฝึกควบคุม นั้นผู้สอนจะต้องเลือกกิจกรรมและแก้ไขข้อผิดพลาดในโอกาสที่เหมาะสมให้ผู้เรียนได้รับการพอใจอยู่เสมอ

3. แสดงให้ผู้เรียนรู้ว่าจะได้สิ่งที่พวกเขา รู้เพียงเล็กน้อยได้อย่างไร บางครั้งพวกเขาไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้เพราะว่าไม่มีภาษาที่แม่นยำอยู่ในใจ จึงจำเป็นต้องใช้การถอดความและการแสดงออกที่เปลี่ยนแปลง

สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการพูดเป็นสิ่งสำคัญที่ควรได้รับการพัฒนา โดยฝึกให้ด้านของการออกเสียง การใช้คำศัพท์ และไวยากรณ์ให้ถูกต้อง ซึ่งมีขั้นตอนที่เริ่มจากความถูกต้องของการใช้ภาษา และนำไปสู่การใช้ให้เกิดการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วต่อไป

2.1.5. การวัดและประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การวัดและประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลาย ๆ อย่างของผู้พูด เพื่อนำมาใช้ในการวัดความรู้ความสามารถของผู้พูดในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านการพูด การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความรู้ ความเข้าใจ และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ใช้องค์ประกอบข้างต้นมาเป็นเกณฑ์วัดความรู้ความสามารถของผู้พูดในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อแบ่งเป็นระดับคะแนน

Clark (1972; อ้างถึงใน ญัฐญา หุ่นน้อย 2561 :16-17) ได้เสนอเกณฑ์การวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน และด้านละ มี 4 ระดับดังต่อไปนี้

การออกเสียง (Pronunciation)

- ระดับที่ 1 ไม่สามารถพูดและโต้ตอบการสนทนา
- ระดับที่ 2 ออกเสียงผิดประจำ พูดแล้วฟังเข้าใจยาก
- ระดับที่ 3 ออกเสียงผิดเป็นบางครั้ง
- ระดับที่ 4 สามารถพูดสื่อสารได้ และออกเสียงได้ถูกต้อง

คำศัพท์ (Vocabulary)

- ระดับที่ 1 ไม่สามารถพูดโต้ตอบได้ และใช้คำศัพท์ผิด
- ระดับที่ 2 ใช้คำศัพท์ผิดประจำ แต่สามารถใช้คำศัพท์เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้
- ระดับที่ 3 ใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม และส่วนใหญ่สามารถสื่อความหมายได้
- ระดับที่ 4 ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

ไวยากรณ์ (Grammar)

- ระดับที่ 1 ไม่สามารถพูดสื่อสารได้ และใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด
- ระดับที่ 2 ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด ใช้วลีถูกต้องเป็นบางครั้ง
- ระดับที่ 3 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม แต่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย

ระดับที่ 4 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ไม่มีข้อผิดพลาด

ความคล่องแคล่ว (Fluency)

ระดับที่ 1 ไม่สามารถพูดโต้ตอบการสนทนา มีการหยุดชะงักระหว่างพูด พูดไม่จบประโยค

ระดับที่ 2 พูดได้ไม่ต่อเนื่อง มีการพยายามจะพูดต่อไปโดยพูดเริ่มต้นใหม่ทุกครั้ง

ระดับที่ 3 พูดได้อย่างต่อเนื่อง เป็นธรรมชาติ แต่ยังมีตะกุกตะกักบ้างบางครั้ง

ระดับที่ 4 พูดโต้ตอบอย่างต่อเนื่อง เป็นธรรมชาติ มีการหยุด เว้นวรรค เหมือนเจ้าของภาษา

Oller (1979; อ้างถึงใน ญรัฐญา หุ่นน้อย 2561 :17-19) ได้กำหนดเกณฑ์และระดับคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษออกเป็นทั้งหมด 5 ด้าน ซึ่งแต่ละด้านมี 6 ระดับ ดังนี้คือ

การออกเสียง (Accent)

ระดับที่ 1 มีการออกเสียงที่ฟังแล้วไม่เข้าใจประจำ

ระดับที่ 2 มีการออกเสียงผิดมาก ฟังไม่เข้าใจ ต้องพูดซ้ำเพื่อให้เข้าใจ

ระดับที่ 3 มีการออกเสียงผิด เสียงแปร่ง ต้องตั้งใจฟังถึงจะเข้าใจ บางครั้งทำให้เกิดความเข้าใจผิด

ระดับที่ 4 บางครั้งออกเสียงผิดหรือเสียงแปร่ง แต่ฟังแล้วเข้าใจ

ระดับที่ 5 มีการออกเสียงที่ชัดเจน ไม่ผิด แต่ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา

ระดับที่ 6 มีการออกเสียงได้ถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษา

ไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับที่ 1 ใช้ไวยากรณ์ผิดทั้งหมด แต่มีการใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องในกรณีที่ต้องใช้เป็นประจำหรือท่องจำ

ระดับที่ 2 ใช้ไวยากรณ์ผิดเป็นประจำสามารถพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคที่ถูกต้องน้อยมาก สามารถพูดสื่อสารได้น้อยมาก

ระดับที่ 3 มีการใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคที่สำคัญ บางครั้งทำให้ผู้ฟังรำคาญและไม่เข้าใจ

ระดับที่ 4 บางครั้งมีการใช้ไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคที่สำคัญได้ แต่ผู้ฟังสามารถเข้าใจในสิ่งที่พูด

ระดับที่ 5 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้อง มีข้อผิดพลาดน้อย

ระดับที่ 6 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องเหมาะสม มีข้อผิดพลาดไม่เกิด 2

ครั้ง

คำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับที่ 1 ใช้คำศัพท์ผิดทุกสถานการณ์ แม้จะเป็นบทสนทนาทั่วไป

ระดับที่ 2 มีข้อจำกัดมากเรื่องคำศัพท์ ใช้คำศัพท์ในเฉพาะเรื่องส่วนตัว เรื่องพื้นฐาน และในชีวิตประจำวัน

ระดับที่ 3 มีการใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้องบางครั้ง มีข้อจำกัดทางคำศัพท์ ทำให้ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องงาน อาชีพ และสังคมทั่วไปได้

ระดับที่ 4 รู้คำศัพท์ทางด้านงาน อาชีพ อย่างเพียงพอ และสามารถพูดภาษาอังกฤษในเรื่องที่สนใจเป็นพิเศษได้ มีความรู้ทางด้านคำศัพท์ทั่วไป พูดในสถานการณ์ทั่วไปได้ แต่ยังไม่คล่องแคล่ว

ระดับที่ 5 รู้คำศัพท์ทางด้านงาน อาชีพมากและแม่นยำ รู้คำศัพท์ทั่วไป สามารถพูดแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ที่ซับซ้อนได้ และในสถานการณ์ทั่วไปได้

ระดับที่ 6 รู้คำศัพท์ทั่วไปจำนวนมาก และถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษา

ความคล่องแคล่ว (Fluency)

ระดับที่ 1 พูดตะกุกตะกัก ไม่ต่อเนื่อง ทำให้ฟังไม่เข้าใจ

ระดับที่ 2 พูดตะกุกตะกัก ช้า ยกเว้นประโยคที่พูดประจำ สั้นๆ ง่ายๆ และที่
ต้องจำ

ระดับที่ 3 พูดช้า ไม่คล่องแคล่วเป็นประจำ พูดไม่จบประโยค

ระดับที่ 4 พูดช้าและไม่คล่องแคล่วเป็นบางครั้ง ต้องพูดใหม่ ติดขัดเรื่อง
คำศัพท์

ระดับที่ 5 พูดได้คล่องแคล่ว แต่ยังมีบ้างที่พูดช้า และไม่ราบรื่น

ระดับที่ 6 พูดได้อย่างคล่องแคล่ว ราบรื่น เป็นธรรมชาติ เหมือนเจ้าของ
ภาษา

ความเข้าใจ (Comprehension)

ระดับที่ 1 ฟังบทสนทนาและมีความเข้าใจน้อย

ระดับที่ 2 เข้าใจเมื่อพูดช้า และเป็นเรื่องง่าย ๆ คู่สนทนาต้องพูดช้าและพูดในรูปประโยคที่ง่ายไม่ซับซ้อน

ระดับที่ 3 เข้าใจเรื่องง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือเรื่องที่คุ้นเคย ต้องพูดช้า และช้า

ระดับที่ 4 เข้าใจภาษาพูดในเรื่องที่คุ้นเคย หรือเรื่องที่สนใจ ต้องพูดช้าและช้า

ระดับที่ 5 เข้าใจภาษาพูดในทุกเรื่อง ยกเว้น สำนวนหรือการพูดเร็วมาก และพูดออกเสียงไม่ชัดเจน

ระดับที่ 6 เข้าใจภาษาพูดทุกอย่างแบบทางการและไม่ทางการ สำนวนการพูดเหมือนเจ้าของภาษา

ในการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้วัดและประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษนั้น ผู้ออกแบบเครื่องมือต้องตระหนักถึงการวัดทักษะที่สำคัญคือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว (Fluency) และความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามโครงสร้างภาษา (Accuracy) ส่วนรูปแบบ รายละเอียด และเกณฑ์ในการวัดนั้นขึ้นกับวัตถุประสงค์ของการวัดระดับของผู้เรียนและจำนวนของผู้รับการประเมินจะเป็นการให้คะแนนแบบองค์รวม (Holistic scoring) หรือแบบละเอียด (Analytic scoring) ก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม

Heaton 1997 (เกิดศิริ ชมภูภาวิน 2553 : 23-24) ได้เสนอแบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบองค์รวม สำหรับชั้นเรียนที่มีนักเรียนเป็นจำนวนมากไว้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ระดับ	เกณฑ์การวัดความสามารถทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
6	ยอดเยี่ยม สามารถสนทนาได้เหมือนเจ้าของภาษา ใช้ภาษาในการสนทนาได้อย่างคล่องแคล่วมั่นใจ
5	ดีมาก แม้จะไม่สามารถสนทนาได้เหมือนเจ้าของภาษาแต่สามารถพูดได้อย่างชัดเจน ไม่เข้าใจภาษาอังกฤษบ้าง แต่ก็ไม่เป็นปัญหาต่อการสื่อสารแต่อย่างใด
4	ค่อนข้างดี การสื่อสารด้วยการพูดทำให้เจ้าของภาษาไม่เข้าใจเป็นบางครั้ง มีการใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์ และการออกเสียงผิดอยู่บ้าง แต่ก็ยังสามารถพูดได้คล่องแคล่วในหัวข้อเรื่องทั่วไป อาจมีการแก้ไขหรือพูดซ้ำ สิ่งที่ตนพูดผิดเป็นบางครั้ง แต่ก็เป็นที่เข้าใจได้
3	พอใช้ ถึงแม้ว่าการสื่อสารด้วยการพูดจะค่อนข้างดี แต่ก็ทำให้เจ้าของภาษาที่คุ้นเคยกับการพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาเป็นภาษาต่างประเทศไม่เข้าใจเป็นบางครั้ง จำเป็นต้องมีการพูดซ้ำ และยากต่อการเข้าใจของเจ้าของภาษาทั่วไป
2	ควรปรับปรุง เจ้าของภาษาที่ไม่คุ้นเคยกับการฟังผู้พูดภาษาอังกฤษเป็น

	ภาษาต่างประเทศไม่สามารถเข้าใจได้ ผู้เรียนไม่ค่อยเข้าใจบทสนทนาแต่ถ้าเป็นหัวข้อเกี่ยวกับเรื่องในชีวิตประจำวันทั่วไปก็สามารถเข้าใจอยู่บ้าง มีการออกเสียงผิด ใช้ไวยากรณ์และศัพท์ไม่ถูกต้องจำนวนมาก
1	ไม่ผ่าน สามารถสื่อสารได้จำกัดไม่ว่าจะเป็นหัวข้อใด ไม่เข้าใจบทสนทนาเลย

นอกจากนี้ Heaton 1997(เกิดศิริ ชมภูภาวิน 2553 : 24-25) ยังได้สร้างแบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบแยกเกณฑ์ไว้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

เกณฑ์	คุณสมบัติ			
	4	3	2	1
1. ความถูกต้องแม่นยำ				
2. ความคล่อง				
3. ความเข้าใจ				

ความถูกต้องแม่นยำ

- 1 = มีข้อผิดพลาดทั้งในโครงสร้างไวยากรณ์เบื้องต้นและการออกเสียงไม่มีการฝึกฝนทักษะทางด้านภาษา
- 2 = มีการออกเสียงที่ผิด มีข้อผิดพลาดในโครงสร้างไวยากรณ์เบื้องต้นและคำศัพท์
- 3 = มีการออกเสียงที่ผิดและมีข้อผิดพลาดในบางโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์
- 4 = มีการออกเสียงและมีข้อผิดพลาดในโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์เล็กน้อย

ความคล่อง

- 1 = หยุดพูดกลางคันนานและไม่เป็นธรรมชาติ ไม่มีความพยายามในการพูด
- 2 = หยุดพูดกลางคันนาน หยุดพูดบ่อย
- 3 = พยายามพูด หยุดกลางคันบ้าง
- 4 = พยายามพูด ไม่ค่อยมีการหยุดพูดกลางคัน สื่อสารได้อย่างต่อเนื่อง

ความเข้าใจ

- 1 = แทบจะไม่เข้าใจในสิ่งที่พูด แม้ว่าผู้ฟังจะพยายามฟังเป็นอย่างมาก
- 2 = พูดให้เข้าใจได้เป็นวลีสั้นๆ
- 3 = สิ่งที่พูดเป็นที่เข้าใจได้เกือบทั้งหมด แต่ไม่เข้าใจในประโยคยาวๆ

4 = สิ่งทีพูดทั้งหมดเป็นที่เข้าใจได้

สุภัทร อักษรานุเคราะห์ 2532;อ้างถึงใน ญัฐพร พรมวัง 2562: 78-79 ได้เสนอการวัดและประเมินผลความสามารถในการพูดไว้ดังนี้

1. การอธิบายรูปภาพ
2. การสนทนาเป็นคู่ ๆ โดยผู้สอนกำหนดสถานการณ์ให้
3. การสำรวจกิจกรรมแล้วรายงานหน้าชั้น
4. การสัมภาษณ์เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม โดยผู้สอนกำหนดสถานการณ์ให้
5. การบรรยายเรื่องราวโดยใช้จินตนาการของตนเองหรือจากประสบการณ์จริง

กัลยาณี ภูเจริญ (2555;อ้างถึงใน ญัฐพร พรมวัง 2562: 79) ได้สรุปการวัดความสามารถทางการพูดไว้ 3 ประการได้แก่

1. การพูดคุย
2. การสัมภาษณ์
3. การแสดงบทบาทสมมติ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538, อ้างถึงใน ทิยาพร ศิลปี 2559 : 9) ได้เสนอเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดไว้ ดังนี้

1. ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์อย่างถูกต้อง
2. ความสามารถในการใช้คำศัพท์ สำนวนอย่างถูกต้อง
3. การออกเสียงว่าชัดเจนหรือไม่เพียงใด การลงเสียงหนักเบา การใช้เสียงขึ้นลงการเว้นจังหวะในการพูด การใช้เสียงสูงต่ำในประโยค
4. ทักษะการใช้ภาษาสังคม คือ ท่าทาง สีหน้า การสบตากับผู้ฟังว่าสอดคล้องและเหมาะสมกับการแสดงออกทางการพูดหรือไม่ และผู้พูดสามารถใช้อย่างได้ผลหรือไม่
5. ความสามารถในการใช้โครงสร้างประโยคอย่างถูกต้อง
6. ใจความสำคัญของการพูด
7. การใช้ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เหมาะสม เช่น การสอดแทรกคำพูดของผู้อื่นการนำเข้าสู่การพูดของตนเองอย่างราบรื่น ไม่ห้วน ไม่ใช่การขัดคออย่างไม่สุภาพ การขึ้นต้น และการลงท้ายการพูดที่เหมาะสม

สรุปได้ว่าการวัดและประเมินผลความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษสามารถใช้การบรรยาย การสนทนาโต้ตอบ การสัมภาษณ์ การพูดคุยในหัวข้อที่กำหนด และการแสดงบทบาทสมมติ ขึ้นอยู่กับ การพิจารณาของผู้สอนว่าวิธีการใดมีความเหมาะสมกับเนื้อหาและตัวผู้เรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้การสนทนากลุ่มในการวัดความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ที่เกิดขึ้นในขณะลงมือปฏิบัติงานตามสถานการณ์เสมือนจริงที่ กำหนดขึ้น โดยประยุกต์ใช้เกณฑ์การให้คะแนนของ Heaton 1997 โดยมีเกณฑ์คะแนนผ่านคือร้อยละ 50 ซึ่งมีระดับคุณภาพของคะแนนมีดังต่อไปนี้

ระดับคะแนน (ร้อยละ)	ระดับคุณภาพ
80-100	ดีมาก
70-79	ดี
60-69	ปานกลาง
50-59	พอใช้
0-49	ควรปรับปรุง

2.2 ความมั่นใจในตนเอง

2.2.1 ความหมายของความมั่นใจในตนเอง

จิตาภา พงษ์ชูบุ (2549 :37) ให้ความหมายของความมั่นใจในตนเองว่าเป็นบุคลิกภาพ ส่วนหนึ่งของบุคคล ที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเองตระหนักและศรัทธาในควมมีคุณค่า ความสำคัญของตน รู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง มีจิตใจมั่นคงกล้าเผชิญความจริง กล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ในสิ่งที่ถูกที่ควรและรู้สึกว่าคุณเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ยอมรับทุกสิ่งประกอบเป็นตนเอง กระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความมั่นใจแนใจ กล้าหาญ ไม่หวั่นไหวต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ มีความพยายามในสิ่งที่ตนตั้งใจไว้ ทำสิ่งที่กระทำอยู่ให้สำเร็จลุล่วงไปโดยไม่ทอดทิ้งต่ออุปสรรค มุ่งมั่นทำและกล้าในการที่จะเผชิญเหตุการณ์ต่าง ๆ มีความเป็นผู้นำ ชอบช่วยเหลือหมุ่คณะ เป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจของผู้อื่นตลอดจนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม มีความมั่นคงทางจิตใจยอมรับในความสามารถ และการกระทำของตนเอง

กัลยาณี ภูเจริญ (2555 :31) กล่าวว่า ความมั่นใจในตนเอง หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีจิตใจมั่นคง กล้าเผชิญความจริง กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็นไม่หวั่นไหวต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ กล้าซักถามในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจ ต้องการทำอะไรด้วยตนเองสามารถเป็นตัวของตัวเอง

มีการตัดสินใจโดยไม่ลังเล สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีไม่หลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เป็นปัญหา มีศรัทธาในคุณค่าและความสำคัญของตนเองมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นผู้นำ

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ความมั่นใจในตนเอง หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกนึกคิดที่ดี มีจิตใจที่มั่นคงทำให้กล้าเผชิญความจริง กล้าแสดงออกและกล้าแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ มีความภาคภูมิใจกับการกระทำของตนเอง สามารถเป็นตัวของตัวเอง รวมถึงมีความเป็นผู้นำ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น และสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้

2.2.2. องค์ประกอบของความมั่นใจในตนเอง

Smith (1961) อ้างถึงใน กัลยาณี ภูเจริญ (2555 :31) ได้สรุปองค์ประกอบของความมั่นใจในตนเองว่าประกอบด้วย 4 ปัจจัยดังนี้

1. ทราบในสิ่งที่ตนเองต้องการ
2. คิดในสิ่งที่ตนเห็นว่าจะกระทำสำเร็จ
3. สามารถตัดสินใจได้
4. ลงมือกระทำจริงกับสิ่งที่ได้ตัดสินใจแล้ว

ส่วนปัจจัยที่ทำให้ขาดความมั่นใจในตนเอง ได้แก่

1. ขาดความรู้
2. ขาดความกล้าหาญในทางชอบธรรม
3. ความเกียจคร้าน

ส่วน วินัย ธรรมศิลป์ (2527) อ้างถึงใน กัลยาณี ภูเจริญ (2555 :31) สรุปพฤติกรรมของผู้ที่มีความมั่นใจในตนเองว่าประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านจิตใจมั่นคง หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีจิตใจหนักแน่น แน่วแน่ไม่หวั่นไหวต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ สามารถควบคุมอารมณ์ให้อยู่ในสภาพปกติได้ดี
2. ด้านกล้าแสดงออก หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่กล้าพูด กล้าทำ กล้าแสดงความคิดเห็นในทางที่ถูกต้อง ไม่ขี้อาย ไม่ประหม่า ไม่เคอะเขิน
3. ด้านเป็นผู้นำ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความเสียสละ ชอบช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ รักความยุติธรรม มีเหตุผล มีความรับผิดชอบ
4. ด้านกล้าตัดสินใจ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่กล้ากระทำต่อสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดเห็นของตนเอง ไม่ลังเลใจ และไม่หวั่นไหวต่อคำติชมของผู้อื่น
5. ด้านกล้าเผชิญความจริง หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่กล้ายอมรับสภาพความเป็นจริงของตนเอง และสิ่งแวดล้อม มีความพอใจในความสามารถของตนเอง ชอบการต่อสู้แข่งขัน และมีความอดทน
6. ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ชอบคิด ชอบกระทำในสิ่งแปลกใหม่อยู่เสมอ ชอบแก้ปัญหาด้วยตนเอง ไม่พึ่งพาผู้อื่นตลอดเวลา

กนกกร ภูประสาทร (2555 :62) สรุปบุคคลที่มีความมั่นใจในตนเองว่าจะเป็นผู้ที่มีความกล้าอย่างองอาจในการกระทำ การคิด การตัดสินใจ และคิดริเริ่มสร้างสรรค์กล้าเผชิญความจริง สามารถรับผิดชอบงานของตนเองและปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดีมีความสุขทางจิตดี และสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตนต้องการ สามารถยอมรับและปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ดี

จึงสรุปได้ว่า ผู้ที่มีความมั่นใจในตนเองจะมีลักษณะเป็นผู้ที่กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจในทางที่ถูกต้องและสร้างสรรค์ สามารถทำในสิ่งที่ตนเองต้องการและรับผิดชอบงานของตนเองได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ รวมถึงเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น

2.2.3. ขั้นตอนการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

กัลยาณี ภูเจริญ (2555 :32) ได้สรุปขั้นตอนในการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. เริ่มต้นด้วยการยิ้ม ซึ่งเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองจะช่วยให้พูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ไม่ว่าความรู้ทางภาษาอังกฤษจะอยู่ในระดับใดก็ตาม บางครั้งผู้พูดอาจจะพูดไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ก็ไม่จำเป็นต้องอาย เพราะการพูดอย่างเชื่อมั่นในตนเองพร้อมรอยยิ้มจะสร้างความประทับใจให้แก่คู่สนทนาได้

2. จำวลีหรือประโยคแทนการจำในระดับคำ โดยการจำเพียงคำศัพท์ไม่สามารถทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จได้ จึงควรเปลี่ยนวิธีการมาเป็นการจำวลีหรือประโยคตัวอย่างในการใช้คำศัพท์นั้น ๆ แทน เพื่อที่จะทำให้สามารถเข้าใจคำศัพท์นั้นได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการพูดสนทนาได้อย่างเต็มที่ และมีความหมาย

3. ฟีกทักษะการฟัง โดยการคิดวิเคราะห์จากสิ่งที่ได้ยินทางวิทยุ ข่าว หรือภาพยนตร์ เพราะสื่อต่าง ๆ เหล่านี้มีการใช้สำนวนต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์มากมาย ทำให้เกิดการเรียนรู้คำศัพท์และสำนวนใหม่ ๆ เมื่อมีการจดบันทึก และศึกษาเพิ่มเติมทำให้รู้และเข้าใจคำศัพท์ สำนวนเหล่านั้นได้ลึกซึ้งขึ้น เมื่อมีโอกาสก็สามารถนำไปฝึกสนทนากับเจ้าของภาษาได้ นำไปสู่การใช้ภาษาอังกฤษในการพูดในชีวิตประจำวันอย่างแท้จริง แทนการเรียนจากหนังสือเรียนเพียงอย่างเดียว

4. ฟีกการออกเสียงในภาษาอังกฤษ โดยไม่จำเป็นต้องฝึกกับคู่สนทนา แต่สามารถฝึกโดยการอ่านออกเสียงดัง ๆ เพื่อฝึกการออกเสียงในภาษาอังกฤษ หรือการพูดตามบทละครหรือประโยคภาษาอังกฤษที่ได้ยินหรือแม้กระทั่งการฝึกการโต้แย้งเป็นภาษาอังกฤษก็เป็นวิธีการที่ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในชีวิตจริง

2.2.4. การวัดความมั่นใจในตนเอง

เกิตศิริ ชมภูภาวิน (2553 : 30) ได้กล่าวถึงแนวทางการวัดความเชื่อมั่นในตนเองโดยใช้การตั้งคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็น ความรู้สึกและการปฏิบัติงานทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่แสดงถึงพฤติกรรมของความเชื่อมั่นในตนเอง โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่มดังนี้

1. กล้าพูด กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น

2. ไม่อาย ไม่ประหม่า ไม่เคอะเขิน

3. ไม่วิตกกังวล

4. มีความพยายามในการพูด

และมีเกณฑ์การให้คะแนน แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริงมาก จริงครึ่งหนึ่ง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด และมีเกณฑ์การให้คะแนน 2 แบบ ดังนี้

แบบที่ 1 ข้อความในเชิงบวก (Positive) หมายถึง ข้อความแสดงถึงลักษณะของการมีความเชื่อมั่นในตนเอง กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

จริงมากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริงมาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงครึ่งหนึ่ง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

แบบที่ 2 ข้อความในเชิงลบ (Negative) หมายถึง ข้อความแสดงถึงลักษณะของการไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

จริงมากที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริงมาก	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงครึ่งหนึ่ง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

โดยเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมั่นใจตนเองที่ได้ให้อยู่ในระดับต่าง ๆ ดังนี้

คะแนน ระดับความมั่นใจ

4.50 – 5.00 สูงมาก

3.50 – 4.49 สูง

2.50 – 3.49 ปานกลาง

1.50 – 2.49 ต่ำ

1.00 – 1.49 ต่ำมาก

สรุปการวัดความมั่นใจในตนเองได้ว่า ความมั่นใจในตนเองต้องอาศัยคำวัดที่มีความแม่นยำ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกรู้สึกที่ดี จิตใจที่มั่นคง ความกล้าเผชิญความจริงกล้าแสดงออกและกล้าแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ และความภาคภูมิใจกับการกระทำของตนเอง โดยมีเกณฑ์ในลักษณะข้อคำถามที่เป็นทั้งเชิงบวกและเชิงลบ

2.3 แนวคิดและทฤษฎีการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

2.3.1 ความหมายของสถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

กิจกรรมสถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้มุ่งเน้นที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นรูปธรรม เพราะสถานการณ์เป็นการเรียนแบบที่ผู้เรียนลงมือกระทำด้วยตนเอง (Learning by doing) ทักษะที่ใช้สามารถนำไปใช้ได้ง่ายกับสถานการณ์จริง นำผู้เรียนจากห้องเรียนสู่โลกแห่งความเป็นจริง มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ดังนี้

เลฟ (Lave, 1991 อ้างถึงใน วรางคณา เค้าอัน, 2560 : 22) เป็นการเรียนรู้ที่ใช้การปฏิบัติที่เหมือนกับการใช้ในสถานการณ์จริงมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้โดยการจูงใจผู้เรียน และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ที่เน้นบริบทและนำความรู้ไปใช้มากกว่าการจดจำ สิ่งแวดล้อมการเรียนรู้สภาพจริง (Authentic learning environment) ถือว่าเป็นสภาพที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ทฤษฎีนี้เน้นปฏิกริยาทางสังคมและการเรียนรู้จากสภาพจริง ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการปฏิบัติ เพื่อสร้างความเข้าใจ และพัฒนาการใช้เครื่องมือทางปัญญาในการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังเน้นการพัฒนาความสามารถและการลงมือปฏิบัติซึ่งถือได้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่สำคัญ และการลงมือปฏิบัติไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังเป็นการเรียนรู้ถึงความหมายและบริบทของการปฏิบัติด้วย ผู้เรียนจะได้ลงมือปฏิบัติในการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่คล้ายกับสถานการณ์จริง

สเตอร์ทริดจ์ (Sturtridge, 1987 อ้างถึงใน วรางคณา เค้าอัน, 2560 : 22) กล่าวว่า กิจกรรมสถานการณ์ คือ การจัดการเรียนการสอนให้มีสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยผู้เรียนซึ่งเรียกว่าผู้ร่วมสถานการณ์ (participants) จะมีปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์และบุคคลต่าง ๆ ผู้เรียนจะใช้ภาษาในการสื่อสารของตัวเองในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถตัดสินใจได้โดยอิสระอย่างเหมาะสมกับบทบาทของตัวเองและบทบาทของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย

โจนส์ (Leo Jones, 1983, อ้างถึงใน วรางคณา เค้าอัน, 2560 : 22) ได้ให้ความหมายของการเรียนโดยใช้สถานการณ์ว่าสถานการณ์เป็นตัวแทนของเหตุการณ์ในชีวิตจริง ห้องเรียนเป็นตัวแทนของสถานที่เกิดเหตุการณ์บทบาทของผู้เรียนเน้นดำเนิน ไปโดยไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของครูความสำเร็จหรือล้มเหลวจะเป็นผลมาจากการตัดสินใจของผู้เรียนเอง สถานการณ์จำลองไม่ใช่เกมที่จะมีแต่ความสนุกสนานและพยายามเอาชนะการแข่งขันแต่ผู้เรียนทุกคนมีความรู้สึกรู้สึกว่าเขาต้องทำบทบาทนั้นเพราะต้องรับผิดชอบในการตัดสินใจและการกระทำของเขาเอง ซึ่งเหมือนกับชีวิตจริงตรงที่ไม่มีคำตอบถูกหรือผิดโดยสิ้นเชิง

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2536 : 9) สรุปว่าวิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์นั้นเป็นการสมมุติสถานการณ์ให้คล้ายกับเหตุการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ทั้งสภาพแวดล้อมและปฏิสัมพันธ์โดยมีการวางตัวผู้แสดงให้มีบทบาทหน้าที่ในการแก้ปัญหา และรับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรมตามสถานการณ์ที่จัดขึ้นเป็นเทคนิคในการจัดกิจกรรมวิธีหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงบทบาทในสถานการณ์ที่ใกล้เคียง

เคียงกับความเป็นจริง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดและมีความกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรม การเรียนการสอน สามารถเลือกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ และมีแรงจูงใจในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษมากขึ้น

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 151) อธิบายว่าการเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นการสอนโดยการ จำลองสถานการณ์ขึ้นให้เหมือนจริงหรือใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด และให้ผู้เรียนเข้าไปสู่ สถานการณ์นั้น ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น และให้ข้อมูลที่คล้ายกับข้อมูล จริงในสถานการณ์นั้นในการตัดสินใจ และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ โดยการตัดสินใจนั้นจะส่งผลถึงผู้แสดงใน ลักษณะเดียวกันกับสิ่งที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง

ทิศนา แคมมณี (2552 : 370-373) ได้ให้ความหมายว่า วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์ คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดโดยให้ผู้เรียนลงไป เล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูลและกติกากการเล่น ที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่ง ต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ โดยใช้ข้อมูลที่มิสภาพคล้ายกับในความเป็นจริง ในการตัดสินใจและ แก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งการตัดสินใจนั้นจะส่งผลถึงผู้เล่นในลักษณะเดียวกันที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง

จากความหมายของการเรียนโดยใช้สถานการณ์ที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า สถานการณ์ (situation based) หมายถึง การจำลองสภาพแวดล้อมเลียนแบบสภาพจริงในสังคมให้เหมือนจริงมาก ที่สุด ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จำลอง เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมคิด วิธีแก้ไขด้วยตนเองและสามารถนำไปเผชิญกับปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน

2.3.2 ลักษณะของสถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

ลีโอ โจนส์ (Leo Jones, 1983 อ้างถึงใน วราจคณา เค้าอัน, 2560 : 23) ได้สร้างอุปลักษณะ สำคัญของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ไว้ดังนี้

- การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนซึ่งจำลอง เหตุการณ์จากชีวิตจริง ดังนั้นห้องเรียนจึงกลายเป็นสถานที่จำลองของสถานการณ์ที่เกิดเหตุการณ์จริง และผู้ร่วมแสดง สถานการณ์จึงเป็นตัวแทนของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์จริงนั้นข้อมูลที่จำเป็น สำหรับสถานการณ์จำลองจะเป็นข้อมูลที่อยู่ในรูปของเอกสารการบันทึกและตำรา

- การแสดงบทบาทในสถานการณ์ ผู้แสดงมิใช่เพียงแสดงบทบาทเท่านั้นแต่จะต้องมี การใช้ประสบการณ์ของตนเอง มีการตัดสินใจและการแก้ปัญหาและการทำงานร่วมกับผู้อื่น

- การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์มีลักษณะเหมือนชีวิตจริง คือ ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องสำหรับปัญหาที่ผู้แสดงบทบาทต้องแก้ไข สิ่งที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จำลองเป็นสิ่งที่ไม่อาจทำนายได้เพราะ ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้แสดงแต่ละคน

เกลดเลอร์ (1992, p.119-120 อ้างถึงใน วราจคณา เค้าอัน, 2560 : 24) กล่าวถึงลักษณะของ การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ที่ใช้ในการฝึกทักษะทางภาษาไว้ดังนี้

- สถานการณ์ที่สร้างควรเป็นสถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนสนใจและอยากสวมบทบาท เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่

- เป็นสถานการณ์ที่เน้นการใช้ภาษาสำหรับผู้เรียนแต่ละคนที่มีส่วนในแต่ละบทบาท

- เป็นสถานการณ์ที่มีความหลากหลายขึ้นอยู่กับวิธีการที่ผู้เรียนจะเลือกใช้ในการดำเนินการ

- เป็นสถานการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ภาษาในการแก้ปัญหา และหาข้อสรุปในการแสดงสถานการณ์ด้วยตนเอง และผู้เรียนจะต้องไม่ถูกประเมินในจุดของการแสดงบทบาท แต่จะเน้นถึงความสามารถในการเลือกใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหน้าที่ของภาษา

ครูเคิลและออกฟอร์ด (Crookall & Oxford, 1990, p.14 อ้างถึงใน วรางคณา เค้าอัน, 2560 : 24) ได้กล่าวถึงลักษณะของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ ดังนี้

- การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์สถานการณ์ เสริมสร้างแรงจูงใจและให้ความสนุกสนาน
- เหมาะสมและเข้ากันได้กับกระบวนการเรียนรู้มากกว่าการเรียนรู้แบบครูเป็นศูนย์กลาง
- เหมือนชีวิตจริงมากกว่าการเรียนรู้แบบเก่าที่มีอยู่แต่ในห้อง
- ให้ผลลัพธ์ในแง่บวก เช่น ผู้เรียนมีส่วนร่วม การแสดงออกดีขึ้น จำได้แม่นยำ และเข้าใจความซับซ้อนได้ดี

เยาวลักษณ์ ลอยลิม (2547 : 9-10 อ้างถึงใน วรางคณา เค้าอัน, 2560 : 24) ได้สรุปลักษณะของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ที่ใช้ในการฝึกทักษะภาษาไว้ ดังนี้

- สถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนสนใจ และอยากสวมบทบาท
- สถานการณ์ที่เน้นการใช้ภาษาสำหรับผู้เรียน
- สถานการณ์ที่มีความหลากหลายที่ให้ผู้เรียนเลือกใช้วิธีการดำเนินการ
- สถานการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ภาษาในการแก้ไขปัญหา และหาข้อสรุปในการแสดงสถานการณ์ด้วยตนเอง

จากความหมายของลักษณะของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีจุดเด่น คือ สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนมีการจำลองที่เหมือนสภาพที่เป็นจริง ซึ่งผู้เรียนอาจจะต้องพบเจอในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้สถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่มีความสนุกสนานและเกิดแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น

2.3.3 ขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

มีนักการศึกษาหลายได้เสนอขั้นตอนในการสอนโดยใช้สถานการณ์ ไว้ดังนี้

ทิตินา แชมมณี (2552 : 370-373 อ้างถึงใน วรางคณา เค้าอัน, 2560 : 25) กล่าวไว้ดังนี้ ผู้สอนเตรียมสถานการณ์ที่จะใช้สอนโดยอาจสร้างขึ้นเองหรืออาจเลือกสถานการณ์ที่มีผู้สร้างไว้แล้ว ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด เมื่อมีสถานการณ์จำลองแล้ว ผู้สอนจะต้องศึกษาและทำ

ความเข้าใจในสถานการณ์จำลองนั้นและควรลงเล่นด้วยตนเอง เพื่อจะได้ทราบถึงอุปสรรคข้อขัดข้องต่าง ๆ ในการเล่น จะได้จัดเตรียมการป้องกันหรือแก้ไขไว้ให้ พร้อมดังนี้

- การนำเสนอการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ เนื่องจากสถานการณ์ส่วนใหญ่ จะมีความซับซ้อนพอสมควรไปถึงระดับมากการนำเสนอสถานการณ์ บทบาท และกติกา จำเป็นต้องมีการเตรียมการอย่างดี ควรนำเสนออย่างเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ไม่สับสน และควรจดข้อมูลทุกอย่างไว้ให้พร้อมควรเริ่มด้วยการบอกเหตุผลและวัตถุประสงค์กว้างๆ แก่ผู้เรียนว่า การเล่นในสถานการณ์จำลองนี้จะให้อะไรและเหตุใดจึงมาเล่น ต่อไปจึงค่อยให้ภาพรวมของสถานการณ์ทั้งหมด แล้วจึงให้รายละเอียดที่จำเป็น เช่น กติกา บทบาท เมื่อทุกคนเข้าใจพอสมควรแล้ว จึงให้เล่นได้

- การเลือกบทบาท เมื่อผู้เรียนเข้าใจภาพรวมและกติกาแล้ว ผู้เรียนทุกคนควรได้รับบทบาทในการเล่น ซึ่งผู้เรียนอาจเป็นผู้เลือกเอง หรือในบางกรณีผู้สอนอาจกำหนดบทบาทให้ผู้เรียน

- การเล่นในสถานการณ์ ในขณะที่ผู้เรียนกำลังเล่นในสถานการณ์นั้น ผู้สอนควรติดตามอย่างใกล้ชิด เพื่อสังเกตพฤติกรรมการเล่นของผู้เรียนและจดบันทึกข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้คำปรึกษาตามความจำเป็น รวมทั้งแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น

- การอภิปราย ควรมุ่งประเด็นไปที่การเรียนรู้ความเป็นจริงว่า ในความเป็นจริงสถานการณ์เป็นอย่างไรและอะไรเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสถานการณ์นั้น ๆ ซึ่งผู้เรียนมักได้เรียนรู้จากการเล่นของตนในสถานการณ์นั้น จึงทำให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เมื่อได้เรียนรู้ความเป็นจริงแล้ว การอภิปรายขยายต่อไปว่า เราควรจะให้สถานการณ์นั้นคงอยู่ หรือเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างไร และจะอย่างไรจึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นได้

ตารางคณา คำอัน (2560 : 26) ได้เสนอแนะแนวทางเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์ดังนี้

1. ครูพบนักเรียนเพื่ออธิบายถึงการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือสำหรับการค้นคว้า หนังสือพิมพ์ บทความจากวารสาร เอกสารต่าง ๆ ซึ่งควรเป็นปัจจุบัน และทันต่อเหตุการณ์ ครูชี้แจงแนะนำแหล่งข้อมูล เช่น ห้องสมุด ครูบอกรายชื่อหนังสือที่ใช้ในการอ้างอิง ภาพยนตร์ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่าง ๆ

2. ให้นักเรียนศึกษาข้อมูลต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลที่ครูแนะนำ

3. ครูแนะนำวิธีการเรียน โดยใช้สถานการณ์จำลองโดยเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างสั้นๆ และมอบบทบาทซึ่งจะบอกบทบาทเพียง 3-4 ประโยคสั้นๆ เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ๆ เลียนแบบใคร มีจุดมุ่งหมายอะไร และบอกถึงประวัติ อุปนิสัยของบุคคลที่เลียนแบบในเรื่องพอสังเขป

4. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม และให้ผู้รับอาสาแสดงบทบาทเลือกบทบาทแล้วแยกย้ายไปฝึกซ้อม เพื่อให้การแสดงเป็นไปอย่างสมจริง

5. ให้นักเรียนดูการแสดงบทบาท และสมาชิกในแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายให้ข้อคิดเห็นโดยนำเอาความรู้ที่ได้จากการศึกษาข้อมูล มาประกอบการตัดสินใจและร่วมกันทำข้อสรุป

6. ครูและนักเรียนทั้งหมดร่วมกันสรุปปัญหาและวิเคราะห์สาเหตุในสถานการณ์จำลองเพื่อนำมาอภิปรายอันจะทำให้นักเรียนเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นจริงในสังคมยิ่งขึ้น

Nunan (1989: 10-11) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงานโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ไว้ 6 ประการ ดังนี้ 1. จุดมุ่งหมาย (Goals) 2) ตัวบ่อนทางภาษา (Input) 3) กิจกรรม (Activities) 4) บทบาทผู้สอน (Teacher roles) 5) บทบาทของผู้เรียน (Learner roles) และ 6) การจัดสภาพชั้นเรียน (Classroom Setting) ซึ่งมีองค์ประกอบมีความสัมพันธ์สอดคล้องกันในการจัดการเรียนรู้การสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้และการพัฒนาการพูดเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเอง ซึ่งมีรายละเอียดพอสรุปได้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย (Goals) คือ การบอกขอบเขตของงานที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายใดในการดำเนินการงานนั้น เช่น เพื่อพัฒนาทักษะการพูดหรือการเขียน

2) ตัวบ่อนทางภาษา (Input) คือ ข้อมูลที่มีลักษณะสมจริงเพื่อให้ผู้เรียนใช้ในการดำเนินการงานนั้นซึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น จดหมาย รูปถ่าย ภาพวาด ตาราง แผนที่ เป็นต้น

3) กิจกรรม (Activities) คือ การระบุถึงวิธีการดำเนินกิจกรรมของผู้เรียนที่มีต่อข้อมูลทางภาษา (Input) ในกิจกรรมนั้นๆ ซึ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาในลักษณะสมจริงมีการปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

4) บทบาทผู้สอน (Teacher roles) คือระบุว่าขณะดำเนินกิจกรรมนั้น ครูมีบทบาทหน้าที่อย่างไร เช่น เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ผู้ร่วมกิจกรรม (Participant) ผู้สังเกตการณ์ (Observer) หรือ ผู้ให้คำแนะนำ (Counselor) เป็นต้น

5) บทบาทของผู้เรียน (Learner roles) คือ การระบุว่า ขณะดำเนินกิจกรรมนั้น ผู้เรียนมีบทบาทอย่างไร เช่น เป็นผู้ร่วมสนทนา (Conversational Partner) เป็นผู้ฟัง (Listener) เป็นต้น

6) การจัดสภาพชั้นเรียน (Classroom Setting) คือ การจัดสภาพการณ์ในห้องเรียนให้เป็นสถานที่ต่างๆ ตามหน้าที่ทางภาษา เช่น สถานีรถไฟ ในโรงพยาบาล เป็นต้น

ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะช่วยให้ผู้สอนใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการเลือกปรับปรุงแก้ไขเปลี่ยนแปลงและสร้างกิจกรรมแบบเน้นภาระงานเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกใช้ภาษาเป้าหมายในสภาพการณ์ที่สมจริง

Pica et al (1993: 11-17) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานในการเรียนรู้ ว่ามี 2 ส่วน ดังนี้ คือ

1. จุดมุ่งหมาย (Goals) ของภาระงาน คือ การระบุว่า ผู้เรียนร่วมกันทำงานเป็นกลุ่มหรือทำงานเดี่ยว เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของภาระงานนั้น

2. งานหรือกิจกรรม (Work or Activities) แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ งานที่ระบุความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน (Interaction Relationship) ว่าผู้เรียนจะเป็นผู้ให้ข้อมูล (Suppliers) หรือเป็นผู้ร้องขอ

ข้อมูล ขณะร่วมทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของงานนั้น งานที่ระบุว่าผู้เรียนจำเป็นต้องมีหรือไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

จะเห็นได้ว่าขั้นตอนในการสอนโดยใช้สถานการณ์นั้น ครูผู้สอนต้องเตรียมการก่อนการสอนเป็นอย่างดี ต้องมีการวางแผนกิจกรรมและเลือกสถานการณ์ที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาในแต่ละระดับชั้น ซึ่งในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์แนวคิดของNunan (1989: 10-11) โดยสรุปขั้นตอนในจัดกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาโดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ได้ 3 ขั้น ดังนี้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) ครูสอนแจ้งวัตถุประสงค์ในการเรียนให้แก่ผู้เรียนและอธิบายคำศัพท์ใหม่และไวยากรณ์ที่จำเป็น จากนั้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมเดี่ยวหรือคู่ตามความเหมาะสม

2) ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) ผู้เรียนแต่ละคนฝึกสนทนาโดยออกเสียงสนทนาตามผู้สอนและตามคลิปเสียงของเจ้าของภาษา จากนั้นผู้เรียนจึงฝึกการออกเสียงกับคู่สนทนาของตนเองและสลับบทบาทกัน ในขั้นตอนนี้ผู้สอนตรวจสอบผู้เรียนแต่ละคู่ในด้าน การออกเสียงและความเข้าใจในบทสนทนา

3) ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus) หลังจากที่ผู้เรียนได้ฝึกฝนและทำความเข้าใจกับบทสนทนาเป็นอย่างดี มีการสรุปความรู้ที่เรียนมา ผู้เรียนได้รับมอบหมายให้สนทนาในหัวข้อหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้โดยใช้ความรู้ที่ได้จากขั้นตอนขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) และขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) นำมาใช้ในการสนทนาต่อไป

2.3.4 ประโยชน์ของการสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

มีนักการศึกษาหลายได้กล่าวถึงประโยชน์ในการสอนโดยใช้สถานการณ์ ไว้ดังนี้

ทิตนา แชมมณี (2552 : 370-373) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ว่าเป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ จำนวนมาก เช่น กระบวนการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กระบวนการสื่อสาร กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการแก้ปัญหาและ กระบวนการคิด เป็นต้น

สุภา กิจจาท (2519 : 196 อ้างถึงใน วรางคณา เค้าอัน, 2560 : 27) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสถานการณ์จำลองไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนเผชิญกับปัญหามากมายในระยะเวลาที่กำหนด
2. ช่วยให้ผู้เรียนตื่นตัวให้ความร่วมมือ และกล้าแสดงความคิดเห็น
3. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความร่วมมือไม่คิดถึงการแข่งขัน
4. ช่วยให้ผู้เรียนได้พบกับสถานการณ์ก่อนที่จะเกิดขึ้นในชีวิตจริง
5. มีประโยชน์ต่อการใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจปัญหาต่อ ๆ ไป

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2536 : 37-38 อ้างถึงใน วรางคณา เค้าอัน, 2560 : 27) ได้กล่าวถึงข้อดีของการใช้สถานการณ์ในการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. ใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ซึ่งแสดงออกภายใต้สถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง
2. จากการปฏิบัติการของผู้เรียนในสถานการณ์จำลอง จะสามารถบอกได้ว่าเขาได้นำหลักการหรือทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วนำมาใช้แค่ไหน อย่างไร
3. เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประสบเฉพาะความเป็นจริงที่เลือกสรรแล้วซึ่งมีระดับความยากง่าย และความสลับซับซ้อนที่เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน

สรุป ประโยชน์ของการใช้สถานการณ์ในการเรียนการสอน คือ ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน สามารถแสดงความสามารถและถ่ายทอดบทบาทตามที่ตัวเองได้รับในบรรยากาศที่สนุกสนาน ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความตึงเครียดและได้ร่วมกิจกรรมที่นักเรียนสามารถมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหา และส่งเสริมจินตนาการของผู้เรียน พร้อมทั้งจะเผชิญกับสถานการณ์ในชีวิตจริงได้

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเอง พบว่ามีผู้ศึกษาวิจัย ดังต่อไปนี้

สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง (2550) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนเซเลบรียาคม จำนวน 14 คน โดยใช้เวลาสัปดาห์ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ แบบสำรวจพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ T - test และค่าเฉลี่ย ผลการศึกษาพบว่า หลังจากนักเรียนได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารนักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พวงมณี ดันติวงศ์ (2550) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้สถานการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ ท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ปี ที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว กลุ่ม 2 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 21 คน ใช้วิธีคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive-Sampling) ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้

1. นักศึกษามีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าการจัดการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์ส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

2. นักศึกษามีความคิดเห็นโดยรวมว่าการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองทำให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ เพราะสถานการณ์จำลองที่เรียนใกล้เคียงกับชีวิตจริง

ขั้นตอนของสถานการณ์จำลองเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่รวมทั้งยังช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและรู้จักการทำงานร่วมกัน

บวรจิต พลจันทร์ (2551) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลองกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนปากชมวิทยา อำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2550 จำนวน 28 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลองมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.23/79.66 แสดงว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75

2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลอง เท่ากับ 0.66 แสดงว่า นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษร้อยละ 66

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กมลวรรณ โดมศรีฟ้า (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพัฒนาการความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนเลิศจังหวัดน่าน (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) จำนวน 20 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ ฤกษ์ละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการทดลอง แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่แบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for dependent samples) และวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป SPSS ซึ่งมีผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์จากแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เกิดศิริ ชมภูภาวิน (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนโดยใช้กิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและเปรียบเทียบความมั่นใจในตนเองของผู้เรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 โรงเรียนพณิชยการลานนาเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว (3212-2102) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่แผนการสอนที่ใช้กิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว จำนวน 8 แผน แผนละ 3 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่แบบประเมินความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ทำการประเมินระหว่างเรียน และแบบวัดความมั่นใจในตนเองทำการวัดก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้งหมดผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 และผู้เรียนร้อยละ 41.18 มีความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีถึงดีมาก ร้อยละ 47.05 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 11.76 อยู่ในระดับพอใช้ หลังจากเรียนโดยใช้กิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว 2) ความมั่นใจในตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับสูงหลังจากการเรียนโดยใช้กิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว

ปทุมณา พันธุ์จรีรา (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ชุดกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของพนักงานธนาคาร ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของพนักงานธนาคารหลังการเรียนโดยชุดกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานและเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของพนักงานธนาคารก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือพนักงานธนาคารไทยพาณิชย์จำกัด(มหาชน) จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนที่ใช้ชุดกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงาน จำนวน 6 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 2 ชั่วโมง แบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของพนักงานธนาคารหลังการใช้ชุดกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงาน ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 50 และส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.3% อยู่ในระดับดีมากถึงดีเยี่ยม 2) ความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนเพิ่มขึ้นหลังจากเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานจากระดับคุณภาพระดับคุณภาพปานกลางเป็นระดับสูง

ฤทัยพันธุ์ พุดตา (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 โปรแกรมภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

โดยการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผนจัดกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 22 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยกิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 4 แผน แบบสัมภาษณ์และแบบประเมินความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ การวิจัยในครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบด้วยค่าที ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมีค่าประสิทธิภาพ 80.75/84.20 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ระดับมากที่สุด

จิวพร ตันตระกูล (2555) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้แบบฝึกบทสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน (ENG111) ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2555 มหาวิทยาลัยศรีปทุมซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน (ENG111) ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2555 จำนวน 1 กลุ่มเรียน รวม 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือวิจัยได้แก่แบบฝึกบทสนทนา ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การทดสอบคงที่ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมในกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวมมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการทดลองอยู่ในเกณฑ์ดี ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.86 โดยพบว่านักศึกษาที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับร้อยละ 13.3 หลัง การทดลองพบว่า นักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีมาร้อยละ 93.3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการทดลองพบว่า หลังการทดลองนักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีขึ้น โดยมีความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารหลัง การทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์ (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา โดยงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูด ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ก่อนและหลังเรียนโดยการใช้ชุดกิจกรรมเน้น

งานปฏิบัติเพื่อ ฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูด 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อ ฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยาลัย ที่กำลังศึกษาวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อ 15201 (อังกฤษเพิ่มเติม) ในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2556 จ านวน 35 คน ระยะเวลาในการทดลอง 3 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง 2) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ 3) ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติทักษะฟังและพูดของวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5) แบบประเมินการฟัง 6) แบบประเมินการพูด 7) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมนี้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูด มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ (E1,E2) 90.27/94.95 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 18.94 คิดเป็นร้อยละ 61.71 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 28.94 คิดเป็นร้อยละ 94.90 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ ร้อยละ 33 3) ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อ ชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมีความพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.96$, $\sigma = 0.14$)

ดวงทิพย์ โสฬสเสาวภาคย์ (2557, อ้างถึงใน วรางคณา เค้าอัน, 2560 : 33) ได้ทำการศึกษาการพัฒนากิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรี สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำนวน 18 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive random sampling) ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูและนักเรียนต้องการให้มีการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองโดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรี สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2. ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรี สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 8 แผน ประสิทธิภาพ มีค่าเท่ากับ 78.86/77.96

3. ผลการทดลองใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรี มี 6 ขั้นตอนดังนี้ (1) ช้่นนำบทเรียน (2) ช้่นฝึกปฏิบัติ (3) ช้่นแสดงสถานการณ์จำลอง (4) ช้่นวิเคราะห์และอภิปรายผล (5) ช้่นแสดงสถานการณ์จำ

ลองครั้งที่ 2 และ (6) ขึ้นสรุปผลและประเมินผล 4) ผลการประเมิน พบว่า (1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 (2) นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับดี และ (3) นักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมสถานการณ์จำลองอยู่ในระดับมาก

อรุญา บารุงกิจ (2558) ได้ศึกษา กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย: กรณีศึกษา โรงเรียนสาธิตอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า 1) กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4-6 ใช้มากที่สุดคือกลวิธีการบรรยายลักษณะ (Description) คิดเป็น 51% ลำดับที่สองคือ กลวิธีการแปลคำต่อคำ (Literal translation) คิดเป็น 13% และลำดับสามคือ กลวิธีการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด (Mime) คิดเป็น 9% ในส่วนของกลวิธีการสื่อสารที่ใช้บ่อยที่สุดคือ กลวิธีการยกตัวอย่าง (Exemplification) คิดเป็น 5% 2) เมื่อนำกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารมาเปรียบเทียบกัน พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4-6 มีการใช้กลวิธีการบรรยายลักษณะ มากที่สุดเหมือนกันทั้งสามระดับชั้นกลวิธีที่พบการใช้มากเป็นลำดับที่สอง และลำดับที่สาม นักเรียนทั้งสามระดับชั้นมีการใช้ที่แตกต่างกันออกไป 3. ผลการศึกษาค่าความสำเร็จทางการสื่อสาร พบว่านักเรียนทั้งสามระดับชั้นมีค่าความสำเร็จทางการสื่อสารสูงทุกระดับชั้น (71%) โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าความสำเร็จทางการสื่อสารใกล้เคียงกันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นั้น มีค่าความสำเร็จทางการสื่อสารน้อยที่สุดในกลุ่ม (68%)

รสรินทร์ สีนสวัสดิ์และสยามรับ เทียสุรีย์ (2558) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษและการใช้บทบาทสมมติ โดยการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้แบบฝึกบทสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชา ศท0033013 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 หน่วยจัดการศึกษานอกที่ตั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีอำเภอตาคลี ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 กลุ่มเรียน รวม 30 คน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบฝึกบทสนทนาความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูด ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่างที่ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมในกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวมมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการทดลองอยู่ในเกณฑ์ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.86 โดยพบว่านักศึกษาที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อยู่ในระดับดีร้อยละ 13.3 หลังการทดลองพบว่านักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีมากร้อยละ 93.3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการทดลองพบว่า หลังการทดลองนักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ

สื่อสารได้ดีขึ้น โดยมีความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ทัชชกร สุขะวันดี (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจับคู่ร่วมมือบันทึกเสียงจากคอมพิวเตอร์ โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจับคู่ร่วมมือบันทึกเสียงจากคอมพิวเตอร์รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพ (E1/E2) กำหนดเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจับคู่ร่วมมือบันทึกเสียงจากคอมพิวเตอร์ก่อนเรียนกับหลังเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบจับคู่ร่วมมือบันทึกเสียงจากคอมพิวเตอร์กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 คน ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2558 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษชนิดเติมคำกับทดสอบปฏิบัติ จำนวน 37 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ยร้อยละส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t - test (Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า 1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจับคู่ร่วมมือบันทึกเสียงจากคอมพิวเตอร์รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 81.50/79.20 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจับคู่ร่วมมือบันทึกเสียงจากคอมพิวเตอร์มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบจับคู่ร่วมมือบันทึกเสียงจากคอมพิวเตอร์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.56)

วารงคณา เค้าอัน (2560) ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/1 ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2559 จำนวน 24 คน โรงเรียนโกวิทจรัส โดย การคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าทางสถิติ (Paired t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโกวิทจรัส พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับเท่ากับ .05 และเมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.51$ S.D. =

0.62) ด้านความคล่องแคล่ว ($\bar{X} = 4.49$ S.D. = 0.67) ด้านคุณภาพของการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.65) และด้านปริมาณการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.39$ S.D. = 0.66) 2) ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโกวิทจำรง ในภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$ S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณาเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านเจตคติต่อการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.42$ S.D. = 0.11) รองลงมา คือ ด้านพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ($\bar{X} = 4.40$ S.D. = 0.29) และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.35$ S.D. = 0.41) เป็นลำดับสุดท้าย

วาณี โรจนดิษฐ์ (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ในพระอุปถัมภ์ฯ โดยมีผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะด้าน การสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน โดยหลังเรียนได้ค่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งวิธีสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ คือกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูลที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้นๆ โดยใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริง โดยนักเรียนซึ่งเรียกว่าผู้ร่วมสถานการณ์(participants) จะมีปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์และบุคคลต่างๆ ผู้เรียนจะใช้ภาษาในการสื่อสารของตัวเองในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น สามารถตัดสินใจได้โดยอิสระอย่างเหมาะสมกับบทบาทของตัวเอง และบทบาทของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์รูปแบบภาษาและเนื้อหาที่เหมาะสมสามารถใช้ในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่างๆ

ณัฐญา หุ่นน้อย (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของพนักงานไทย: กรณีศึกษา บริษัท บีซีเนส ออนไลน์ จำกัด (มหาชน) โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและรวบรวมปัญหาเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษและวัดระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของพนักงาน รวมทั้งเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางด้านความคล่องแคล่วและการเชื่อมโยง การใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และการออกเสียงของพนักงานบริษัท บริษัท บีซีเนส ออนไลน์ จำกัด (มหาชน) (BOL) จำนวน 12 คน (40%) จากพนักงาน บริษัท BOL ที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในการทำงาน จากแผนกประชาสัมพันธ์ ฝ่ายขาย ฝ่ายบริการ ฝ่ายวิเคราะห์ธุรกิจ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อรวบรวมปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษ และใช้แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking test) ตามเกณฑ์การให้คะแนนของ IELTS ซึ่งมีผลการวิจัยปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของพนักงานทั้ง 12 คนพบว่า

ทุกคนมีปัญหา การไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดในชีวิตประจำวัน (100%) การไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ (66%) การไม่รู้คำศัพท์ (50%) การไม่รู้ไวยากรณ์ (25%) และการไม่มีความรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสินค้าและบริการ (25%) และผลการทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า โดยรวมแล้วความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของพนักงานบริษัท BOL อยู่ในระดับเริ่มต้น เมื่อแยกตามแผนก พนักงานแผนกบริการมีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ระดับ 4 คือ สามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและเข้าใจภาษาที่ซับซ้อน แต่อาจมีข้อผิดพลาดหรือใช้ภาษาไม่เหมาะสมบ้าง พนักงานแผนกประชาสัมพันธ์และแผนกขายมีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ที่ระดับ 3 คือ รู้และเข้าใจแบบกว้าง ๆ ในสถานการณ์ที่คุ้นเคยเท่านั้น มีการหยุดชะงักบ่อย พนักงานแผนกวิเคราะห์ธุรกิจมีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ระดับต่ำสุด ระดับที่ 2 คือ ไม่สามารถสื่อสารเป็นเรื่องราวพูดได้เป็นคำ ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารได้เฉพาะคำศัพท์ที่คุ้นเคยเท่านั้น

ทรงศรี สรณสถาพร และศักดิ์ชัย โพธิ์สัย (2561) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลของการเรียนรู้และกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา โดยเป็นการวิจัยในชั้นเรียนเชิงทดลอง (Quasi Experimental research) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ (1) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม และ (2) ศึกษาระดับการใช้และเปรียบเทียบระดับการใช้กลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดภาคใต้ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการโรงแรม จำนวน 53 คน ผู้วิจัยทำการศึกษาโดยใช้ประชากรทั้งหมด จึงไม่มีการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ (1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเป็นแผนการสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา และ (2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนซึ่งได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 2 ท่าน แบบสอบถามการใช้กลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาอังกฤษซึ่งได้รับอนุญาตจาก Nakatani (2006) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 ผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมและระดับการใช้กลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐานสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนแบบใช้โครงงานเป็นฐานและมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

พิมพ์ทิพย์ ดวงจิตร (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ โดย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอินทรวินัย สังกัดสำนักงานเขตพระนคร กรุงเทพมหานครภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2559 จำนวน 33 คน โดยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ทำการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยกึ่งทดลองแบบอนุกรมเวลา (One-Group Time Series Design) ระยะเวลาในการทดลองรวมทั้งสิ้น 24 คาบเรียนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (ANOVA with repeated measure) ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อทำการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียน มีความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลองและทุกช่วงระยะการจัดการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติอยู่ในระดับมาก

ณัฐพร พรหมวัง (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้ Activity-Based Learning ร่วมกับ 2W3P และทฤษฎีการวางเงื่อนไขการกระทำที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟัง-พูด เจตคติ และความมั่นใจในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Activity-Based Learning ร่วมกับ 2W3P และทฤษฎีการวางเงื่อนไขการกระทำ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เปรียบเทียบเจตคติระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 4) เปรียบเทียบความมั่นใจในตนเองระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 5) เปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์กับความสามารถในการฟัง-พูด เจตคติ และความมั่นใจในตนเอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/7 ของโรงเรียนเชิงชุมราษฎร์นุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยแบ่งประชากรออกเป็นห้องและสุ่มตัวอย่างประชากรเนื่องจากแต่ละห้องมีบริบทใกล้เคียงกัน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ ชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดอังกฤษ แบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ แบบวัดเจตคติ แบบวัดความมั่นใจในตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ดัชนี ประสิทธิภาพ, ค่าสัมประสิทธิ์ความผันแปร ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-test (Dependent Samples), ANOVA, ANCOVA, MANCOVA

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Activity-Based Learning ร่วมกับ 2W3P และทฤษฎีการวางเงื่อนไขการกระทำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.72 มีค่าสัมประสิทธิ์ความผันแปรเท่ากับ 0.08

2. ชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Activity-Based Learning ร่วมกับ 2W3P และทฤษฎีการวางเงื่อนไขการกระทำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Activity-Based Learning ร่วมกับ 2W3P และทฤษฎีการวางเงื่อนไขการกระทำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Activity-Based Learning ร่วมกับ 2W3P และทฤษฎีการวางเงื่อนไขการกระทำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เจตคติ และความมั่นใจในตนเองของนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) หลังได้เรียนด้วยชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Activity-Based Learning ร่วมกับ 2W3P และทฤษฎีการวางเงื่อนไขการกระทำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กนิษฐา วังสำเภา (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อหาประสิทธิผลของรูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธี 2.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 2.2 ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 2.3 ประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ของนักเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R1) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) เกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนและนักเรียนในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development : D1) การออกแบบ พัฒนา และหาประสิทธิภาพ (Design and Development : D&D) ของรูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research : R2) การนำไปใช้ (Implementation : I) รูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ

การสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และชั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development : D2) การประเมินผล (Evaluation : E) รูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนหนองหุ้มศรีสาราณวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 25 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แบบสอบถามปัญหาและความต้องการด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) รูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 3) แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 4) เอกสารประกอบการเรียนรู้ 5) แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 6) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 7) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบค่าที (t-test dependent Samples)

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาการเรียนรู้อยู่ในรูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลักษณะของกระบวนการวิจัยและพัฒนา สรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนและนักเรียนในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนไม่มีประสบการณ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ต้องการให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการสอนที่ช่วยพัฒนาพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และต้องการรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนาแล้วเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำรูปแบบของตนเองแนวคิดพื้นฐานการเรียนรู้อยู่ในรูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นแนวคิดซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อสาร องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้มี 4 องค์ประกอบ คือ 1) ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง 2) ความสามารถด้านสังคม 3) ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายการพูดและเขียน และ 4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย การฝึกภาษาให้ถูกต้องและมีความหมายมีหลักการที่สามารถทำได้โดย 1) ผู้เรียน

เห็นความสัมพันธ์ระหว่างรูปภาษากับหน้าที่ในการสื่อสาร 2) ผู้เรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้ด้วยตนเอง 3) ผู้เรียนตระหนักถึงการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับระเบียบแบบแผนสังคม 4) ผู้เรียนเข้าใจพฤติกรรมและภาษาที่เหมาะสมกับสังคม และ 5) ฝึกออกเสียงโดยบูรณาการกับบทเรียน วัดได้จาก การออกเสียง การใช้คำศัพท์ โครงสร้างภาษา ความคล่องแคล่ว การแสดงท่าทางประกอบ การพูด และความสามารถ สื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ

2. ผลการพัฒนารูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า รูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีองค์ประกอบ คือ องค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์ องค์ประกอบเชิงกระบวนการ องค์ประกอบเชิงเงื่อนไขของการใช้รูปแบบ และการวัดและประเมินผล กระบวนการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การแจ้งจุดประสงค์และนำเข้าสู่บทเรียน (Objective) ขั้นที่ 2 การนำเสนอหรือนำร่องเนื้อหา (Navigation) ขั้นที่ 3 การฝึกปฏิบัติ (Training) ขั้นที่ 4 การดำเนินการ (Operation) ขั้นที่ 5 การสร้างความเข้าใจ (Understanding) และ ขั้นที่ 6 การสรุปและประเมินผล (Revaluation)

จากการทดลองใช้รูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แบบภาคสนาม กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยใช้เกณฑ์ 80/80 ปรากฏว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบ (E1/E2) เท่ากับ 81.92/82.08

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏดังนี้

3.1 รูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.90/83.30

3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนด้วยรูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับดีมาก

4. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ของนักเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

เพ็ญยุพา แยมศรี (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาแนวทางการพัฒนากิจกรรม

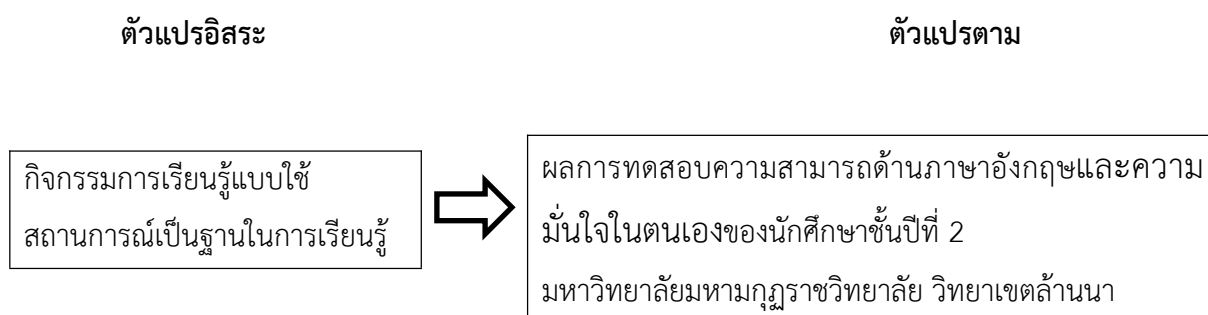
ทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย (2) พัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย (3) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียน และ (4) ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทดลอง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา กลุ่ม กศน.ตำบลช่องแมว จำนวน 20 คนเครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนากิจกรรมบทบาทสมมติที่ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test แบบไม่อิสระ

ผลการวิจัยพบว่า (1) แนวทางในการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ ที่ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม 2) ขั้นการให้ข้อมูลเนื้อหาด้านภาษา 3) ขั้นการแสดงบทบาทสมมติ 4) ขั้นสรุปและอภิปรายผล (2) กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 แผน ได้แก่ 1) Food 2) sport 3) Music 4) animal และ 5) Occupation โดยผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรม มีค่าเท่ากับ 80.80/84.33 ซึ่งมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (3) คะแนนสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่า ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (4) ผลการประเมินความพึงพอใจกิจกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

สรุปจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นสรุปว่า การจัดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมโดยการเน้นลงมือปฏิบัติจริง เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เรียนรู้และดำเนินกิจกรรมต่างด้วยตนเอง โดยชี้แนะ กระตุ้นหรืออำนวยความสะดวก ให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการนำเสนอข้อมูล ลักษณะการจัดการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ ผู้เรียนจะเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม สามารถบูรณาการความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ เรียนรู้และเกิดองค์ความรู้ด้วยตน ซึ่งมีรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติที่หลากหลาย โดยผู้สอนสามารถเลือกนำไปใช้ให้เข้ากับกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนจากการศึกษาข้อมูลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสามารถนำเอาแนวคิด รูปแบบ ทฤษฎี ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตลำานนา เพื่อออกแบบแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

การสอน รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ซึ่งการสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานในการเรียนรู้ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เผชิญกับสภาพการณ์ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม และช่วยส่งเสริมในด้านการแสดงออกทำให้ผู้เรียนมีความกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษออกมา อีกทั้งบรรยากาศในห้องเรียนจะเต็มไปด้วยความสนุกสนานและไม่ตึงเครียดและเสริมสร้างความมั่นใจพร้อมทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการสังเกตและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตลอดจนบริหารจัดการการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ศึกษาวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ลงทะเบียนเรียนใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

3.1.2 กลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลองที่จะนำมาเป็นกลุ่มทดลองในการศึกษาวิจัยคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา HU2003 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 คณะมนุษยศาสตร์ สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 35 รูป/คน ใช้การเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและพัฒนา มีดังต่อไปนี้

3.2.1 เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ จำนวน 15 แผน รวม 45 ชั่วโมง

3.2.2 เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

2. แบบประเมินคุณภาพรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

3. แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4. แบบวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
5. แบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษา

3.3 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

3.3.1 แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยตามลำดับ ดังนี้โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยสร้างขึ้นโดยประยุกต์จากแบบสอบถามของ ณัฏฐ์นรี ฤทธิรัตน์ (2553) ภายใต้กรอบแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หรือนิยามศัพท์ปฏิบัติการ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย โดยใช้คำถาม 2 แบบคือ แบบปลายปิด และแบบปลายเปิด โดยเครื่องมือในการวิจัยเป็นเครื่องแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มี 3 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุและ เกรดเฉลี่ยเทอมที่ผ่านมา การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติความถี่ ร้อยละ

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนามี 30 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเป็นคำถามปลายเปิด สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

1. หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้อง นิยามศัพท์เฉพาะ และการใช้ภาษาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

2. ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบว่า แบบสอบถามตรงตามเนื้อหาสาระที่จะศึกษาหรือไม่และปรับปรุงให้สมบูรณ์

3. นำผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ มาพิจารณาความสอดคล้องของความเห็นโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าความสอดคล้องอยู่ในระหว่าง 0.80

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรเป้าหมายต่อไป

3.3.2 แบบประเมินคุณภาพรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สถานการณ์เป็นฐานในการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ดังนี้
  - 1.1. มคอ. 3 รายวิชา HU2003 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2
  - 1.2 การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
  - 1.3 ความมั่นใจในตนเอง
  - 1.4 การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้
  - 1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. กำหนดเนื้อหาในการสร้างรูปแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยคัดเลือกเนื้อหาสาระการเรียนรู้และออกแบบกิจกรรมที่มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและคำอธิบายรายวิชาใน มคอ. 3 ของรายวิชา HU2003 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 หลักสูตรการศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (มคอ. 2) พุทธศักราช 2559 สาขาภาษาอังกฤษจากหนังสือ ตำราและแบบเรียน อาทิเช่น Speak English Around Town, Interchange, Cutting Edge, Four Corners, New Headway, Inside listening and Speaking, Speak English Like an American เป็นต้นรวมทั้งข้อมูลในสื่ออินเทอร์เน็ตเว็บไซต์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องนำมาพัฒนาและปรับประยุกต์กำหนดให้เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ได้จำนวน 15 แผนแผนละ 1 คาบคาบละ 3 ชั่วโมงซึ่งรวมเวลาที่ใช้ในการสอนทั้งหมด 45 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีรายละเอียดปรากฏดังต่อไปนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง (Topic)	จำนวนชั่วโมง
1	MAKING INTRODUCTIONS	3
2	GOING SHOPPING	3
3	RETURNING AN ITEM TO THE STORE	3
4	NEGOTIATING A PURCHASE	3

5	ORDERING AT A RESTAURANT	3
6	MAKING A DOCTOR'S APPOINTMENT	3
7	AT A DINNER PARTY	3
8	RENTING A CAR	3
9	CHECKING INTO A HOTEL	3
10	TRAVELING BY CAR	3
11	TAKING A TAXI	3
12	MAKING EXCUSES	3
13	RUNNING LATE	3
14	DOWN ON ONE'S LUCK	3
15	REACTING TO BAD NEWS	3
รวม		45

3. เมื่อได้เนื้อหาครบแล้วผู้วิจัยดำเนินการเขียนรายละเอียดในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ซึ่งมีองค์ประกอบในแต่ละแผนประกอบด้วย 1) จุดประสงค์การเรียนรู้ 2) สารการเรียนรู้ 3) สื่อการเรียนรู้ 4. กิจกรรมการเรียนรู้ และ 4) การวัด และประเมินผลซึ่งได้ประยุกต์แนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพูดเพื่อการสื่อสารของ Nunan (1989: 10-11) โดยมีขั้นตอนในจัดกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ได้ 3 ขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) ครูสอนแจ้งวัตถุประสงค์ในการเรียนให้แก่ผู้เรียน และอธิบายคำศัพท์ใหม่และไวยากรณ์ที่จำเป็น จากนั้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมเดี่ยวหรือคู่ ตามความเหมาะสม

2) ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) ผู้เรียนแต่ละคนฝึกสนทนาโดยออกเสียงสนทนาตาม ผู้สอนและตามคลิปเสียงของเจ้าของภาษา จากนั้นผู้เรียนจึงฝึกการออกเสียงกับคู่สนทนาของตนเองและ สลับบทบาทกัน ในขั้นตอนนี้ผู้สอนตรวจสอบผู้เรียนแต่ละคู่ในด้านการออกเสียงและความเข้าใจในบท สนทนา

3) ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus) หลังจากที่ผู้เรียนได้ฝึกฝนและทำความเข้าใจ กับบทสนทนาเป็นอย่างดี มีการสรุปความรู้ที่เรียนมา ผู้เรียนได้รับมอบหมายให้สนทนาในหัวข้อหรือ สถานการณ์ที่กำหนดให้โดยใช้ความรู้ที่ได้จากขั้นตอนขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) และขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) นำมาใช้ในการสนทนาต่อไป

4. นำรูปแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 คน

5. แก้ไขปรับปรุงรูปแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ซึ่งได้เสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและคำอธิบายรายวิชาใน มคอ. 3 ของรายวิชา รายวิชา HU2003 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 โดยจุดประสงค์การเรียนรู้ที่จัดต้องมุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาอย่างแท้จริง การใช้ภาษาให้มีความชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสมสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2

6. นำรูปแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว พร้อมแบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล รวมถึงสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินของ Likert แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้ (ทัชชกร สุชะวันดี 2559: 69)

เห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
เห็นว่าเหมาะสมมาก	ให้ 4 คะแนน
เห็นว่าเหมาะสมปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
เห็นว่าเหมาะสมน้อย	ให้ 2 คะแนน
เห็นว่าเหมาะสมน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2545 : 102-103)

คะแนนเฉลี่ย	แปลความหมาย
4.51 - 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยให้ค่าความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปเป็นเกณฑ์ตัดสินถือว่าเป็นรูปแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้สอนได้

1.7 ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญพบว่า รูปแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากกว่าระดับมาก

1.8 นำรูปแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 2 ที่ผ่านการประเมินคุณภาพและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปจัดพิมพ์เป็นฉบับจริงแล้วนำไปใช้กับกลุ่ม
ตัวอย่าง

3.3.3 แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารโดยประยุกต์จากเกณฑ์ความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ Heaton (1997)
ซึ่งประกอบด้วย 1) ความถูกต้องแม่นยำ 2) ความคล่องแคล่ว และ 3) ความพยายามในการสื่อสาร
โดยมีรายละเอียดของเกณฑ์และระดับความสามารถ ดังนี้

เกณฑ์	ระดับความสามารถ			
	4	3	2	1
1. ความถูกต้องแม่นยำ				
2. ความคล่อง				
3. ความพยายามในการสื่อสาร				

ความถูกต้องแม่นยำ

- 1 = มีข้อผิดพลาดทั้งในการออกเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์ 4 แห่งขึ้นไป
2 = มีข้อผิดพลาดทั้งในการออกเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์ อยู่ 3 แห่ง
3 = มีข้อผิดพลาดทั้งในการออกเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์ อยู่ 1-2 แห่ง
4 = ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการออกเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์

ความคล่อง

- 1 = พูดได้ไม่คล่อง หยุดผิดจังหวะวรรคตอน 4 แห่งขึ้นไป
2 = พูดได้ไม่คล่อง หยุดผิดจังหวะวรรคตอน 3 แห่ง
3 = พูดได้ค่อนข้างคล่อง หยุดผิดจังหวะวรรคตอน 1-2 แห่ง
4 = พูดได้คล่อง หยุดได้ตามจังหวะวรรคตอน

ความพยายามในการสื่อสาร

- 1 = หยุดเงียบเป็นเวลานานโดยไม่ใช้ความพยายามในการสื่อสาร
2 = พยายามที่จะสื่อสารน้อยมาก
3 = พยายามที่จะสื่อสารโดยใช้ทั้งภาษาพูดบ้างแต่ไม่รู้จักรับใช้ภาษาท่าทาง
4 = พยายามสื่อสารอย่างแท้จริงโดยใช้ทั้งภาษาพูดและภาษาท่าทาง

เกณฑ์ผ่านคือละ 50 และระดับคุณภาพของคะแนนมีดังต่อไปนี้

ระดับคะแนน (ร้อยละ)	ระดับคุณภาพ
80-100	ดีมาก
70-79	ดี
60-69	ปานกลาง
50-59	พอใช้
0-49	ควรปรับปรุง

2. นำแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบและพิจารณาหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้อง ความสอดคล้อง ความเหมาะสมของการใช้ภาษาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

3. นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ มาพิจารณาความสอดคล้องของความเห็นโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าความสอดคล้องอยู่ในระหว่าง 0.80

4. นำแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผ่านการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3.4 แบบวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยได้พัฒนาแบบวัดความเชื่อมั่นในตนเองในการพูดภาษาอังกฤษของเกิตศิริ ชมภูภาวิน (2553: 76-77) เป็นการถามเกี่ยวกับความคิดเห็น ทศนคติ พฤติกรรมของการมีความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนต่อการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยแบ่งเป็น 4 กลุ่มดังนี้

1. กล้าพูด กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น
2. ไม่ขี้อาย ไม่ประหม่า ไม่เคอะเขิน
3. ไม่วิตกกังวล
4. มีความพยายามในการพูด

และมีเกณฑ์การให้คะแนน แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริงมาก จริงครึ่งหนึ่ง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด และมีเกณฑ์การให้คะแนน 2 แบบ ดังนี้

แบบที่ 1 ข้อความในเชิงบวก (Positive) หมายถึง ข้อความแสดงถึงลักษณะของการมีความเชื่อมั่นในตนเอง กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

จริงมากที่สุด   ให้คะแนน   5   คะแนน

จริงมาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงครึ่งหนึ่ง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

แบบที่ 2 ข้อความในเชิงลบ (Negative) หมายถึง ข้อความแสดงถึงลักษณะของการไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

จริงมากที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริงมาก	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงครึ่งหนึ่ง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

โดยเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมั่นใจตนเองที่ได้ให้อยู่ในระดับต่าง ๆ ดังนี้

คะแนน	ระดับความมั่นใจ
4.50 – 5.00	สูงมาก
3.50 – 4.49	สูง
2.50 – 3.49	ปานกลาง
1.50 – 2.49	ต่ำ
1.00 – 1.49	ต่ำมาก

2. นำแบบแบบวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 คนเพื่อตรวจสอบและพิจารณาหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้อง ความสอดคล้อง ความเหมาะสมของการใช้ภาษาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

3. นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ มาพิจารณาความสอดคล้องของความเห็นโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าความสอดคล้องอยู่ในระหว่าง 0.80

4. นำแบบแบบวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผ่านการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3.5 แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของศิษย์ แคมมณี (2550, หน้า 72) และสุรางค์ โค้วตระกูล (2550, หน้า 32)

2. กำหนดตัวดัชนีชี้วัดอย่างละเอียด ครบถ้วนและชัดเจนในการแสดงความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเอง

3. สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองทั้งหมด 15 ข้อ แต่ละข้อกำหนดน้ำหนักในการตอบตามเกณฑ์มาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

ความพึงพอใจระดับมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ความพึงพอใจระดับมาก	ให้	4	คะแนน
ความพึงพอใจระดับปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ความพึงพอใจระดับน้อย	ให้	2	คะแนน
ความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

สำหรับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองดังนี้

ระดับ 5	4.50 – 5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
ระดับ 4	3.50 – 4.49	หมายถึง	พึงพอใจมาก
ระดับ 3	2.50 – 3.49	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
ระดับ 2	1.50 – 2.49	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
ระดับ 1	1.00 – 1.49	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

4. นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยใช้เครื่องมือประเมินมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง แบบประเมินความพึงพอใจมีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง แบบประเมินความพึงพอใจมีความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง แบบประเมินความพึงพอใจมีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง แบบประเมินความพึงพอใจมีความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง แบบประเมินความพึงพอใจมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยมีเกณฑ์การยอมรับ คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ไม่ต่ำกว่า 3.51

นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์คุณภาพที่กำหนดไว้ ผลปรากฏว่าแบบสอบถามความพึงพอใจทั้ง 15 ข้อ มีระดับคุณภาพความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$, S.D. =

4. หลังจากเสร็จสิ้นการสอนแต่ละแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการประเมินความมั่นใจในตนเองโดยกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

5. ผู้วิจัยนำแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองไปให้นักศึกษาดำเนินการประเมินแล้วเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

6. ผู้วิจัยนำคะแนนความสามารถทางการพูดที่ได้จากผู้วิจัยรวมทั้ง 2 คนมาวิเคราะห์และแปลผล

7. ผู้วิจัยรวบรวมผลที่ได้จากแบบประเมินความมั่นใจในตนเองของผู้เรียนมาเรียบเรียงและสรุปผล

8. ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์รูปแบบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จากกลุ่มตัวอย่างและทำการเรียบเรียงและสรุปผล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ดำเนินการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา แล้วทำการทดสอบและประเมินผลกิจกรรมโดยดำเนินการสอนในคาบเรียนรายวิชา HU2003 การสนทนาภาษาอังกฤษ 2ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วเก็บรวบรวมคะแนนไว้และนำคะแนนที่ได้มาทำการวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2548 : 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

1.2 ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2548 : 104)

$$P = \frac{f \times 100}{N}$$

- P แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยคำนวณจากสูตร

2.1 ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

X แทน ค่าระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา

$\sum x$ แทน ผลรวมของค่าระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งหมด

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของค่าระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแต่ละข้อยกกำลังสอง

n แทน จำนวนนักศึกษา

2.2 ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

x แทน ค่าระดับความมั่นใจในตนเองของนักศึกษา

$\sum x$ แทน ผลรวมของค่าระดับความมั่นใจในตนเองทั้งหมด

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของค่าระดับความมั่นใจในตนเองแต่ละข้อยกกำลังสอง

n แทน จำนวนนักศึกษา

3. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 การหาค่าความเที่ยงตรงโดยความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (IOC) ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2546: 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา หรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

4. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2550 : 97)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับ

$\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนรายข้อ

$\sum s_t^2$ แทน ความแปรปรวนร่วม

n แทน จำนวนข้อคำถามทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ผลการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนามีลำดับขั้นตอนในการนำเสนอข้อมูลดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกันในสิ่งที่สื่อความหมายข้อมูลผู้รายงานค้นคว้าได้กำหนดความหมายดังนี้

N	แทน	จำนวนนักศึกษา
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที (t – test)
Sig.	แทน	ค่าทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
2. การหารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
3. การทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

4. การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ในยุคปัจจุบันที่โลกเชื่อมโยงถึงกันอย่างรวดเร็ว การสื่อสารภาษาอังกฤษกลายเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับการพัฒนาศักยภาพของบุคคล โดยเฉพาะนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือในการเรียนรู้และการทำงาน แต่ยังเป็นสะพานสำคัญในการเชื่อมต่อกับวัฒนธรรมและโอกาสในระดับสากล อย่างไรก็ตาม พบว่านักศึกษาหลายคนยังคงเผชิญกับปัญหาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งในด้านไวยากรณ์ การเลือกใช้คำ และการออกเสียง นอกจากนี้ ความมั่นใจในตนเองยังเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ดังนั้น การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาจึงควรมุ่งเน้นไปที่การสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา การปรับปรุงวิธีการสอนให้มีความน่าสนใจมากขึ้น และการเพิ่มโอกาสในการฝึกฝนในสภาพแวดล้อมที่ช่วยส่งเสริมความมั่นใจในตนเอง

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองไปใช้ปฏิบัติจริงกับประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 35 คน เพื่อทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.1- 4.2

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 35 คน

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (n = 35)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	21	60.00
หญิง	14	40.00
2. อายุ		

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (n = 35)	ร้อยละ
ไม่เกิน 19 ปี	0	0.00
20 - 21 ปี	26	74.29
มากกว่า 21ปี	9	25.71
3. เกรดเฉลี่ยเทอมที่ผ่านมา		
ไม่เกิน2.50	4	11.43
2.51 – 3.00	16	45.71
3.01– 3.50	9	25.71
3.51 - 4.00	6	17.14

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 35 คน พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 อายุ 20 - 21 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 74.29 เกรดเฉลี่ยเทอมที่ผ่านมา 2.51 – 3.00 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 45.71

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเอง

รายการ	ระดับปัญหา		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ข้าพเจ้ากลัวผู้อื่นจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ข้าพเจ้าพูด	4.06	0.68	มาก
2. ข้าพเจ้าขาดการฝึกพูดภาษาอังกฤษกับอาจารย์และบุคคลอื่น	4.11	0.58	มาก
3. ข้าพเจ้าต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อนทุกครั้งเมื่อต้องพูดเป็นภาษาอังกฤษ	4.26	0.66	มาก
4. ข้าพเจ้ามีปัญหาเรื่องคิดคำศัพท์ไม่ออกขณะพูด	4.23	0.65	มาก
5. ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนรายวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	4.26	0.66	มาก
6. ข้าพเจ้าไม่สามารถพูดให้คู่สนทนาของข้าพเจ้าเข้าใจได้	4.17	0.62	มาก
7. ข้าพเจ้ากังวลเมื่อต้องเป็นผู้เริ่มการพูดคุยก่อน	4.23	0.73	มาก
8. ข้าพเจ้าออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ชัดเจน	4.09	0.70	มาก

9.	ข้าพเจ้าไม่สามารถพูดในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการได้	4.14	0.55	มาก
10.	สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนไม่เพียงพอ	4.11	0.63	มาก
11.	ข้าพเจ้าไม่กล้าสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษกับบุคคลอื่น	3.97	0.66	มาก
12.	ข้าพเจ้ากังวลว่าจะพูดผิดไวยากรณ์	4.06	0.68	มาก
13.	ข้าพเจ้าเกิดความวิตกกังวลและไม่มั่นใจทุกครั้งเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ	4.20	0.63	มาก
14.	ข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงวงสนทนาที่ใช้ภาษาอังกฤษ	4.00	0.73	มาก
15.	ข้าพเจ้ากลัวอาจารย์ผู้สอน	3.86	0.69	มาก
16.	ข้าพเจ้าขาดแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษ	3.97	0.75	มาก
17.	ในชั้นเรียนอาจารย์ผู้สอนพูดประโยคภาษาอังกฤษเร็วเกินไปทำให้ข้าพเจ้าจับใจความไม่ได้	3.97	0.71	มาก
18.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนไม่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสนใจที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อฝึกพูด	3.91	0.70	มาก
19.	ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสสนทนากับชาวต่างชาติ	3.83	0.71	มาก

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเอง (ต่อ)

รายการ		ระดับปัญหา		
		$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
20	การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยยังไม่เพียงพอ	3.97	0.71	มาก
21	อาจารย์ผู้สอนขาดการส่งเสริมและกระตุ้นให้ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	3.89	0.72	มาก
22	อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าฝึกพูดภาษาอังกฤษน้อยเกินไป	3.80	0.58	มาก
23	ข้าพเจ้ารู้สึกเขินอายเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ	4.00	0.73	มาก
24	ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอาจารย์ผู้สอนไม่ได้มีการใช้สื่อเพื่อส่งเสริมให้ข้าพเจ้าฝึกฝนทักษะการพูด	4.03	0.71	มาก

25	ข้าพเจ้าไม่มีแหล่งเรียนรู้เพื่อฝึกปฏิบัติการพูดภาษาอังกฤษจากภายนอก	3.80	0.63	มาก
26	ข้าพเจ้าไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษแม้กระทั่งกับคนไทยด้วยกัน	3.69	0.58	มาก
27	อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษทั้งหมดในการสอนทักษะการพูด	4.14	0.77	มาก
28	ข้าพเจ้ามีโอกาสดีกฝนทักษะการพูดน้อยในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษเนื่องจากมีผู้เรียนจำนวนมาก	4.14	0.73	มาก
29	ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง	3.86	0.73	มาก
30	ข้าพเจ้าหมดความพยายามที่จะพูดเนื่องจากพูดติดๆ ขัดๆ หรือพูดซ้ำ	3.89	0.72	มาก
รวมเฉลี่ย		4.02	0.34	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.02, S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณารายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ข้าพเจ้าต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อนทุกครั้งเมื่อต้องพูดเป็นภาษาอังกฤษ และ ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนรายวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{x}$ = 4.26, S.D. = 0.66) 2) ข้าพเจ้ากังวลเมื่อต้องเป็นผู้เริ่มการพูดคุยก่อน ($\bar{x}$ = 4.23, S.D. = 0.73) และ 3) ข้าพเจ้าเกิดความวิตกกังวลและไม่มั่นใจทุกครั้งเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{x}$ = 4.20, S.D. = 0.63)

ตอนที่ 2 ผลการหารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเอง

การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการนำข้อมูลจากการวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลขั้นพื้นฐาน คือ การศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากนโยบายการพัฒนาการศึกษาของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2562 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2565 – 2569) เอกสารรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับทักษะการพูด และความต้องการและขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับ

การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากบุคคลที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับร่างตั้งแต่ความนำ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล โดย แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ การพัฒนารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับร่าง การประเมินรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับร่าง และการปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับร่าง

ความนำ

ตามเจตนารมณ์ในการพัฒนาการศึกษาของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้บัญญัติไว้ในมาตราที่ 49 รัฐต้องส่งเสริมจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพ หรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2562 มาตราที่ 22 บัญญัติไว้ว่าในการจัดการศึกษา ต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถ เรียนรู้พัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ และในมาตราที่ 23 ข้อ (4) ให้มีความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาอังกฤษ อย่างถูกต้อง

รูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จึงมีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2562 เป็นรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 35 คน

1. รูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองฉบับร่าง

หลักการ

ภาษาเปรียบเสมือนหัวใจของการติดต่อสื่อสารระหว่างคนทำให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมิใช่หมายถึงการเรียนรู้เท่านั้นแต่หมายถึงการใช้ภาษาให้พัฒนาถูกต้องทั้ง การฟัง การพูด การอ่าน และการพูด ปัจจุบันมักพบว่ามีการใช้ภาษาผิดพลาดและบกพร่องอยู่เสมอ โดยเฉพาะในเรื่องการใช้คำ การใช้สำนวนภาษาไม่เหมาะสม การใช้คำไม่ถูกกาลเทศะ การพูดในที่ประชุม การพูดบรรยาย การใช้ประโยคในการสื่อสารไม่ถูกต้องเหมาะสม รวมทั้งลำดับความ ลำดับประโยค เราจึงควรให้ความสนใจและพัฒนาการพูดให้มากขึ้น เพราะการพูดเป็นการส่งสารที่จำเป็น

ในการใช้ชีวิตประจำวัน จากผลการสอบทางการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต่ำ เพราะนักเรียนขาดความรู้ ความเข้าใจ ไม่สนใจ และผู้สอนขาดนวัตกรรมที่จะมาพัฒนาการพูด ผู้วิจัยตระหนักในเรื่องความสำคัญของการพูดและมีความเชื่อมั่นในเรื่องการฝึกฝน การเรียนรู้ และได้ปฏิบัติจริง ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และมีคนคอยช่วยอ่านหรือแนะนำในการพูดอย่างใกล้ชิด เป็นกันเองจะนำมาซึ่งความสำเร็จในการพูด

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้พัฒนารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อที่จะได้ฝึกฝนทักษะการพูด และสร้างสรรค์จินตนาการของตนเองได้อย่างถูกต้อง

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเอง
2. เพื่อให้ให้นักศึกษา มีความรู้ ความเข้าใจ เรื่องการพูดภาษาอังกฤษ
3. เพื่อให้ให้นักศึกษาเกิดทักษะด้านการพูด สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ผู้เข้ารับการจัดการเรียนการสอน

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 35 คน

ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน

ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน ใช้เวลา 45 ชั่วโมง

เนื้อหาสาระ

เนื้อหาสาระของรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แสดงดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 เนื้อหาของรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเอง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง (Topic)	จำนวนชั่วโมง
1	MAKING INTRODUCTIONS	3
2	GOING SHOPPING	3
3	RETURNING AN ITEM TO THE STORE	3
4	NEGOTIATING A PURCHASE	3

5	ORDERING AT A RESTAURANT	3
6	MAKING A DOCTOR'S APPOINTMENT	3
7	AT A DINNER PARTY	3
8	RENTING A CAR	3
9	CHECKING INTO A HOTEL	3
10	TRAVELING BY CAR	3
11	TAKING A TAXI	3
12	MAKING EXCUSES	3
13	RUNNING LATE	3

ตารางที่ 4.3 เนื้อหาของรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความมั่นใจในตนเอง (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง (Topic)	จำนวนชั่วโมง
14	DOWN ON ONE'S LUCK	3
15	REACTING TO BAD NEWS	3
รวม		45

วิธีการจัดการเรียนการสอน

1. การบรรยาย
2. กิจกรรมกลุ่ม
3. การฝึกปฏิบัติจริง
4. นำเสนอตัวอย่าง การอภิปราย
5. กิจกรรมนันทนาการ

สื่อ / อุปกรณ์

1. ใบความรู้
2. ใบงาน

3. รูปภาพ
4. ตัวอย่างงานเขียน และหนังสือ
5. ของจริง
6. วีดิทัศน์ / ซีดีรอม
7. จอโปรเจคเตอร์ / คอมพิวเตอร์ / Power Point
8. แหล่งเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. การประเมินรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฉบับร่าง

ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความมั่นใจในตนเองฉบับร่าง จากการนำโครงร่างรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า รูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเอง มีค่าดัชนีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการประเมินคุณภาพรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน		คะแนนประเมินผู้เชี่ยวชาญ		
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3
1	ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้			
	2.1 ประเมินผลได้	5	5	4
	2.2 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5
	2.3 สามารถสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5
2	ด้านสาระการเรียนรู้			
	2.1 ใจความถูกต้อง	5	5	5

	2.2 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	5
	2.3 มีความชัดเจนเหมาะสมและน่าสนใจ	5	5	4
3	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้			
	3.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	5	4	5
	3.2 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	5	5
	3.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	5	5
4	ด้านการวัดผลและประเมินผล			
	4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	5
	4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4
	4.3 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม	4	5	5

ตารางที่ 4.4 ผลการประเมินคุณภาพรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายการประเมิน		คะแนนประเมินผู้เชี่ยวชาญ		
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3
5	ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้			
	5.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5
	5.2 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้	5	5	5
	5.3 ช่วยประหยัดเวลาในการสอน	5	5	5
	คะแนนรวม	71	74	72
	ค่าเฉลี่ย	4.7	4.9	4.8
	ค่าเฉลี่ยรูปแบบการพัฒนา	4.8		
	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.10		

3. การปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับร่าง

ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองพบว่า รูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความสอดคล้องและเหมาะสม แต่มีผู้เชี่ยวชาญบางท่านเสนอแนะว่า ด้านเนื้อหาเรื่องการพูด

ควรตั้งชื่อในแผนการจัดกิจกรรมจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจ ซึ่งเนื้อหาเป็นเรื่อง 1. ความสำคัญของการพูด 2. การพูดสรุปความ 3. การพูดเชิงสร้างสรรค์ 4. การพูดบรรยาย

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยนำเอารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองไปใช้ปฏิบัติจริงในภาคสนามกับประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 35 คน จำแนกไว้ 2 ขั้นตอนคือ

1. การเตรียมการก่อนทดลองใช้รูปแบบหลังจากผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบเป็นรูปแบบฉบับทดลองใช้ และกำหนดวันที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนเรียบร้อยแล้วได้เตรียมการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1.1 เตรียมการเพื่อทดลองใช้รูปแบบ โดยจัดเตรียมโครงการจัดการเรียนการสอนงบประมาณ สถานที่ เอกสารที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน สื่อ/อุปกรณ์ เครื่องมือวัดและประเมินผล ซึ่งประกอบด้วย แบบทดสอบวัดทักษะ แบบสังเกต และแบบวัดเจตคติ พร้อมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนอย่างเต็มที่

1.2 ประชุมผู้ช่วยวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการจัดจัดการเรียนการสอนและผู้รับผิดชอบในส่วนต่างๆ เพื่อให้เข้าใจสภาพปัญหาและความจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนรวมทั้งประสานงานกับผู้เป็นวิทยากรและผู้เข้ารับการจัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมตัวล่วงหน้า

1.3 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบตามตารางจัดการเรียนการสอนไปจนแล้วเสร็จโดยใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ตามกำหนด

1.4 ดำเนินการเตรียมเอกสารที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรมจัดการเรียนการสอน แบบวัดความรู้ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน แบบประเมินเจตคติที่มีต่อรูปแบบ และเกียรติบัตรสำหรับผู้ผ่านการจัดการเรียนการสอน

2. การดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองไปใช้ปฏิบัติจริงในภาคสนามกับประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 35 คน ที่กำหนดไว้ ซึ่งดำเนินการขณะดำเนินการทดลองใช้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลในด้านทดสอบความรู้ความสามารถของนักศึกษาใน 2 ประการคือ

1. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การนำเอารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองไปใช้ปฏิบัติจริงในภาคสนามกับประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 35 คน เพื่อทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.5 - 4.7

ตารางที่ 4.5 ผลการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ลำดับ	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง (D)	ผลต่าง (D ²)
1	7	12	5	25
2	7	13	6	36
3	8	13	5	25
4	8	13	5	25
5	8	14	6	36
6	8	13	5	25
7	8	12	4	16
8	6	11	5	25
9	7	14	7	49
10	7	13	6	36
11	8	11	3	9
12	8	11	3	9
13	7	12	5	25
14	7	13	6	36
15	7	11	4	16
16	7	11	4	16

17	6	12	6	36
18	7	13	6	36
19	7	12	5	25
20	6	11	5	25
21	8	13	5	25

ตารางที่ 4.5 ผลการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา (ต่อ)

ลำดับ	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง (D)	ผลต่าง (D ²)
22	7	13	6	36
23	7	13	6	36
24	6	12	6	36
25	7	11	4	16
26	6	11	5	25
27	6	11	5	25
28	7	12	5	25
29	7	11	4	16
30	7	11	4	16
31	6	12	6	36
32	7	11	4	16
33	7	12	5	25
34	6	11	5	25
35	6	11	5	25
รวม	244	420	176	914
เฉลี่ย	6.97	12.00		

S.D.	0.71	0.97	
ร้อยละ	46.48	80.00	E.I.= 0.6263

จากตาราง 4.5 ผลการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หลังเรียนมีคะแนน สูงกว่าก่อนเรียนทุกคน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 12.00 คิดเป็นร้อยละ 80.00 ส่วนคะแนน ก่อนเรียน เท่ากับ 6.97 คิดเป็นร้อยละ 46.48 ซึ่งมี ค่า E.I. = 0.6263 หมายความว่า รูปแบบ การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองสามารถทำ ให้นักศึกษามีความก้าวหน้า ร้อยละ 62.63

ตารางที่ 4.6 แสดงการเปรียบเทียบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ก่อนเรียนและหลัง เรียน

การทดสอบ	จำนวน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ค่า t	Sig
ก่อนเรียน	35	15	6.97	0.71	32.228*	.000
หลังเรียน	35	15	12.00	0.97		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.6 ผลการเปรียบเทียบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ก่อนเรียน และหลังเรียน พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมี คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง ($\bar{X}$ = 12.00, S.D. = 0.97) ซึ่งสูงกว่าก่อนการทดลอง ($\bar{X}$ = 6.97, S.D. = 0.71)

การนำเอารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและ ความมั่นใจในตนเองไปใช้ปฏิบัติจริงในภาคสนามกับประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 35 คน เพื่อทดสอบความมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แสดงดังตารางที่ 4.7- 4.8

ตารางที่ 4.7 ผลการทดสอบความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ลำดับ	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง (D)	ผลต่าง (D ²)
1	36	62	26	676
2	32	68	36	1296
3	28	67	39	1521
4	36	75	39	1521
5	37	73	36	1296
6	35	72	37	1369
7	33	73	40	1600
8	26	74	48	2304
9	25	68	43	1849
10	27	72	45	2025
11	31	73	42	1764
12	23	69	46	2116
13	26	69	43	1849
14	30	74	44	1936
15	34	71	37	1369
16	30	74	44	1936
17	32	73	41	1681
18	30	69	39	1521

19	33	72	39	1521
20	27	68	41	1681
21	25	72	47	2209

ตารางที่ 4.7 ผลการทดสอบความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา (ต่อ)

ลำดับ	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง (D)	ผลต่าง (D ²)
22	26	67	41	1681
23	27	69	42	1764
24	26	72	46	2116
25	25	73	48	2304
26	26	70	44	1936
27	24	71	47	2209
28	28	70	42	1764
29	28	72	44	1936
30	27	73	46	2116
31	26	70	44	1936
32	26	71	45	2025
33	29	71	42	1764
34	26	71	45	2025
35	24	72	48	2304
รวม	1004	2480	1476	62920
เฉลี่ย	28.69	70.86		
S.D.	3.84	2.61		
ร้อยละ	35.86	88.57	E.I.= 0.8218	

จากตาราง 4.7 ผลการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หลังเรียนมีคะแนน สูงกว่าก่อนเรียนทุกคน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 70.86 คิดเป็นร้อยละ 88.57 ส่วนคะแนน ก่อนเรียน เท่ากับ 28.69 คิดเป็นร้อยละ 35.86 ซึ่งมี ค่า E.I. = 0.8218 หมายความว่า รูปแบบ การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองสามารถ ทำให้นักศึกษามีความก้าวหน้า ร้อยละ 82.18

ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ก่อนเรียนและหลัง เรียน

การทดสอบ	จำนวน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ค่า t	Sig
ก่อนเรียน	35	80	28.69	3.84	55.995*	.000
หลังเรียน	35	80	70.86	2.61		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.8 ผลการเปรียบเทียบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ก่อนเรียน และหลังเรียน พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมี คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง ($\bar{X}$ = 70.86, S.D. = 2.61) ซึ่งสูงกว่าก่อนการทดลอง ($\bar{X}$ = 28.69, S.D. = 3.84)

ตอนที่ 4 ผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเอง

ผู้วิจัยได้บันทึกพฤติกรรมในการพูดของกลุ่มตัวอย่างทุกสัปดาห์เพื่อติดตามพัฒนาการใน การพูด ภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการ กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาการสื่อสารด้วยวาจา ผู้สอนจะ สอนทฤษฎี การพูด สาธิตการพูดในที่ชุมชนตามหลักทฤษฎี และมอบหมายให้กลุ่มตัวอย่างออกมาพูด หน้าชั้นเรียนใน รูปแบบที่ไม่มีการเตรียมตัวและมีการเตรียมตัว หลังจากการพูดของกลุ่มตัวอย่างทั้ง

ชั้นเรียนพูดเสร็จสิ้นลง ผู้สอนจะให้คำแนะนำและบอกแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการพูดเป็นรายบุคคล เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างนำไปพัฒนาปรับปรุงการพูดของตนเองในการพูดครั้งถัดไป 1) การพูดหน้าห้องเรียนที่ไม่มีการเตรียมตัว พบว่าในช่วงแรกของการเรียนการสอน ผู้สอน ได้ให้กลุ่มตัวอย่างพูดแนะนำตัวเอง กลุ่มตัวอย่างไม่กล้าออกมาพูด เมื่อจำเป็นต้องออกมาหน้าชั้นเรียน ส่วนใหญ่มีอาการตื่นเต้นประหม่า ทักทายผู้ฟังในลักษณะที่ไม่เหมาะสม มีท่าทางเขินอาย ไม่สามารถควบคุมตัวเอง พูดภาษาอังกฤษด้วยสำเนียงแบบไทย ไม่สามารถเรียบเรียงประเด็นการพูด การพูดติดขัด และการพูดมีภาษาไทยปะปนออกมากับภาษาอังกฤษ จำนวนคำศัพท์มีค่อนข้างจำกัด การเรียนการสอนในสัปดาห์ที่ 2-15 มีการพูดหน้าชั้นเรียนแบบไม่ได้เตรียมตัวรวม 5 ครั้ง ทุกครั้งที่ฝึก ผู้สอนเขียนหัวข้อ ให้แสดงความคิดเห็นโดยให้กลุ่มตัวอย่างเข้ามาแสดงความคิดเห็นทีละคน จากการสังเกตพบว่าการพูด เป็นต้นมากกลุ่มตัวอย่างมีความผ่อนคลายในการพูดมากขึ้น และในช่วงสุดท้ายของการเรียนกลุ่ม ตัวอย่างออกมาแสดงความคิดเห็นต่อหัวข้อที่จับสลากรได้ จากการสังเกตพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรม เปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัดเจนนคือ มีบุคลิกภาพดี มีความมั่นใจ มีความคล่องในการใช้ภาษาดีขึ้น แม้บางคนอาจจะมติดขัดอยู่บ้าง แต่ก็สามารถสื่อสารได้เป็นที่น่าพอใจ เพราะกลุ่มตัวอย่างสามารถออก เสียงพูดได้ชัดเจนมากขึ้น มีการใช้ภาษาที่เป็นทางการเพื่อทักทายผู้ฟังในห้อง มีหลักในการพูดอย่างเป็น ทางการ มีการเกริ่นนำก่อนเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหา และมีบทสรุปในตอนท้าย ถึงแม้ว่ากลุ่มตัวอย่างแต่ละคน จะมีพัฒนาการขึ้นมาก แต่ยังพบว่าการลำดับเนื้อหาในการแสดงความคิดเห็นยังคงววน มีข้อผิดพลาด ในการใช้ภาษา การใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ การออกเสียงคำ และการเรียงประโยคอยู่บ้างบางส่วน กลุ่มตัวอย่างจำนวนประมาณหนึ่งในสามมีพัฒนาการด้านพูดอยู่ในระดับดี ส่วนการพูดได้ตอบในการสัมภาษณ์ ภาษาอังกฤษในสถานการณ์สมมุติ ซึ่งกำหนดขึ้นในการเรียนการสอนสัปดาห์ที่ 7 ผลการสังเกตพบว่ากลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่มีการใช้สำนวนในการทักทายสุภาพเหมาะสม แต่ขาดการกล่าวขอบคุณ แต่จะยืมให้ ผู้สัมภาษณ์แทนการกล่าวขอบคุณ ในระหว่างการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างบางส่วนไม่เข้าใจคำถาม ทำให้ ตอบไม่ตรงประเด็น นอกจากนี้มีข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาและการออกเสียงในลักษณะคล้ายคลึงกันกับ การพูดแสดงความคิดเห็นหน้าชั้นเรียน 2) พฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างเมื่อพูดในหัวข้อที่มีการเตรียมตัวฝึกซ้อมมาก่อนล่วงหน้า 1 สัปดาห์ พบว่าในช่วงสัปดาห์ที่ 1-5 กลุ่มตัวอย่างจำนวนร้อยละ 70 สามารถทักทายและแนะนำตนเองได้ มีการพูดเกริ่นนำก่อนเข้าสู่เนื้อหา นำเสนอเนื้อหาได้แต่ไม่ตรงประเด็น และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ขาดการพูดสรุปปิดท้าย ในสัปดาห์ที่ 6-10 กลุ่มตัวอย่างมีการผ่อนคลายในการพูดมากขึ้น พูดได้เป็นธรรมชาติ มีพัฒนาการด้านการใช้ภาษา แต่สำเนียงการพูดยังต้องปรับปรุงให้เกิดความน่าสนใจ ในสัปดาห์ที่ 11-15 นักศึกษาเกือบทั้งหมดสามารถนำเสนอเนื้อหาได้ตรงประเด็น มีรูปแบบการนำเสนอเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว และนำเสนอได้น่าสนใจ นำเสนอได้อย่างสะท้อนวัตถุประสงค์ของการพูดที่

ได้กำหนดไว้ พูดได้คล่องและ เป็นธรรมชาติ ภาษาที่พูดมีคุณภาพไม่เป็นอุปสรรคในการสื่อสาร ออก
สำเนียงใกล้เคียงกับธรรมชาติของภาษา ใช้น้ำเสียงในการพูดทำให้การนำเสนอน่าสนใจ

ซึ่งผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเอง แสดงดังตารางที่ 4.9

**ตารางที่ 4.9 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเอง**

รายการ		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1.	นักศึกษาพอใจการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษ เพื่อ การสื่อสารโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้	4.14	0.36	มาก
2.	นักศึกษา ผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเพื่อ พัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4.26	0.44	มาก
3.	การนำเข้าสู่บทเรียนที่ผ่านการใช้สถานการณ์เป็นฐาน การเรียนรู้ ทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ จะเรียนมากขึ้น	4.23	0.43	มาก
4.	นักศึกษามีบทบาทในการฝึกภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร ใน ห้องเรียน	4.11	0.32	มาก
5.	นักศึกษามีบทบาทในการฝึกภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร กับ เพื่อนร่วมชั้นเรียน	4.31	0.47	มาก
6.	กิจกรรมการเรียนการสอนฝึกให้นักศึกษาได้ใช้ภาษา ใน การสื่อสาร แก้ปัญหาและการตัดสินใจ	4.17	0.38	มาก
7.	วิธีและกิจกรรมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ วิธีนี้ ทำให้การเรียนในชั้นเรียนไม่น่าเบื่อ	4.03	0.17	มาก
8.	กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนี้สามารถ บูรณาการสำหรับการเป็นบุคลากรในอนาคตได้	4.29	0.46	มาก
9.	วิธีและกิจกรรมการเรียนการสอนในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้นักศึกษาได้ ฝึกฝน การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4.31	0.47	มาก

ตารางที่ 4.9 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเอง (ต่อ)

รายการ		$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
10.	วิธีและกิจกรรมการเรียนการสอนในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในการสื่อสารมากขึ้น	4.37	0.49	มาก
11	วิธีและกิจกรรมการเรียนการสอนในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้นักศึกษามีเกิด การเรียนรู้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษใน สถานการณ์ต่าง ๆ	4.31	0.47	มาก
12	วิธีและกิจกรรมการสอนในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนา ความรู้ในอาชีพพนักงานส่วนหน้าในอนาคต	4.23	0.43	มาก
13	นักศึกษามีความพึงพอใจในการใช้ภาษาอังกฤษใน การนำเสนอของตนเอง	4.14	0.36	มาก
14	นักศึกษามีความพึงพอใจกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้เนื้อหาการสอนที่สอดคล้องกับรายวิชา	4.26	0.44	มาก
15	ในภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษร่วมกับการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้	4.23	0.43	มาก
รวม		4.23	0.29	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับ พบว่า วิธีและกิจกรรมการเรียนการสอนในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้นักศึกษามีความ มั่นใจในการสื่อสารมากขึ้น ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = 0.49) นักศึกษามีบทบาทในการฝึกภาษาที่ใช้ในการสื่อสารกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน

วิธีและกิจกรรมการเรียนการสอนในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้นักศึกษาได้ ฝึกฝน การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, วิธีและกิจกรรมการเรียนการสอนในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้นักศึกษามีเกิดการเรียนรู้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษใน สถานการณ์ต่าง ๆ ($\bar{x} = 4.31$, S.D. = 0.47) กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนี้สามารถ บูรณาการสำหรับการเป็นบุคลากรในอนาคตได้ ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.46)

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการวิเคราะห์ผลการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ในยุคปัจจุบันที่โลกเชื่อมโยงถึงกันอย่างรวดเร็ว การสื่อสารภาษาอังกฤษกลายเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับการพัฒนาศักยภาพของบุคคล โดยเฉพาะนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือในการเรียนรู้และการทำงาน แต่ยังเป็นสะพานสำคัญในการเชื่อมต่อกับวัฒนธรรมและโอกาสในระดับสากล อย่างไรก็ตาม พบว่านักศึกษาหลายคนยังคงเผชิญกับปัญหาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งในด้านไวยากรณ์ การเลือกใช้คำ และการออกเสียง นอกจากนี้ ความมั่นใจในตนเองยังเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ดังนั้น การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาจึงควรมุ่งเน้นไปที่การสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา การปรับปรุงวิธีการสอนให้มีความน่าสนใจมากขึ้น และการเพิ่มโอกาสในการฝึกฝนในสภาพแวดล้อมที่ช่วยส่งเสริมความมั่นใจในตนเอง

ซึ่งจากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 35 คน พบว่า ปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองไปใช้ปฏิบัติจริง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, $S.D.=0.34$) เมื่อพิจารณารายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ข้าพเจ้าต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อนทุกครั้งเมื่อต้องพูดเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=4.26$, $S.D.=0.66$) และ ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนรายวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 2) ข้าพเจ้ากังวลเมื่อต้องเป็นผู้เริ่มการพูดคุยก่อน ($\bar{X}=4.23$,

S.D.=0.73) และ3) ข้าพเจ้าเกิดความวิตกกังวลและไม่มั่นใจทุกครั้งเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=4.20$, S.D.=0.63)

ตอนที่ 2 ผลการหารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

การพัฒนาหารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการนำข้อมูลจากการวิเคราะห์ที่ในขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลขั้นพื้นฐาน คือ การศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากนโยบายการพัฒนาการศึกษาของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2562 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2565 – 2569) เอกสารรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับทักษะการพูด และความต้องการและขอขยายเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากบุคคลที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับร่างตั้งแต่ความนำ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ การพัฒนารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับร่าง การประเมินรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับร่าง และการปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับร่าง

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยนำเอารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองไปใช้ปฏิบัติจริงในภาคสนามกับประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 35 คน จำแนกไว้ 2 ขั้นตอนคือ

1. การเตรียมการก่อนทดลองใช้รูปแบบหลังจากผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบเป็นรูปแบบฉบับทดลองใช้ และกำหนดวันที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนเรียบร้อยแล้วได้เตรียมการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1.1 เตรียมการเพื่อทดลองใช้รูปแบบ โดยจัดเตรียมโครงการจัดการเรียนการสอน งบประมาณ สถานที่ เอกสารที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน สื่อ/อุปกรณ์ เครื่องมือวัดและประเมินผล ซึ่งประกอบด้วย แบบทดสอบวัดทักษะ แบบสังเกต และแบบวัดเจตคติ พร้อมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนอย่างเต็มที่

1.2 ประชุมผู้เชี่ยวชาญที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการจัดจัดการเรียนการสอน และผู้รับผิดชอบในส่วนต่างๆ เพื่อให้เข้าใจสภาพปัญหาและความจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งประสานงานกับผู้เป็นวิทยากรและผู้เข้ารับการจัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมตัวล่วงหน้า

1.3 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบตามตารางจัดการเรียนการสอนไปจนแล้วเสร็จ โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ตามกำหนด

1.4 ดำเนินการเตรียมเอกสารที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย แผนการจัดการกิจกรรมจัดการเรียนการสอน แบบวัดความรู้ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน แบบประเมินเจตคติที่มีต่อรูปแบบ และเกียรติบัตรสำหรับผู้ผ่านการจัดการเรียนการสอน

2. การดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบรูปแบบ การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองไปใช้ปฏิบัติจริงในภาคสนามกับประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 35 คน ที่กำหนดไว้ ซึ่งดำเนินการขณะดำเนินการทดลองใช้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลในด้านทดสอบความรู้ความสามารถของนักศึกษาใน 2 ประการคือ

2.1 ผลการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนทุกคน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 12.00 คิดเป็นร้อยละ 80.00 ส่วนคะแนนก่อนเรียน เท่ากับ 6.97 คิดเป็นร้อยละ 46.48 ซึ่งมี ค่า $E.I. = 0.6263$ หมายความว่า รูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองสามารถทำให้นักศึกษามีความก้าวหน้า ร้อยละ 62.63 ผลการเปรียบเทียบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง ($\bar{X} = 12.00, S.D. = 0.97$) ซึ่งสูงกว่าก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 6.97, S.D. = 0.71$)

2.2 ผลการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนทุกคน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 70.86 คิดเป็นร้อยละ 88.57 ส่วนคะแนน

ก่อนเรียน เท่ากับ 28.69 คิดเป็นร้อยละ 35.86 ซึ่งมี ค่า $E.I. = 0.8218$ หมายความว่า รูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองสามารถทำให้นักศึกษามีความก้าวหน้า ร้อยละ 82.18 และผลการเปรียบเทียบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง ($\bar{X} = 70.86, S.D. = 2.61$) ซึ่งสูงกว่าก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 28.69, S.D. = 3.84$)

ตอนที่ 4 ผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23, S.D. = 0.29$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับ พบว่า วิธีและกิจกรรมการเรียนการสอนในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้นักศึกษามีความ มั่นใจในการสื่อสารมากขึ้น ($\bar{X} = 4.37, S.D. = 0.49$) นักศึกษามีบทบาทในการฝึกภาษาที่ใช้ในการสื่อสารกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน วิธีและกิจกรรมการเรียนการสอนในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้นักศึกษาได้ ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, วิธีและกิจกรรมการเรียนการสอนในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้นักศึกษามีเกิดการเรียนรู้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษใน สถานการณ์ต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.31, S.D. = 0.47$) กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนี้สามารถ บูรณาการสำหรับการเป็นบุคลากรในอนาคตได้ ($\bar{X} = 4.29, S.D. = 0.46$)

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาขาดเจตคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการ ขาดความรู้และทักษะพื้นฐานที่เป็นองค์ประกอบในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ขาดการฝึกฝนและประสบการณ์ในการพูดเพื่อการสื่อสารและขาดทักษะการเรียบเรียงความคิดในการนำเสนอ ซึ่งสอดคล้องกับ ญัตติฯ หุ้่น้อย (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของพนักงานไทย: กรณีศึกษา บริษัท บีซีเนส

ออนไลน์ จำกัด (มหาชน) ผลการวิจัยปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของพนักงานทั้ง 12 คนพบว่า ทุกคนมีปัญหา การไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดในชีวิตประจำวัน (100%) การไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ (66%) การไม่รู้คำศัพท์ (50%) การไม่รู้ไวยากรณ์ (25%) และการไม่มีความรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสินค้าและการบริการ (25%) และผลการทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า โดยรวมแล้วความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของพนักงานบริษัท BOL อยู่ในระดับเริ่มต้น เมื่อแยกตามแผนก พนักงานแผนกบริการมีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ระดับ 4 คือ สามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและเข้าใจภาษาที่ซับซ้อน แต่อาจมีข้อผิดพลาดหรือใช้ภาษาไม่เหมาะสมบ้าง พนักงานแผนกประชาสัมพันธ์และแผนกขายมีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ที่ระดับ 3 คือ รู้และเข้าใจแบบกว้าง ๆ ในสถานการณ์ที่คุ้นเคยเท่านั้น มีการหยุดชะงักบ่อย พนักงานแผนกวิเคราะห์ธุรกิจมีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ระดับต่ำสุด ระดับที่ 2 คือ ไม่สามารถสื่อสารเป็นเรื่องราวพูดได้เป็นคำ ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารได้เฉพาะคำศัพท์ที่คุ้นเคยเท่านั้น

2. การหารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา การพัฒนารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการนำข้อมูลจากการวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลขั้นพื้นฐาน คือ การศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากนโยบายการพัฒนาการศึกษาของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2562 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2565 – 2569) เอกสารรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับทักษะการพูด และความต้องการและขอบข่ายเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากบุคคลที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับร่างตั้งแต่ความนำ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ การพัฒนารูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับร่าง การประเมินรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับร่าง และการปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับร่าง ซึ่งสอดคล้องกับ วาณี โรจนดิษฐ (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัย

อาชีวศึกษาสันติราษฎร์ในพระอุปถัมภ์ฯ โดยมีผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยผลคะแนนทดสอบก่อนเรียน หลังเรียนด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ พบว่า ค่าเฉลี่ยของ คะแนนทักษะด้าน การสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักศึกษากลุ่ม ตัวอย่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน โดยหลังเรียนได้ค่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งวิธีสอนโดยการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ คือกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนลงมือเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูลที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้นๆ โดยใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริง โดยนักเรียนซึ่งเรียกว่าผู้ร่วมสถานการณ์(participants) จะมีปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์และบุคคลต่างๆ ผู้เรียนจะใช้ภาษาในการสื่อสารของตัวเองในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถตัดสินใจได้โดยอิสระอย่างเหมาะสมกับบทบาทของตัวเอง และบทบาทของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ รูปแบบภาษาและเนื้อหาที่เหมาะสมสามารถใช้ในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่างๆ

3. การทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ผลการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนทุกคน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 12.00 คิดเป็นร้อยละ 80.00 ส่วนคะแนนก่อนเรียน เท่ากับ 6.97 คิดเป็นร้อยละ 46.48 ซึ่งมี ค่า $E.I. = 0.6263$ หมายความว่า รูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองสามารถทำให้นักศึกษามีความก้าวหน้า ร้อยละ 62.63 ผลการเปรียบเทียบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนทุกคน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 70.86 คิดเป็นร้อยละ 88.57 ส่วนคะแนนก่อนเรียน เท่ากับ 28.69 คิดเป็นร้อยละ 35.86 ซึ่งมี ค่า $E.I. = 0.8218$ หมายความว่า รูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองสามารถทำให้นักศึกษามีความก้าวหน้า ร้อยละ 82.18 และผลการเปรียบเทียบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับณัฐพร พรหมวัง (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้ Activity-

Based Learning ร่วมกับ 2W3P และทฤษฎีการวางเงื่อนไขการกระทำที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟัง-พูด เจตคติ และความมั่นใจในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เจตคติ และความมั่นใจในตนเองของนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) หลังได้เรียนด้วยชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Activity-Based Learning ร่วมกับ 2W3P และทฤษฎีการวางเงื่อนไขการกระทำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับเพ็ญญา แยมศรี (2563, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจการจัดกิจกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนจึงมีแนวคิดที่จะส่งเสริมสร้างรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านอื่นๆ โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนของนักศึกษา ให้สูงยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนประเภทอื่นๆ

2.2 ควรมีการวิจัยปัจจัยหรือองค์ประกอบ หรือบทบาทของครูที่ส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองโดยใช้สถานการณ์

บรรณานุกรม

- กนิษฐา ว่างสำเภา (2563) การพัฒนารูปแบบการสอน ONTOUR เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6; วิจัยในชั้นเรียน: ศีรษะเกษ โรงเรียนหนองพุ่มศรีสาราญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
- กนกกร ภูประสาทพร. (2555). การใช้ภาพยนตร์และบทบาทสมมติ เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กมลวรรณ โดมศรีฟ้า(2551) การใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารใน การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชนมัธยมศึกษาปีที่ 1, บัณฑิตวิทยาลัย ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- กัลยาณี ภูเจริญ (2555)การใช้การสนทนาออนไลน์ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีวิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- เกตุศิริ ชมภูภาวิน (2553)การใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ขวัญฤทัย เชิดชู (2545). การศึกษากลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โปรแกรมภาษาอังกฤษสถาบันเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร
- จามรี เชื้อชัย (2558) การวิจัยและพัฒนาชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน.วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

- จิตาภา พงษ์ชูบุ (2549) การพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โครงการโรงเรียนสองภาษาโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร
- จิตติพร ไชยรินคา (2549). การใช้กิจกรรมที่เน้นกลวิธีทางการสื่อสารเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษและความวิตกกังวลของนักเรียนระดับกำลังพัฒนา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- จิราพร พวงประดิษฐ์ (2556) การศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐาน ร่วมกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ชนิดสิริ ศุภพมลิ (2545). การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยใช้กิจกรรมกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิยาพร ศิลปี (2559) ปัญหาและอุปสรรคด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการทำงานของวิศวกร: ศึกษาเฉพาะกรณี บริษัทเอกชนประกอบธุรกิจก่อสร้างแห่งหนึ่ง สารนิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ทัชชกร สุขะวันดี (2559) การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบจับคู่ร่วมมือบนทีกเสียงจากคอมพิวเตอร์; ปริญญาครุศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอนบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม
- บุญชม ศรีสะอาด (2548) วิธีสถิติสำหรับการวิจัย(พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพมหานคร:สุวีริยาสาส์น
- บุญชม ศรีสะอาด (2550)วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- บุรพา อัดถากร. (2563). การประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บวรจิต พลจันทร์ (2551). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 โดยใช้สถานการณ์จำลอง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปรัชญา อากาศและกรุณันท์ รัตนแสนวงศ์ (2541)ศิลปการใช้ภาษาการพูดการเขียน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม

- ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2536). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังการพูดเพื่อ การสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการ สอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง การสอนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ประกอบสถานการณ์จำ ลองและการสอนตามคู่มือครู.ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปราณี กุลละวณิชย์. (2563). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ: ทฤษฎีและการปฏิบัติ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุณณา พันธุ์จรีรา (2553)การใช้ชุดกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของพนักงานธนาคารวิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิตสาขาการสอนภาษาอังกฤษ เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- พวงมณี ต้นติววงศ์ (2550) ศึกษาการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว.ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- พิมพ์ทิพย์ ดวงจิตร (2561) การพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎี ธรรมชาติ,วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและ การจัดการเรียนรู้: กรุงเทพฯ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- เพ็ญยุพา แยมศรี (2563) การพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม อธิยาศัย,บทความวิจัย : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- ณัฐญา นุ่นน้อย (2561) ปัญหาและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของพนักงานไทย: กรณีศึกษา บริษัท บีซีเนส ออนไลน์ จำกัด (มหาชน) วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ชลบุรี มหาวิทยาลัยบูรพา
- ณัฐพร พรหมวัง (2562) การพัฒนาชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้ Activity-Based Learning ร่วมกับ 2W3P และทฤษฎีการวางเงื่อนไขการกระทำที่ส่งผลต่อความสามารถ ในการ ฟัง-พูด เจตคติ และความมั่นใจในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนการศึกษา สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

- ณัฐนันท์ ฤทธิรัตน์ (2553) ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- ทิพย์รัตน์ นพฤทธิ. (2563). นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษในยุคดิจิทัล. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี (2552). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้ เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทรงศรี สรณสถาพร และศักดิ์ชัย โพธิ์สัย (2561) ผลของการเรียนรู้และกลยุทธ์ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
ด้วยการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียน
ระดับอุดมศึกษาวิจัยในชั้นเรียน, บทความวิจัย, วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรีปีที่ 12
ฉบับที่ 28 เดือนพฤษภาคม - สิงหาคม 2561
- ฐปทอง กว้างสวาสดี (2545) สัมมนาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม:ภาควิชาหลักสูตร
และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ฐวพร ต้นตระกูล (2555) การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนา
ภาษาอังกฤษงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.กรุงเทพฯ
- รสรินทร์ สีนสวัสดิ์และสยามรับ เหี้ยสุรีย์ (2558) การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาใน
รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษและการใช้บทบาท
สมมติ;วิจัยในชั้นเรียน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. ลพบุรี
- ฤทัยพันธุ์ พุดดา (2553) การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 4 โปรแกรมภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลป-
ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- สุริยะ ปทุมรัตน์ (2556) การพัฒนาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา สาขาวิชาสังคมศึกษา
ระดับปริญญาตรี โดยใช้รางวัลในการเสริมแรงทางบวก.บทความวิจัย:วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร ; 6 (12) : กรกฎาคม – ธันวาคม 2557
- สุขุม มูลเมือง (2560) สถิติเพื่อการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร.
- สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง (2550) การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร; วิจัยในชั้นเรียน: เลย โรงเรียนเซไล
วิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2
- สมิตรา อังวัฒนกุล (2540)วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุไร พงษ์ทองเจริญ.(2546).วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประมวลศิลป์.

สุภัทร อักษรานูเคราะห์ (2532) การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม.กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2563). นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมนึก ภัททิยธนี(2546)การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4) กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์

สมยศ เม่นแย้ม (2543) ครูไทยสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย. วิจัยพฤติกรรมศาสตร์. สถาบัน.

รายงานผลการวิจัยฉบับที่ 19.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

วรางคณา คำอ้น (2560) การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดย

สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

วสันต์ ทองไทย(2555) การสร้างรูปแบบการเรียนการสอนที่เสริมสร้างคุณลักษณะของนักวิจัย สำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาด้วยการวิเคราะห์อภิमान. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วาณี โรจนดิษฐ์ (2560) พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ในพระอุปถัมภ์ฯ; วิจัยในชั้นเรียน : กรุงเทพฯ

วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์ (2556) การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา; ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต: กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

วิสาข์ จิตวัตร. (2562). การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร: แนวคิดและแนวปฏิบัติ. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อรญา บารุงกิจ (2558) กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย: กรณีศึกษา โรงเรียนสาธิตอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต:ชลบุรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- Amy Gillett(2518) *Speak English Around Town*United state. Language success press
- Amy Gillett(2004)*Speak English Like an American*. United state.Language success press
- Brown, H. (1993) *Principles of language learning and teaching*. San Francisco: San Francisco State University.
- Byrne, D. (1986) *Teaching oral English*. Harlow: Longman.
- Clark, J. L. D. (1972). *Foreign language testing: Theory and practice*. Philadelphia: Centre of Curriculum Development.
- Croft, R. S. (2004) *Communication theory*. La Grande: Eastern Oregon University Press.
- Crystal, D. (2018). *English as a global language* (3rd ed.). Cambridge University Press.
- Daniel Hamlin Linda and Marie Koza (2015) *Inside Listening and Speaking*: Oxford University Press
- Harmer, J. (2018). *The practice of English language teaching* (6th ed.). Pearson Education.
- Heaton, J.B. (1997) *Speaking English language tests*. London: Longman
- Jack C. Richards (2019) *Interchange*. Edition Statement 4th Revised edition: London, Cambridge University Press
- Jack C. R. and David B. (2020) *Four Corners*. 2ndRevised edition:London, Cambridge University Press
- Janet, Hilsdon (1991). *The Group Oral Exam Advantages and Limitations*. Review of ELT Language
- Jeffries PR.(2005). *A framework for design, implement, and evaluation simulation used as teaching strategies*.
- Johnson, Keith and Keith Morrow(1987)*Communication in the Classroom*. London : Longman.
- Finochiaro, M., &Brumfit, C. (1983) *The functional national approach: From theory to practice*. Oxford University Press.
- Lave J, Wenger E.(1991). *Situated Learning: Legitimate Peripheral Participation*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Liz and John Soars (2020) *New Headway*. 4th Revised edition: Oxford University Press

- Nunan, D. (2020). *Teaching English to speakers of other languages: An introduction*. Routledge.
- Nunan D. (1989) *Designing task for communicative classroom*. Cambridge University Press.
- Oller, John W. (1979) *Language Test at School: A Pragmatic Approach*. London: Longman
- Pica, T., et al. (1993) *Choosing and using communication task for second language instruction and research task and language learning integrating theory and practice*. Bristol: Long Dunn Press.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2020). *Approaches and methods in language teaching* (4th ed.). Cambridge University Press.
- Sarah C., Peter M. and Araminta C. (2013) *Cutting Edge*. 3rd Edition. London. Pearson
- Longman Speak English Around (2564) [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :
Town[https://www.essentialenglish. review/book/speak-English-around-town/](https://www.essentialenglish.review/book/speak-English-around-town/) (วันที่
ค้นหาข้อมูล: 1 สิงหาคม 2564)

ภาคผนวก

ภาคผนวก - ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและ
ความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

ไม่เกิน 19 ปี

20 - 21 ปี

มากกว่า 21 ปี

3. เกรดเฉลี่ยเทอมที่ผ่านมา

ไม่เกิน 2.50

2.51 - 3.00

3.01 - 3.50

3.51 - 4.00

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและ
ความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
ขอให้ตอบแบบสอบถามนี้ให้ตรงตามสภาพความเป็นจริง โดยใช้เครื่องหมาย (✓)

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
1.	ข้าพเจ้ากลัวผู้อื่นจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ข้าพเจ้าพูด					
2.	ข้าพเจ้าขาดการฝึกพูดภาษาอังกฤษกับอาจารย์และบุคคลอื่น					
3.	ข้าพเจ้าต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อนทุกครั้งเมื่อต้องพูดเป็นภาษาอังกฤษ					
4.	ข้าพเจ้ามีปัญหาเรื่องคิดคำศัพท์ที่ไม่ออกขณะพูด					
5.	ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนรายวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ					
6.	ข้าพเจ้าไม่สามารถพูดให้คู่สนทนาของข้าพเจ้าเข้าใจได้					
7.	ข้าพเจ้ากังวลเมื่อต้องเป็นผู้เริ่มการพูดคุยก่อน					
8.	ข้าพเจ้าออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ชัดเจน					
9.	ข้าพเจ้าไม่สามารถพูดในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการได้					
10.	สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนไม่เพียงพอ					
11.	ข้าพเจ้าไม่กล้าสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษกับบุคคลอื่น					
12.	ข้าพเจ้ากังวลว่าจะพูดผิดไวยากรณ์					
13.	ข้าพเจ้าเกิดความวิตกกังวลและไม่มั่นใจทุกครั้งเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ					
14.	ข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงวงสนทนาที่ใช้ภาษาอังกฤษ					
15.	ข้าพเจ้ากลัวอาจารย์ผู้สอน					
16.	ข้าพเจ้าขาดแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษ					

17	ในชั้นเรียนอาจารย์ผู้สอนพูดประโยคภาษาอังกฤษเร็วเกินไปทำให้ข้าพเจ้าจับใจความไม่ได้					
18	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนไม่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสนใจที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อฝึกพูด					
19	ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสสนทนากับชาวต่างชาติ					
20	การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยยังไม่เพียงพอ					
21	อาจารย์ผู้สอนขาดการส่งเสริมและกระตุ้นให้ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน					
22	อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าฝึกพูดภาษาอังกฤษน้อยเกินไป					
23	ข้าพเจ้ารู้สึกเขินอายเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ					
24	ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอาจารย์ผู้สอนไม่ได้มีการใช้สื่อเพื่อส่งเสริมให้ข้าพเจ้าฝึกฝนทักษะการพูด					
25	ข้าพเจ้าไม่มีแหล่งเรียนรู้เพื่อฝึกปฏิบัติการพูดภาษาอังกฤษจากภายนอก					
26	ข้าพเจ้าไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ แม้กระทั่งกับคนไทยด้วยกัน					
27	อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษทั้งหมดในการสอนทักษะการพูด					
28	ข้าพเจ้ามีโอกาสฝึกฝนทักษะการพูดน้อยในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษเนื่องจากมีผู้เรียนจำนวนมาก					
29	ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง					
30	ข้าพเจ้าหมดความพยายามที่จะพูด เนื่องจากพูดติดๆ ขัด ๆ หรือพูดซ้ำ					
	รวม					

2. แบบประเมินคุณภาพรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

คำชี้แจง : แบบประเมินคุณภาพรูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา นี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเมินตรวจสอบระดับความเหมาะสมสอดคล้องว่าอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่กำหนดให้ และการให้น้ำหนักของคะแนนมี 5 ระดับ ตามความหมายดังนี้

ระดับความเหมาะสม	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

รายการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1 ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 ประเมินผลได้					
2.2 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย					
2.3 สามารถสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้					
2 ด้านสาระการเรียนรู้					
2.1 ใจความถูกต้อง					
2.2 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา					
2.3 มีความชัดเจนเหมาะสมและน่าสนใจ					

3	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
	3.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม					
	3.2 เหมาะสมกับเวลาที่สอน					
	3.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม					
4	ด้านการวัดผลและประเมินผล					
	4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
	4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	4.3 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม					
5	ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้					
	5.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
	5.2 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้					
	5.3 ช่วยประหยัดเวลาในการสอน					
	รวม					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

3. แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เกณฑ์	ระดับความสามารถ				
	5	4	3	2	1
1. ความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy)					
2. ความคล่อง (fluency)					
3. ความพยายามในการสื่อสาร (communication)					

ความถูกต้องแม่นยำ

- 1 = มีข้อผิดพลาดทั้งในการออกเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์ 5 แห่งขึ้นไป
- 2 = มีข้อผิดพลาดทั้งในการออกเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์ 4 แห่ง
- 3 = มีข้อผิดพลาดทั้งในการออกเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์ อยู่ 3 แห่ง
- 4 = มีข้อผิดพลาดทั้งในการออกเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์ อยู่ 1-2 แห่ง
- 5 = ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการออกเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์

ความคล่อง

- 1 = พูดได้ไม่คล่อง หยุดผิดจังหวะวรรคตอน 5 แห่งขึ้นไป
- 2 = พูดได้ไม่คล่อง หยุดผิดจังหวะวรรคตอน 4 แห่ง
- 3 = พูดได้ไม่คล่อง หยุดผิดจังหวะวรรคตอน 3 แห่ง
- 4 = พูดได้ค่อนข้างคล่อง หยุดผิดจังหวะวรรคตอน 1-2 แห่ง
- 5 = พูดได้คล่อง หยุดได้ตามจังหวะวรรคตอน

ความพยายามในการสื่อสาร

- 1 = หยุดเงียบเป็นเวลานานโดยไม่ใช้ความพยายามในการสื่อสาร
- 2 = พยายามที่จะสื่อสารน้อยมาก
- 3 = พยายามที่จะสื่อสารโดยใช้ทั้งภาษาพูดบ้างแต่ไม่รู้จักใช้ภาษาท่าทาง
- 4 = พยายามที่จะสื่อสารโดยใช้ทั้งภาษาพูดและใช้ภาษาท่าทางบ้าง
- 5 = พยายามสื่อสารอย่างแท้จริงโดยใช้ทั้งภาษาพูดและภาษาท่าทาง

เกณฑ์ผ่านคือละ 50 และระดับคุณภาพของคะแนนมีดังต่อไปนี้

ระดับคะแนน (ร้อยละ)	ระดับคุณภาพ
80-100	ดีมาก
70-79	ดี
60-69	ปานกลาง
50-59	พอใช้
0-49	ควรปรับปรุง

3. แบบวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

คำชี้แจง:แบบสอบถามนี้มีจุดประสงค์เพื่อสอบถามระดับความมั่นใจในความสามารถของนักศึกษาในการพูดภาษาอังกฤษขอให้อตอบแบบสอบถามนี้ให้ตรงตามสภาพความเป็นจริง โดยใส่เครื่องหมาย (√)

- ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด
 ระดับ 4 หมายถึง มาก
 ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง น้อย
 ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด/ไม่มีเลย

	นักศึกษาแสดงออกในสถานการณ์ต่อไปนี้อย่างไร	5	4	3	2	1
1	นักศึกษารู้สึกกลัวเมื่ออาจารย์ให้พูดภาษาอังกฤษโดยไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า					
2	นักศึกษามักจะกลัวว่าพูดผิดหลักไวยากรณ์และออกเสียงไม่ถูกต้องเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ					
3	นักศึกษารู้สึกกลัวว่าผู้ฟังจะไม่เข้าใจภาษาอังกฤษที่นักศึกษาพูด					
4	นักศึกษามักมีอาการคิดไม่ออกกะทันหันและมักเกิดขึ้นเสมอเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษต่อหน้าผู้อื่น					
5	นักศึกษามักใจเต้นแรง ขาสั่น เสียงสั่น ตะกุกตะกัก เมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษต่อหน้าผู้อื่น					
6	นักศึกษารู้สึกอายมากเมื่อพูดภาษาอังกฤษผิดหรือออกเสียงไม่ถูกต้อง					
7	นักศึกษายอยากแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษแต่ไม่กล้าเพราะกลัวว่าสิ่งที่คิดไม่ถูกต้อง					
8	นักศึกษามักไม่ค่อยกล้าถามอาจารย์ แม้ไม่ค่อยเข้าใจในขณะที่อาจารย์กำลังสอน					
9	นักศึกษายพยายามพูดภาษาอังกฤษใหม่เพื่อให้ถูกต้องที่สุดเมื่อนักศึกษาออกเสียงผิดหรือพูดภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง					
10	นักศึกษามักใช้กริยาท่าทางประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจมากขึ้น					
11	นักศึกษารู้สึกมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของตนเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่เป็นส่วนตัว					

12	นักศึกษาชอบร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษแม้ว่าตนเองจะพูดไม่ได้					
13	นักศึกษาไม่รู้สึกรำคาญหรือวิตกเมื่อพูดภาษาอังกฤษไม่ถูกต้องหรือออกเสียงผิดแต่นักศึกษาจะไม่พูดใหม่เพื่อให้ถูกต้อง					
14	นักศึกษายกพยายามอธิบายให้ผู้ฟังเข้าใจให้จงได้เมื่อผู้ฟังไม่เข้าใจภาษาอังกฤษที่นักศึกษาพูด					
15	นักศึกษาชอบแสดงความคิดเห็นเมื่อมีการสนทนากันเป็นภาษาอังกฤษ					
16	นักศึกษาชอบกิจกรรมทางภาษาอังกฤษที่ต้องออกไปแสดงหน้าชั้นเรียน					

5. แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา

คำชี้แจง ขอความกรุณาได้พิจารณาว่า ท่านมีความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ตามที่กำหนดหรือไม่ และให้คะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการในรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 5, 4, 3, 2 หรือ 1 โดยใช้เกณฑ์พิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	นักศึกษาพอใจการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้					
2.	นักศึกษา ผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
3.	การนำเข้าสู่บทเรียนที่ผ่านการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะเรียน มากขึ้น					
4.	นักศึกษามีบทบาทในการฝึกภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในห้องเรียน					
5.	นักศึกษามีบทบาทในการฝึกภาษาที่ใช้ในการสื่อสารกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน					
6.	กิจกรรมการเรียนการสอนฝึกให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาในการสื่อสาร แก้ปัญหาและการตัดสินใจ					
7.	วิธีและกิจกรรมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ					

	วิธีนี้ทำให้การเรียนในชั้นเรียนไม่น่าเบื่อ					
8.	กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนี้สามารถบูรณาการสำหรับการเป็นบุคลากรในอนาคตได้					
9.	วิธีและกิจกรรมการเรียนการสอนในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
10.	วิธีและกิจกรรมการเรียนการสอนในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้นักศึกษามีความ มั่นใจในการสื่อสารมากขึ้น					
11	วิธีและกิจกรรมการเรียนการสอนในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้นักศึกษามีเกิดการเรียนรู้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ					
12	วิธีและกิจกรรมการสอนในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาความรู้ในอาชีพพนักงานส่วนหน้าในอนาคต					
13	นักศึกษามีความพึงพอใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการนำเสนอของตนเอง					
14	นักศึกษามีความพึงพอใจกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้เนื้อหาการสอนที่สอดคล้องกับรายวิชา					
15	ในภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษร่วมกับการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ภาคผนวก - ข

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สถานการณ์เป็นฐานในการเรียนรู้

การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง Making Introductions

นักศึกษาชั้นปีที่ 2

เวลา 3 ชั่วโมง

รายวิชา การสนทนาภาษาอังกฤษ 2

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2564

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) การนำเสนอตนเองและผู้อื่นอย่างมีอาชีพ: นักศึกษาเรียนรู้เทคนิคการแนะนำตัวที่เหมาะสมในหลากหลายสถานการณ์ ทั้งในบริบทที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเพื่อสร้างความประทับใจแรกที่ดีและเอื้อต่อการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวิชาชีพ
- 2) การใช้ภาษาในบริบทของงานสังคม: บทเรียนครอบคลุมการใช้สำนวนและคำพูดที่เหมาะสมในการสนทนาเชิงสังคม โดยเน้นการสร้างบทสนทนาที่เป็นธรรมชาติและมีประสิทธิภาพในการสร้างความสัมพันธ์
- 3) การเข้าใจและใช้สำนวนภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง: นักศึกษาเรียนรู้และฝึกฝนการใช้สำนวนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการแนะนำตัวและการสร้างความสัมพันธ์ เช่น "to cross paths," "to fill someone in," และ "to grab some drinks" เพื่อเพิ่มความสามารถในการสื่อสารให้เป็นธรรมชาติมากขึ้น
- 4) การพัฒนาความคล่องแคล่วในการสื่อสาร: ผ่านการฝึกฝนอย่างเข้มข้น นักศึกษาสามารถพูดและเข้าใจบทสนทนาในการแนะนำตัวได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมและวิชาชีพในระดับสากล

2. เนื้อหาสาระ/สาระการเรียนรู้

1 เอกสารบทสนทนาตัวอย่าง (Conversation)

- a. สถานการณ์: ที่งานเลี้ยงอาหารค่ำ (Dinner Party)
- b. เนื้อหา: Lisa แนะนำ Lori และ Mike ให้รู้จักกับ Jane และ Kyle Chen โดยที่ Lori และ Jane ตระหนักว่าพวกเขาเคยพบกันมาก่อนหน้านี้จากการทำงาน เช่น

At the dinner party, Lisa introduces Lori and Mike to Jane and Kyle Chen. Lori and Jane realize they've met previously through work.

Lisa: Let me **make some introductions**. Lori and Mike Garcia, this is Kyle and Jane Chen.

Lori: Nice to meet you.

Kyle: I'm sorry, I **didn't catch your names**.

Lori: I'm Lori and this is my husband, Mike.

Lisa: You guys **have a lot in common**, so I'm sure you'll **hit it off**.

Jane: Lori, you **look familiar**, but I **can't quite place you**.

Lori: Your name **rings a bell**. Do you work at Harco Insurance?

Jane: I used to be **in sales** there. I left about a year ago.

Lori: I used to work at Comtek International. You sold us our insurance plan.

Jane: Yes, that's right. **It's a small world!**

Lori: It sure is. I'm glad we've **crossed paths** again.

Jane: Me too. **What have you been up to** since you left Comtek?

Lori: **It's a long story**. Let's **grab some drinks**, and I'll **fill you in**.

2 จำนวนสำคัญที่ใช้ในบทสนทนา (Idioms)

- c. **(to) cross paths** = *to meet, especially by chance*

Example: While I was vacationing in Florida, I crossed paths with an old friend from high school.

- d. **(to) fill someone in (on something)** = to update someone; to tell somebody what's been going on

Example: Can you fill me in on what's happening with our new business partner in China?

- e. **(to) grab some drinks** = to get something to drink; to go out for a drink

Example: Do you want to grab some drinks after work?

- f. **(to) have a lot in common** = to share similar interests or have similar backgrounds

Example: Julie and I have a lot in common, so we always have lots to talk about when we see each other.

- g. **(to) hit it off** = to get along well with someone

Example: Carl hit it off with a woman he met on Match.com, and now they're getting married.

- h. **I can't quite place you** = *I've seen (or met) you before, but I can't remember where or when*

Example: Hi, I'm Charles Kim. I know we've met before, but I can't quite place you.

- i. **I didn't catch your name** = *I didn't hear your name when you were introduced*

Example: "I know we were introduced earlier, but I didn't catch your name." - "I'm Svetlana Petrenko." Note: This is a polite way of asking somebody to repeat his or her name.

- j. **(to be) in sales** = *to work in a sales position*

Example: Bill used to be in sales for Comtek, but he recently took a new job in marketing. NOTE: You can also be in marketing, in finance, in real estate, in banking, or "in" other fields of work.

- k. **It's a long story** = *there's lots to say; a lot has happened; it's complicated*

Example: "Why didn't you accept the job offer with the advertising agency?" - "It's a long story."

- l. **It's a small world!** = *this expression is used when people are surprised to find out they know each other from some past experience*

Example: I ran into my college friend from Chicago in a coffee shop in Vienna. It's a small world!

- m. **(to) look familiar** = *to look like someone one already knows or has seen before*

Example: That actress looks familiar. Wasn't she in the movie *Midnight in Paris*?

- n. **(to) make some introductions** = *to introduce people*

Example: After a few more people arrive, I'm going to make some introductions.

- o. **(to) ring a bell** = *to sound familiar; to sound like something someone has heard before*

Example: "You graduated from Yale in 2007? Did you know Jeremy Larson?" - "No, that name doesn't ring a bell."

- p. **What have you been up to?** = *What have you been doing?*

Example: I haven't talked to you in a long time. What have you been up to?

3. กิจกรรมการเรียนรู้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

- a. **วัตถุประสงค์:** ครูแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้นักศึกษาทราบและแนะนำหัวข้อ "Making Introductions"
- b. **สอนคำศัพท์และสำนวนที่จำเป็น:** ครูนำเสนอคำศัพท์ และสำนวนที่สำคัญในการแนะนำตัว เช่น "to cross paths," "to hit it off," "to make some introductions" โดยให้ตัวอย่างประโยคและฝึกการออกเสียง
- c. **กิจกรรมกลุ่ม:** แบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ และให้พวกเขาฝึกเขียนประโยคโดยใช้สำนวนที่เรียนมา จากนั้นให้กลุ่มแต่ละกลุ่มนำเสนอต่อชั้นเรียน

2) ชั้นปฏิบัติการ (Task cycle)

- a. **ฝึกการออกเสียงและบทสนทนา:** นักศึกษาฟังคลิปเสียงบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับการแนะนำตัวในงานเลี้ยงอาหารค่ำ แล้วฝึกออกเสียงตาม
- b. **Role-playing Activity:** นักศึกษาจับคู่หรือกลุ่มเล็ก ๆ ฝึกบทสนทนาโดยใช้เนื้อหาที่เรียนมา โดยจำลองสถานการณ์ที่กำหนด ครูเดินตรวจสอบการใช้สำนวนและการออกเสียงของนักศึกษา

3) ชั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)

- a. **สรุปและวิเคราะห์:** ครูสรุปสำนวนและโครงสร้างประโยคที่สำคัญ และเน้นที่ใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย
- b. **มอบหมายงาน:** นักศึกษาได้รับหัวข้อหรือสถานการณ์ใหม่เพื่อฝึกสนทนา โดยใช้ความรู้จากบทเรียนก่อนหน้านี้ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการแสดงบทบาทในสัปดาห์ถัดไป

4. สื่อการสอน

- 1) **เอกสารบทสนทนา (Conversation):** เอกสารที่มีบทสนทนาตัวอย่างและสำนวนที่จำเป็น
- 2) **คลิปเสียง (Audio clips):** คลิปเสียงการสนทนาเพื่อฝึกการฟังและการออกเสียง
- 3) **สไลด์นำเสนอ (Power point):** สำหรับการแนะนำคำศัพท์และสำนวน
- 4) **ใบงาน (Worksheets):** แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน
- 5) **บัตรคำศัพท์ (Flashcards):** คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญ

5. การวัดผลและประเมินผล

- 1) **การสังเกต:** ประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรม Role-play โดยดูการใช้สำนวน ความถูกต้อง และการออกเสียง
- 2) **การบ้าน:** ให้นักศึกษาเขียนบทสนทนาโดยใช้สำนวนที่เรียนในหัวข้อที่แตกต่างกัน
- 3) **แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน:** วัดความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวนใหม่ ๆ
- 4) **การประเมินตนเองและการประเมินโดยเพื่อน:** นักศึกษาประเมินการใช้ภาษาของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ที่ 1

เรื่อง Making Introductions

เวลา 15 นาที*

Fill in the blanks using the following expressions:

grab some drinks	rings a bell	paths have crossed	fill you in
it's a long story	look familiar	have a lot in common	it's a small world
I can't quite place you		what have you been up to	

Dan: Excuse me, haven't we met before? You (1) .

Jill: Dan Reynolds?

Dan: Yes, that's me.

Jill: I'm Jill King.

Dan: Oh, that name (2)..... , but (3).....

Jill: We met at Tim Taylor's Halloween party last year.

Dan: Right! You were dressed as Cleopatra. Now here we are at Eric's party and we
meet again. (4)..... !

Jill: I'm glad our (5)..... again.

Dan: Me too. (6)..... ?

Jill: Not much. I thought you were going to call me after Tim's party. I remember our
great discussion. As I remember, we (7)..... .

Dan: Yes, now I remember. We both love travel and baseball!

Jill: But you never called me. What happened?

Dan: (8).....

Jill: I'd love to hear it.

Dan: Let's (9)..... and I'll (10)..... .

Answer Key

1. look familiar
2. rings a bell
3. I can't quite place you
4. It's a small world
5. paths have crossed
6. What have you been up to
7. have a lot in common
8. It's a long story
9. grab some drinks
10. fill you in

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง Going Shopping

นักศึกษาชั้นปีที่ 2

เวลา 3 ชั่วโมง

รายวิชา การสนทนาภาษาอังกฤษ 2

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2564

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และประยุกต์ใช้สำนวนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการซื้อสินค้าในบริบทของร้านค้าได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามสถานการณ์
- 2) ผู้เรียนสามารถสร้างบทสนทนาภาษาอังกฤษในสถานการณ์การซื้อสินค้า โดยแสดงออกถึงความมั่นใจในการใช้ภาษาและความเข้าใจในมารยาททางสังคมที่เกี่ยวข้อง
- 3) ผู้เรียนสามารถจำแนกและเปล่งเสียงคำศัพท์รวมถึงสำนวนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการซื้อสินค้าได้อย่างถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ โดยคำนึงถึงการเน้นเสียงและทำนองเสียงที่เหมาะสม
- 4) ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้ด้านคำศัพท์และสำนวนที่เรียนมาเพื่อสร้างสรรค์และแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) ในสถานการณ์การซื้อสินค้า โดยสะท้อนถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. เนื้อหาสาระ/สาระการเรียนรู้

1) เอกสารบทสนทนาตัวอย่าง (Conversation)

a. สถานการณ์: ในร้านขายเสื้อผ้า (Clothing Store)

b. เนื้อหา: Amy ไปการซื้อสินค้ากางเกงใหม่ที่ร้านเสื้อผ้า Lisa ซึ่งเป็นพนักงานขาย เสนอความช่วยเหลือให้กับเธอ

Amy is at a clothing store shopping for a new pair of pants. Lisa, a saleswoman, asks her if she needs any help.

Lisa: May I help you?

Amy: I'm **just browsing**.

Lisa: Let me know if I can help. My name is Lisa. *

Amy: Do these pants **come in** black?

Lisa: Yes, but we're **sold out**. They're so popular, we can't keep them **in stock**.

Amy: Do you have any black pants **on sale**?

Lisa: Yes, these are **marked down** from \$69.95 to \$24.95.

Amy: That's a **good buy**, but I'm **not crazy about** the fabric.

Lisa: What about these pants? These are **on sale** for \$49.

Amy: That's a little **pricey**, but I'll **try them on**.

(Amy enters the fitting room with the pants. A few minutes later, Lisa comes to check on her).

Lisa: How are the pants?

Amy: A little snug. **

Lisa: That style does **run small**. Let me bring you the next size up.

(Lisa hands Amy the pants and Amy puts them on).

Amy: These pants are a little big, aren't they?

Lisa: No, they fit nicely!

Amy: They're baggy in the back, don't you think?

Lisa: No, they're perfect. **Take my word for it**.

Amy: I'm just not sure. I think I'd better **hold off** for now.

* Sales clerks often introduce themselves by giving their first name. They usually work on commission, so they get a percentage of the sale. When you check out, the cashier may ask, "Was anybody helping you today?" You tell the cashier the name of the sales clerk and he or she gets credit for the sale.

Snug** - *close-fitting; tight*

2) สำนวนสำคัญที่ใช้ในบทสนทนา (Idioms)

q. **(to) come in** = *to be available in; to be sold in a certain color, style, size, or material*

Example: Does this jacket come in leather?

r. **(a) good buy** = *a good price; a bargain*

Example: You bought that Tommy Hilfiger shirt for just \$15? That's a good buy!

s. **(to) hold off** = *to wait to do something; to delay*

Example: We'd like to buy a new car, but we're going to hold off until the new models are released.

t. **in stock** = *available for sale*

Example: If you're interested in that toaster, you should buy it now. We've only got a few left in stock.

u. **just browsing** = *shopping, without necessarily buying anything; only looking*

Example: "May I help you find something?" - "No, thanks. I'm just browsing."

v. **marked down** = *lowered in price; on sale*

Example: This shirt was marked down from \$49.95 to \$24.95.

w. **(to) not be crazy about** = *to not like very much; to not be enthusiastic about*

Example: Lucia's Trattoria is a great restaurant, but it's pricey. Dinner for two costs about \$150.

- x. **(to) run small / to run big** = *to fit small / to fit large (a cut or style of clothing that is smaller or bigger than expected)*

Example: These shoes run small, so if you're usually a size 7, try an 8.

- y. **sold out** = *completely sold*

Example: Gary went to the Apple store to buy the new iPad, but it was sold out.

- z. **take my word for it** = *trust me; believe me*

Example: Take my word for it. You won't find this camera cheaper at any other store.

- aa. **(to) try something on** = *to put something on to see if it fits*

Example: You'd better try on your wedding dress again before the wedding to make sure it still fits!

3. กิจกรรมการเรียนรู้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

- a. **วัตถุประสงค์:** ครูแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้นักศึกษาทราบ เช่น การเรียนรู้คำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อสินค้า
- b. **คำศัพท์และสำนวนที่จำเป็น:** ครูแนะนำคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้องในการซื้อสินค้า เช่น “to come in,” “to hold off,” “to try something on”
- c. **กิจกรรมกลุ่ม:** แบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มย่อยและให้พวกเขาฝึกเขียนประโยคโดยใช้สำนวนที่เรียนมา จากนั้นให้กลุ่มแต่ละกลุ่มนำเสนอต่อชั้นเรียน

2) ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

- a. **ฝึกการออกเสียงและบทสนทนา:** นักศึกษาฟังคลิปเสียงบทสนทนาที่เกี่ยวข้องและฝึกออกเสียงตามครูและเจ้าของภาษา

- b. **Role-playing Activity:** นักศึกษาจับคู่หรือกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกบทสนทนา โดยจำลองสถานการณ์ที่กำหนด ครูเดินตรวจสอบการใช้สำนวน การออกเสียง และการใช้โครงสร้างประโยคของนักศึกษา

3) ชั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)

- a. **สรุปและวิเคราะห์:** ครูสรุปสำนวนและโครงสร้างประโยคที่สำคัญ และเน้นที่ใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย
- b. **มอบหมายงาน:** นักศึกษาได้รับหัวข้อหรือสถานการณ์ใหม่เพื่อฝึกสนทนา โดยใช้ความรู้ที่ได้จากขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) และขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

4. สื่อการสอน

- 1) เอกสารบทสนทนา (Conversation): เอกสารที่มีบทสนทนาตัวอย่างและสำนวนที่จำเป็น
- 2) คลิปเสียง (Audio clips): คลิปเสียงการสนทนาเพื่อฝึกการฟังและการออกเสียง
- 3) สไลด์นำเสนอ (Power point): สำหรับการแนะนำคำศัพท์และสำนวน
- 4) ใบงาน (Worksheets): แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน
- 5) บัตรคำศัพท์ (Flashcards): คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญ

5. การวัดผลและประเมินผล

- 1) **การสังเกต:** ประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรม Role-play โดยดูการใช้สำนวน ความถูกต้อง และการออกเสียง
- 2) **การบ้าน:** ให้นักศึกษาเขียนบทสนทนาโดยใช้สำนวนที่เรียนในหัวข้อที่แตกต่างกัน
- 3) **แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน:** วัดความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวนใหม่ ๆ
- 4) **การประเมินตนเองและการประเมินโดยเพื่อน:** นักศึกษาประเมินการใช้ภาษาของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนที่ 2**เรื่อง** Going Shopping**เวลา** 15 นาที

Fill in the blank with the missing word:

1. You look great in black. Take my word _____ it!
a) in   b) for   c) with
2. This jacket is a good deal. It's marked _____ from \$249 to \$99.
a) down   b) up   c) over
3. When the salesman asked if he could help me, I said I was just _____.
a) searching   b) shopping   c) browsing
4. Sorry, the book you're looking for is not _____ stock. It's very popular.
a) at   b) for   c) in
5. This shirt costs just \$14. 95. That's a good _____.
a) buy   b) sell   c) purchase
6. We don't have any more striped scarves. We're sold _____.
a) out   b) off   c) up
7. Does this sweater come _____ any other colors?
a) with   b) from   c) in
8. Would you like to try that suit _____ ?

a) up   b) on   c) in

9. Those shoes _____ big. Try the next size down.

a) walk   b) run   c) skip

10. I'm not sure I need another pair of jeans. I'm going to hold _____ for now.

a) off   b) in   c) up

Answer Key

1) b   2) a   3) b   4) c   5) a

6) a   7) b   8) b   9) b   10) a

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง Returning an Item to the Store นักศึกษาชั้นปีที่ 2

เวลา 3 ชั่วโมง

รายวิชา การสนทนาภาษาอังกฤษ 2

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2564

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) ผู้เรียนสามารถเปล่งเสียงคำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องกับการคืนสินค้าได้อย่างถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ โดยคำนึงถึงการเน้นเสียง (stress) และทำนองเสียง (intonation) ที่เหมาะสม
- 2) ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และประยุกต์ใช้สำนวนในการสนทนาเกี่ยวกับการคืนสินค้าในบริบทของร้านค้าได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงความรู้สึกและมารยาททางสังคม
- 3) ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้ด้านคำศัพท์และสำนวนเพื่อสร้างสรรค์และแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) ในสถานการณ์การคืนสินค้า โดยสะท้อนถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. เนื้อหาสาระ/สาระการเรียนรู้

1) เอกสารบทสนทนาตัวอย่าง (Conversation)

- a. สถานการณ์: Paul ช้อกล้องเมื่อวานที่ร้าน แต่กล้องไม่ทำงาน เขาต้องการคืนสินค้า
- b. เนื้อหา: Paul พูดคุยกับ Tim พนักงานขายเพื่อคืนสินค้า และ Tim ช่วย Paul ในการแลกเปลี่ยนสินค้าหรือเลือกซื้อสินค้าตัวอื่นแทน

Paul bought a camera yesterday that doesn't work. He returns it to the store. Tim, the salesman, helps him make an exchange.

Paul: Hi, I bought this camera here yesterday, and it's not working.

Tim: Did you charge the battery and put it in correctly?

Paul: Yes. I followed the directions **to the letter**.

Tim: Do you mind if I **take a crack** at it?

Paul: Be my guest.

Tim: I usually **have the magic touch** ... Hmm, you're right. It doesn't work.

Would you like a replacement?

Paul: No, this is the second one I've had to return. I think I'll **steer clear of** this model.

Tim: I **hear what you're saying**. It's frustrating when you get one bad unit, **let alone** two!

Paul: Yeah, it's a **bummer!** I'd like my money back.

Tim: If you give me your receipt, I'll **issue a credit** to your credit card. But you might also try a different model or brand.

Paul: Maybe I will try a different camera.

Tim: We've got an excellent Canon camera that's the same price as this one. It would be an **even exchange**.

Paul: Okay, I'll take it. I hope this one **works out**.

Tim: If you're not happy with it, **don't hesitate to** bring it back.

2) จำนวนคำที่ใช้ในบทสนทนา (Idioms)

a. **be my guest** = *please go ahead; try it yourself*

Example: "May I try fixing the copier?" - "Be my guest!"

b. **(a) bummer** = *a disappointment*

Example: I lost my receipt, and the store won't take the dress back without it. What a bummer!

c. **don't hesitate to** = *please go ahead and do something; don't be shy about doing something*

Example: If you need advice on buying a car, don't hesitate to ask.

d. **even exchange** = *a trade of equal value; when you return something and take something else that costs the same price*

Example: If you return those pants and get this sweater instead, it will be an even exchange. They're both \$39.99.

- c. **(to) have the magic touch** = *to have talent at doing something; to be able to do something difficult*

Example: You can't open that bottle? Give it to Ivan. He usually has the magic touch.

- d. **I hear what you 're saying** = *I understand you; I sympathize with you*

Example: "I worked 60 hours this week. I'm exhausted!" - "I hear what you're saying."

- e. **(to) issue a credit** = *to give money back to*

Example: Rachel returned the sweater to the Gap, and they issued her a credit.

NOTE: When a clerk issues a "store credit," the dollar amount is put on a store card that can later be used to buy something at that store.

- f. **let alone** = *much less; not to mention*

Example: I can't remember the name of the movie, let alone the plot.

- g. **(to) steer clear of** = *to avoid, usually due to a bad experience*

Example: Mark got food poisoning at O'Reilly's? We'd better steer clear of that place from now on!

- h. **(to) take a crack at** = *to try something*

Example: I don't know if I can fix your laptop, but I'll take a crack at it.

- i. **to the letter** = *exactly*

Example: I followed the recipe on the box to the letter, but this chocolate cake tastes terrible!

- j. **(to) work out** = *to be successful; to meet one's needs*

Example: I just bought my first Mac. I hope it works out.

3. กิจกรรมการเรียนรู้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

- a. **วัตถุประสงค์:** ครูแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ และอธิบายเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการคืนสินค้า เช่น คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญในการสนทนา
- b. **คำศัพท์และสำนวนที่จำเป็น:** ครูอธิบายและฝึกฝนการออกเสียงคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้อง เช่น “be my guest,” “to steer clear of,” “issue a credit,” เป็นต้น
- c. **กิจกรรมกลุ่ม:** แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกเขียนประโยคโดยใช้สำนวนที่เรียนมาจากนั้นให้นำเสนอประโยคที่ได้แก่ชั้นเรียน

2) ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

- a. **ฝึกการออกเสียงและบทสนทนา:** นักศึกษาฟังคลิปเสียงที่เกี่ยวข้องและฝึกออกเสียงตามครู
- b. **Role-playing Activity:** นักศึกษาจับคู่หรือทำงานกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกบทสนทนาการคืนสินค้าในร้านค้า โดยจำลองสถานการณ์ที่กำหนด ครูจะเดินตรวจสอบการใช้สำนวน การออกเสียง และการใช้โครงสร้างประโยคของนักศึกษา

3) ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)

สรุปและวิเคราะห์: ครูสรุปสำนวนและโครงสร้างประโยคที่สำคัญ และเน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย

มอบหมายงาน: นักศึกษาได้รับหัวข้อหรือสถานการณ์ใหม่เพื่อฝึกสนทนา โดยใช้ความรู้ที่ได้จากขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) และขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

4. สื่อการสอน

- 1) เอกสารบทสนทนา (Conversation): เอกสารที่มีบทสนทนาตัวอย่างและสำนวนที่จำเป็น
- 2) คลิปเสียง (Audio clips): คลิปเสียงการสนทนาเพื่อฝึกการฟังและการออกเสียง
- 3) สไลด์นำเสนอ (Power point): สำหรับการแนะนำคำศัพท์และสำนวน
- 4) ใบงาน (Worksheets): แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน
- 5) บัตรคำศัพท์ (Flashcards): คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญ

5. การวัดผลและประเมินผล

- 1) การสังเกต: ประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรม Role-play โดยดูการใช้สำนวน ความถูกต้อง และการออกเสียง
- 2) การบ้าน: ให้นักศึกษาเขียนบทสนทนาโดยใช้สำนวนที่เรียนในหัวข้อที่แตกต่างกัน
- 3) แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน: วัดความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวนใหม่ ๆ
- 4) การประเมินตนเองและการประเมินโดยเพื่อน: นักศึกษาประเมินการใช้ภาษาของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ที่ 3

เรื่อง Returning an Item to the Store

เวลา 15 นาที

Fill in the blanks using the following expressions:

A. take a crack at it	F. has the magic touch
B. what a bummer	G. works out
C. don't hesitate to	H. even exchange
D. to the letter	I. issue you a credit
E. steer clear of	J. let alone

1. This restaurant is lousy. Let's..... it from now on.
2. You broke your leg in a skiing accident? !.....
3. Your toilet is broken. I'm not sure I can fix it, but I'll .....
4. Installing this software is tricky, so be sure to follow the directions .....
5. I barely have time to read a magazine article,..... an entire book!
6. When it comes to making movies that kids love, Disney..... .
7. If you don't have your receipt, we can't give you your money back but we can .....
8. I just bought a used car. I hope it..... .
9. If you'd like to return those pants and get these pants instead, it would be an.....
10. If you have trouble setting up your new computer,..... call me.

Answer Key

- E. steer clear of
- B. What a bummer
- A. take a crack at it
- D. to the letter
- J. let alone
- F. has the magic touch
- I. issue you a credit
- G. works out
- H. even exchange
- C. don't hesitate to

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง Negotiating a Purchase

นักศึกษาชั้นปีที่ 2

เวลา 3 ชั่วโมง

รายวิชา การสนทนาภาษาอังกฤษ 2

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2564

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) ผู้เรียนสามารถแปลงเสียงคำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องกับการเจรจาซื้อขายสินค้าได้อย่างถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ โดยคำนึงถึงการเน้นเสียง (stress) และทำนองเสียง (intonation) ที่เหมาะสมกับบริบทของการเจรจาต่อรอง
- 2) ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์และประยุกต์ใช้สำนวนในการสนทนาเพื่อการเจรจาต่อรองราคาสินค้าได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงความรู้สึก มารยาททางสังคม และกลยุทธ์การต่อรองที่มีประสิทธิภาพ
- 3) ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวน และทักษะการสื่อสารเพื่อสร้างสรรค์และแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) ในสถานการณ์การเจรจาต่อรองราคาสินค้า โดยสะท้อนถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเจรจาต่อรองในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพและน่าเชื่อถือ

2. เนื้อหาสาระ/สาระการเรียนรู้

1) เอกสารบทสนทนาตัวอย่าง (Conversation)

- a. **สถานการณ์:** Max กำลังเลือกซื้อรถยนต์มือสอง และไปดูรถกับ Jim ผู้ขาย จากนั้นเขาได้เจรจาต่อรองราคาและทำให้ Jim ลดราคาให้ได้ \$800
- b. **เนื้อหา:** Max และ Jim พูดคุยและเจรจาเกี่ยวกับการซื้อรถ Honda Civic ปี 2008 และเจรจาเพื่อหาข้อตกลงที่ดีที่สุดในการซื้อขาย

Max is shopping for a used car. He goes to see Jim, who's selling his used Honda. After a test drive, Max negotiates with Jim and gets him to reduce the price by \$800.

Jim: Hello. Jim Harris speaking.

Max: Hello, Jim. My name is Max Taylor. I'm shopping for a used car, and I saw your ad for a 2008 Honda Civic.

Jim: The car is still available, but I'm getting lots of calls for it.

Max: How about if I **swing by** at 5:30?

Jim: Okay. I'm on 433 Main Avenue, across the street from Arroyo High School.

(Max comes over to Jim's house.)

Max: Hi, I'm Max. I'm here to see the car.

Jim: Good to meet you, Max. I'm Jim. Would you like to **take a test drive**?

Max: Yes, thanks. **The last thing I need is another lemon!**

Jim: You don't have to worry about that. This is a great car.

(They return from the drive.)

Max: It does drive well.

Jim: And it's **in mint condition!**

Max: You're asking \$8,000 for it?

Jim: Yes, it's **a steal**.

Max: It's a nice car, but it's a two-door car and I was hoping to buy a four-door.

Jim: A car like this is going to sell quickly. I'd hate for you to **miss out**.

Max: I'll give you \$7,000.

Jim: Let's **split the difference**. If you can make it \$7,500, **you've got a deal**.

Max: I'd like to **sleep on it**. Can I **give you a ring** in the morning?

Jim: I'd like to **reach an agreement** now. How about \$7,300?

Max: Would you take \$7,200?

Jim: I don't want to **haggle**.

Max: I'm sorry to **nickel and dime** you, but **money is tight** for me right now.

Jim: Okay, let's **close the deal**. I'll take \$7,200.

2) จำนวนคำที่ใช้ในบทสนทนา (Idioms)

- a. **close the deal** = *to reach an agreement during a negotiation*

Example: If you can take \$5,000 off the price of the house, we can close the deal now.

b. **(To) give someone a ring** = *to call someone on the telephone*

Example: I'll give you a ring in the morning so we can make plans for tomorrow night.

c. **(To) haggle** = *to argue over a price*

Example: Greg haggled with the eBay seller and ended up saving \$15 off the price of the guitar.

d. **In mint condition** = *in excellent condition; like new*

Example: David has a large collection of old comic books in mint condition.

e. **Lemon** = *a car that doesn't work well*

Example: Molly's car is in the repair shop every month. What a lemon!

f. **(To) miss out (on)** = *to lose an opportunity; to not experience*

Example: Sara submitted her application too late and missed out on the opportunity to spend the semester in Paris.

g. **Money is tight** = *to not have a lot of money*

Example: Money is tight for Paul and Wendy right now, with two kids in college.

h. **(To) nickel and dime someone** = *two definitions: 1) to argue with someone over a small amount of money. 2) To annoy someone by charging for every small thing.*

Example: 1: Mepstein Industries has a reputation for being cheap. People say they nickel and dime their suppliers.

Example: 2: Fred complained that the hotel nickel and dined him by charging for local phone calls, Internet, and a pass for the gym.

i. **(To) reach an agreement** = *to make an agreement*

Example: We negotiated for several days before finally reaching an agreement.

j. **(To) sleep on it** = *to take a day to think about a decision*

Example: I can't give you an answer now regarding the job offer. I need to sleep on it.

k. **(To) split the difference** = *to share a difference in cost 50-50*

Example: You asked for a salary of \$60,000, and we said the position paid \$52,000. Let's split the difference and say \$56,000.

l. **(a) Steal** = *a very good price*

Example: You bought a new computer for \$199? What a steal!

m. **(To) swing by** = *to visit someone or a place for a short period of time; to make a quick visit*

Example: I forgot my jacket at your house last night. Let me swing by after work and pick it up.

n. **(To) take for a test drive** = *to drive a car to see how it runs*

Example: Before he bought his new BMW, Jim took it for a test drive.

o. **The last thing I need is** = *I definitely don't need; I really don't want*

Example: I hope Rick and Jenny are planning to stay at a hotel when they visit town. The last thing I need is more houseguests!

p. **You've got a deal** = *I agree; I agree to your terms*

Example: You want \$99 for that dining room table? You've got a deal!

3. กิจกรรมการเรียนรู้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

- a. **วัตถุประสงค์:** ครูแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ และอธิบายเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการค้นสินค้า เช่น คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญในการสนทนา

- b. คำศัพท์และสำนวนที่จำเป็น: ครูอธิบายและฝึกฝนการออกเสียงคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้อง เช่น “close the deal,” “haggle,” “sleep on it,” เป็นต้น
  - c. กิจกรรมกลุ่ม: แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกเขียนประโยคโดยใช้สำนวนที่เรียนมาจากนั้นให้นำเสนอประโยคที่ได้แก่ชั้นเรียน
- 2) **ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)**
- a. ฝึกการออกเสียงและบทสนทนา: นักศึกษาฟังคลิปเสียงที่เกี่ยวข้องและฝึกออกเสียงตามครู
  - b. Role-playing Activity: นักศึกษาจับคู่หรือทำงานกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกบทสนทนาในการเจรจาซื้อขายรถยนต์ โดยจำลองสถานการณ์ที่กำหนด ครูจะเดินตรวจสอบการใช้สำนวนการออกเสียง และการใช้โครงสร้างประโยคของนักศึกษา
- 3) **ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)**
- a. สรุปและวิเคราะห์: ครูสรุปสำนวนและโครงสร้างประโยคที่สำคัญ และเน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย
  - b. มอบหมายงาน: นักศึกษาได้รับหัวข้อหรือสถานการณ์ใหม่เพื่อฝึกสนทนา โดยใช้ความรู้ที่ได้จากขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) และขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

5. สื่อการสอน

- 1) เอกสารบทสนทนา (Conversation): เอกสารที่มีบทสนทนาตัวอย่างและสำนวนที่จำเป็น
- 2) คลิปเสียง (Audio clips): คลิปเสียงการสนทนาเพื่อฝึกการฟังและการออกเสียง
- 3) สไลด์นำเสนอ (Power point): สำหรับการแนะนำคำศัพท์และสำนวน
- 4) ใบงาน (Worksheets): แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน
- 5) บัตรคำศัพท์ (Flashcards): คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญ

6. การวัดผลและประเมินผล

- 1) การสังเกต: ประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรม Role-play โดยดูการใช้สำนวน ความถูกต้อง และการออกเสียง
- 2) การบ้าน: ให้นักศึกษาเขียนบทสนทนาโดยใช้สำนวนที่เรียนในหัวข้อที่แตกต่างกัน
- 3) แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน: วัดความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวนใหม่ ๆ
- 4) การประเมินตนเองและการประเมินโดยเพื่อน: นักศึกษาประเมินการใช้ภาษาของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ที่ 4

เรื่อง Negotiating a Purchase

เวลา 15 นาที

Fill in the blanks using the following expressions:

A. swing by	F. split the difference
B. in mint condition	G. lemon
C. you've got a deal	H. reach an agreement
D. taking it for a test drive	I. steal
E. miss out	J. haggle

My car is a real (1)..... and gives me a lot of problems. On Saturday morning, I looked online for used cars. I found a Mini Cooper listed. The ad said the car was purchased last year and was still (2)..... . Of course, I didn't want to (3)..... , so I called the number right away. The woman who picked up the phone introduced herself as Donna. She said, "I'm home right now. Can you (4)..... ?"

I hurried over to her house. The car was a beautiful color and looked like new. Why was Donna selling it? "I don't want to sell it," she said, "but I'm moving to Japan in two weeks, and I can't bring it." After (5)..... , I knew I wanted it and I hoped we could (6)..... . I said, "You're asking \$12,000 for this car and my budget is \$10,000. How about we (7)..... and say \$11,000?" As you can see, I love to (8)..... .

"I'd like to close the deal, but that's too low," Donna replied. "This is a great car, and it's already a (9)..... at \$12,000." We negotiated for a few more minutes. When she offered to sell it to me for \$11,600, I said,"(10)..... ."

Answer Key

1. G. lemon
2. B. in mint condition
3. E. miss out
4. A. swing by
5. D. taking it for a test drive
6. H. reach an agreement
7. F. split the difference
8. J. haggle
9. I. steal
10. C. You've got a deal

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง Ordering at a Restaurant

นักศึกษาชั้นปีที่ 2

เวลา 3 ชั่วโมง

รายวิชา การสนทนาภาษาอังกฤษ 2

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2564

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) ผู้เรียนสามารถเปล่งเสียงคำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องกับการสั่งอาหารในร้านอาหารได้อย่างถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ โดยคำนึงถึงการเน้นเสียง (stress) และทำนองเสียง (intonation) ที่เหมาะสมกับบริบทของการสนทนาในร้านอาหาร
- 2) ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์และประยุกต์ใช้สำนวนในการสนทนาเพื่อการสั่งอาหารในร้านอาหารได้อย่างมั่นใจและเหมาะสม โดยคำนึงถึงความรู้สึก มารยาททางสังคม และความหลากหลายของรูปแบบการสั่งอาหาร
- 3) ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวน และทักษะการสื่อสารเพื่อสร้างสรรค์และแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) ในสถานการณ์การสั่งอาหารในร้านอาหาร โดยสะท้อนถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมชาติ

2. เนื้อหาสาระ/สาระการเรียนรู้

1) เอกสารบทสนทนาตัวอย่าง (Conversation)

- a. **สถานการณ์:** Tanya และ John ไปทานอาหารเย็นที่ Carmen's Bistro ในคืนวันเสาร์ที่ร้านแน่น Kevin ซึ่งเป็นพนักงานเสิร์ฟ มารับออเดอร์จากพวกเขา
- b. **เนื้อหา:** Tanya และ John พูดคุยกับ Kevin พนักงานเสิร์ฟเกี่ยวกับการสั่งอาหารที่ร้าน

Tanya and John go to Carmen's Bistro for dinner. It's Saturday night and the place is packed! Finally, Kevin, their waiter, comes to take their order.

Tanya: I hope the waiter comes soon. **I'm starving!**

John: Me too!

Tanya: Why don't we **flag him down?**

John: Waiter, waiter!

Kevin: **I'll be right with you!** ... Sorry for the **hold up**. We're **packed to the rafters** tonight.

John: We noticed!

Kevin: I'm Kevin, and I'll be your server tonight. **Can I start you off with** some drinks?

John: I'd like the Sam Adams Summer Ale.

Tanya: **Make it two.**

Kevin: And did you **decide on** some appetizers?

John: We're going to **skip the appetizers** tonight. What do you recommend for a main course?

Kevin: We're **known for** our seafood. The salmon with black bean sauce is our most popular dish.

Tanya: Okay, I'll try that.

Kevin: Excellent choice. And for you, sir?

John: I'm having trouble deciding. I'm **in the mood for** steak, but I know you **pride yourselves on** your seafood.

Kevin: How about trying the **surf and turf**? That way, you get **the best of both worlds!**

John: Okay, Let's go with that.

Kevin: I'll be right back with your drinks. They're **on the house** because you had to wait so long to order.

2) จำนวนสำนวนที่ใช้ในบทสนทนา (Idioms)

- a. **(the) best of both worlds** = *the advantages of two things*

Example: Waitressing in the evenings gives Sue the best of both worlds: she can attend classes during the day and still earn money.

- b. **Can I start you off with _____?** = *Would you like to start your meal with _____?*

Example: Welcome to Amici 's. Can I start you off with some drinks?

- c. **(to) decide on** = *to choose*

Example: "Did you decide on a main course yet?" asked the waitress.

- d. **(to) flag down** (the waiter/waitress) = *to get the attention of the waiter/waitress*

Example: You want another glass of wine? Let's flag down the waitress.

- e. **hold up** = *delay; long wait*

Example: We ordered 20 minutes ago. What's causing the hold up?

NOTE: See Lesson 23 for the verb "to hold up."

- f. **I'll be right with you** = *I'm coming in a minute*

Example: "I'll be right with you," said the waitress when she saw me waving to her.

i. **I'm starving** = *I'm very hungry*

Example: When we asked Jim why he ordered two steaks, he said, "I'm starving."

j. **in the mood for** = *to want; to have an appetite for*

Example: Let's go to a seafood restaurant. I'm in the mood for fish.

k. **known for** = *famous for; having a reputation for*

Example: Chicago is known for its delicious pizza.

l. **let's go with** = *I'll take; let's proceed with*

Example: You recommend the Chardonnay? Okay, let's go with that.

m. **make it two** = *I'll have one too; I'll have the same thing (as the other person just ordered)*

Example: "I'll take a cappuccino." - "Make it two."

n. **on the house** = *free; paid for by the restaurant*

Example: The waitress offered us after-dinner drinks on the house.

o. **packed to the rafters** = *really crowded*

Example: Beth's Bistro is always packed to the rafters on Saturday nights. If we want to go there, we'd better make reservations.

p. **(to) pride oneself on** = *to be known for; to be especially proud of something*

Example: San Francisco prides itself on its fine restaurants.

q. **(to) skip the appetizer(s)** = *to not order appetizers*

Example: We're not that hungry, so we're going to skip the appetizers.

r. **surf and turf** = a meal containing both meat and seafood

Example: The waiter said, "Tonight, our special is the surf and turf. It comes with a lobster tail and a New York strip steak."

3. กิจกรรมการเรียนรู้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

- a. **วัตถุประสงค์:** ครูแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ และอธิบายเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการคั้นสินค้า เช่น คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญในการสนทนา
- b. **คำศัพท์และสำนวนที่จำเป็น:** ครูอธิบายและฝึกฝนการออกเสียงคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้อง เช่น “flag down,” “on the house,” “skip the appetizer(s),” เป็นต้น
- c. **กิจกรรมกลุ่ม:** แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกเขียนประโยคโดยใช้สำนวนที่เรียนมาจากนั้นให้นำเสนอประโยคที่ได้แก่ชั้นเรียน

2) ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

- c. **ฝึกการออกเสียงและบทสนทนา:** นักศึกษาฟังคลิปเสียงที่เกี่ยวข้องและฝึกออกเสียงตามครู
- d. **Role-playing Activity:** นักศึกษาจับคู่หรือทำงานกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกบทสนทนาในการเจรจาซื้อขายรถยนต์ โดยจำลองสถานการณ์ที่กำหนด ครูจะเดินตรวจสอบการใช้สำนวนการออกเสียง และการใช้โครงสร้างประโยคของนักศึกษา

3) ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)

- c. **สรุปและวิเคราะห์:** ครูสรุปสำนวนและโครงสร้างประโยคที่สำคัญ และเน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย
- d. **มอบหมายงาน:** นักศึกษาได้รับหัวข้อหรือสถานการณ์ใหม่เพื่อฝึกสนทนา โดยใช้ความรู้ที่ได้จากขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) และขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

4. สื่อการสอน

- 1) เอกสารบทสนทนา (Conversation): เอกสารที่มีบทสนทนาตัวอย่างและสำนวนที่จำเป็น
- 2) คลิปเสียง (Audio clips): คลิปเสียงการสนทนาเพื่อฝึกการฟังและการออกเสียง
- 3) สไลด์นำเสนอ (Power point): สำหรับการแนะนำคำศัพท์และสำนวน
- 4) ใบงาน (Worksheets): แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน
- 5) บัตรคำศัพท์ (Flashcards): คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญ

5. การวัดผลและประเมินผล

- 1) การสังเกต: ประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรม Role-play โดยดูการใช้สำนวน ความถูกต้อง และการออกเสียง
- 2) การบ้าน: ให้นักศึกษาเขียนบทสนทนาโดยใช้สำนวนที่เรียนในหัวข้อที่แตกต่างกัน
- 3) แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน: วัดความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวนใหม่ ๆ
- 4) การประเมินตนเองและการประเมินโดยเพื่อน: นักศึกษาประเมินการใช้ภาษาของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ที่ 5

เรื่อง Ordering at a Restaurant

เวลา 15 นาที

You are a waiter (or waitress) at Anita's Restaurant. Choose the appropriate replies to your customers (remember: be polite - you like your job and want to keep it!):

1. Customer: "You guys are packed to the rafters tonight."

Your reply:.....

- a) "Yes, there's plenty of seating available."
- b) "Yes, we can seat you up in the rafters if you want."
- c) "Yes, I'm afraid there's going to be a 30-minute wait for a table."

2. Customer: "We've been waiting forever for you to come and take our order!"

Your reply:.....

- a) "Sorry about that. Let me get you some drinks on the house."
- b) "You still haven't decided? I'll come back in a few minutes."
- c) "Sorry. I was busy helping everybody who came in after you."

3. Customer: "We're going to skip the appetizers tonight."

Your reply:.....

- a) "The calamari is our best appetizer."
- b) "Okay/have you decided on a main course?"
- c) "Okay, should I just bring the dessert menus?"

4. Customer: "I hope your portions are big. I'm starving!"

Your reply:.....

- a) "Then I suggest our house salad. It's very light."
- b) "I recommend just getting an appetizer then."
- c) "I suggest the lasagna. It's a very large serving."

5. Customer: "What do you suggest? I'm in the mood for fish."

Your reply:.....

- a) "Try the filet mignon. It's our best steak."
- b) "The stuffed chicken special is excellent."
- c) "Try the blackened tuna. It's delicious."

6. Customer: "I hear you pride yourselves on your steak."

Your reply:.....

- a) "Yes, we're very proud of our steak."
- b) "Yes, we do have steak on the menu."
- c) "Yes, our customers are proud to order our steak."

7. Customer: "I can't decide between the fish and the steak."

Your reply:.....

- a) "Then I suggest you spend more time thinking about it."
- b) "Then I suggest you try our vegetarian special."
- c) "Then I suggest the surf and turf."

8. Customer: "I've been trying to flag you down for the past 10 minutes. Didn't you see me waving?"

Your reply:.....

- a) "Yes, I saw you but I thought you were just saying hello."
- b) "No, I'm sorry I didn't notice. It's very crowded here tonight."
- c) "No, but I saw you raising your hand."

9. Customer: "Why did you bring us both glasses of red wine? My wife asked for white wine."

Your reply:.....

- a) "I thought she said, 'make it two' when you asked for a glass of white wine."
- b) "I thought she said, 'make it two' when you asked for a glass of red wine."
- c) "I thought you said, 'a glass of red wine for me and a glass of white wine for her.'"

10. Customer: "We've been waiting 45 minutes for our meals. What's the hold up?"

Your reply:.....

- a) "Sorry. Your meals will be right out."
- b) "There's no hold up. Everything is fine."
- c) "You got to the restaurant late."

Answer Key

1. c	6. a
2. a	7. c
3. b	8. b
4. c	9. b
5. c	10. a

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6

เรื่อง Making a Doctor's Appointment นักศึกษาชั้นปีที่ 2

เวลา 3 ชั่วโมง

รายวิชา การสนทนาภาษาอังกฤษ 2

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2564

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) ผู้เรียนสามารถแปลงเสียงคำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องกับการนัดหมายแพทย์ได้อย่างถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ โดยคำนึงถึงการเน้นเสียง (stress) และทำนองเสียง (intonation) ที่เหมาะสมกับบริบทของการสื่อสารทางการแพทย์
- 2) ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์และประยุกต์ใช้สำนวนในการสนทนาเพื่อการนัดหมายแพทย์ได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงคุณภาพ ความละเอียดอ่อนในการสื่อสารข้อมูลทางการแพทย์ และการใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายสำหรับบุคคลทั่วไป
- 3) ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวน และทักษะการสื่อสารเพื่อสร้างสรรค์และแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) ในสถานการณ์การนัดหมายแพทย์ โดยสะท้อนถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบททางการแพทย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์

2. เนื้อหาสาระ/สาระการเรียนรู้

1) เอกสารบทสนทนาตัวอย่าง (Conversation)

a. สถานการณ์: Grace ป่วยและโทรไปที่คลินิกของแพทย์เพื่อนัดหมายในวันนี้

b. เนื้อหา: Grace พูดคุยกับ Laura เจ้าหน้าที่ของคลินิก เพื่อขอนัดหมายกับ Dr. Feinberg แต่แพทย์ถูกจองไว้เต็ม เจ้าหน้าที่จึงเสนอให้พบกับ Dr. Wilson แทนในเวลาเร็วที่สุด

Grace is sick. She calls her doctor's office to make an appointment for today.

Laura: Primary Medical Group. How may I help you?

Grace: I'd like to make an appointment with Dr. Feinberg.

Laura: Your name?

Grace: Grace Lee.

Laura: What's the nature of your visit?

Grace: I think I've **come down with** the flu.

Laura: We **have an opening** tomorrow at three.

Grace: I can't wait that long. I'm really sick!

Laura: Well, unfortunately, Dr. Feinberg is **booked solid** today. If he were free at all, I would squeeze you in.

Grace: Can anybody else see me?

Laura: **Hang on.** Let me check ... You're **in luck.** Dr. Wilson can see you at four o'clock this afternoon.

Grace: Don't you have anything earlier today?

Laura: No, I'm **afraid not.** We're **short-staffed** this week.

Grace: So there's no way I can come in before four today?

Laura: I'd like to help you, but **my hands are tied.** If I were you, I would grab this four o'clock appointment?

Grace: Okay. I'll take it.

2) จำนวนคำที่ใช้ในบทสนทนา (Idioms)

- a. **at all** = *to any extent; in any way*

Example: "Did Kelly help organize the party?" - "No, she was no help at all."

NOTE: You will also hear "not at all," meaning "not in any way." "Example: "Is it a problem for you to come to the office on Saturday?" - "No, not at all."

- b. **booked solid** = *unavailable; having all appointments taken*

Example: We wanted to stay in the Palace Hotel during our stay in Prague, but it was booked solid.

- c. **(to) come down with** = *to become ill with; to catch a sickness*

Example: Your throat hurts and you feel warm? I hope you're not coming down with something!

- d. **hang on** = *wait; give me some time*

Example: The phone is for me? Hang on. I'll be there in a minute.

- e. **(to) have an opening** = *to have an available space in a schedule*

Example: Olivia is sick. I'm going to see if her doctor has an opening for this afternoon.

- f. **I'm afraid not** = *sorry, but I can't do that*

Example: "Can you give me a ride to the airport on Saturday morning?" - "No, I'm afraid not. I have other plans."

- g. **in luck** = *lucky; fortunate*

Example: You want to see the football game on Saturday? You're in luck!
I've got an extra ticket.

h. **my hands are tied** = *there's nothing I can do*

Example: I'd like to give you more time to finish the test, but my hands are tied.

i. **short-staffed** = *without enough staff; having less staff than usual*

Example: Sorry you had to wait so long. We're short-staffed today.

j. **(to) squeeze someone in** = *to make an appointment available*

Example: You want an appointment for a haircut today? I can squeeze you in with Lynn at 3 o'clock.

k. **What's the nature of your visit?** = *Why are you coming? Why do you need to see the doctor?*

Example: You want to see Dr. Patel? What's the nature of your visit?

3. กิจกรรมการเรียนรู้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

b. **วัตถุประสงค์:** ครูแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ และอธิบายเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการคืนสินค้า เช่น คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญในการสนทนา

c. **คำศัพท์และสำนวนที่จำเป็น:** ครูอธิบายและฝึกฝนการออกเสียงคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้อง เช่น “booked solid,” “squeeze you in,” “short-staffed,” เป็นต้น

d. **กิจกรรมกลุ่ม:** แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกเขียนประโยคโดยใช้สำนวนที่เรียนมา จากนั้นให้นำเสนอประโยคที่ได้แก่ชั้นเรียน

2) ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

a. **ฝึกการออกเสียงและบทสนทนา:** นักศึกษาฟังคลิปเสียงที่เกี่ยวข้องและฝึกออกเสียงตามครู

- b. **Role-playing Activity:** นักศึกษาจับคู่หรือทำงานกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกบทสนทนาในการเจรจาซื้อขายรถยนต์ โดยจำลองสถานการณ์ที่กำหนด ครูจะเดินตรวจสอบการใช้สำนวนการออกเสียง และการใช้โครงสร้างประโยคของนักศึกษา

3) ชั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)

- a. **สรุปและวิเคราะห์:** ครูสรุปสำนวนและโครงสร้างประโยคที่สำคัญ และเน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย
- b. **มอบหมายงาน:** นักศึกษาได้รับหัวข้อหรือสถานการณ์ใหม่เพื่อฝึกสนทนา โดยใช้ความรู้ที่ได้จากขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) และขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

5) สื่อการสอน

- 1) เอกสารบทสนทนา (Conversation): เอกสารที่มีบทสนทนาตัวอย่างและสำนวนที่จำเป็น
- 2) คลิปเสียง (Audio clips): คลิปเสียงการสนทนาเพื่อฝึกการฟังและการออกเสียง
- 3) สไลด์นำเสนอ (Power point): สำหรับการแนะนำคำศัพท์และสำนวน
- 4) ใบงาน (Worksheets): แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน
- 5) บัตรคำศัพท์ (Flashcards): คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญ

6) การวัดผลและประเมินผล

- 1) **การสังเกต:** ประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรม Role-play โดยดูการใช้สำนวน ความถูกต้อง และการออกเสียง
- 2) **การบ้าน:** ให้นักศึกษาเขียนบทสนทนาโดยใช้สำนวนที่เรียนในหัวข้อที่แตกต่างกัน
- 3) **แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน:** วัดความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวนใหม่ ๆ
- 4) **การประเมินตนเองและการประเมินโดยเพื่อน:** นักศึกษาประเมินการใช้ภาษาของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ที่ 6

เรื่อง Making a Doctor's Appointment

เวลา 15 นาที

Fill in the blank with the missing word:

1. You want to come in for a massage this afternoon? We can squeeze you _____ at five o'clock.

- a) out   b) in   c) up

2. I'm sorry. We can't give you an appointment until tomorrow morning. We're short-_____ today.

- a) footed   b) staffed   c) handled

3. If you don't get a flu shot, you might come _____ with the flu.

- a) up   b) away   c) down

4. When I arrived at the doctor's office, the receptionist asked, "What's the _____ of your visit?"

- a) nature   b) matter   c) reason

5. Sorry, I'm going to have to give you a speeding ticket. I'd like to give you a break, but my _____ are tied.

- a) feet   b) fingers   c) hands

6. Jane: "Can you loan me \$1,000 to pay my rent this month?" Joe: "No, I'm _____ not."

- a) afraid   b) scared   c) worried

7. Does Dr. Collins have any _____ tomorrow?

- a) open   b) openings   c) closings

8. We wanted to have dinner at Aquavit during our stay in New York, but unfortunately the restaurant was _____ solid.

- a) reserved   b) busy   c) booked

9. You want to see Dr. Garcia this afternoon? Hang _____. Let me see if she's available.

- a) up   b) on   c) in

10. You're _____ luck. We had a cancellation so Dr. Garcia will be able to see you at 3 p.m. today.

- a) in   b) on   c) with

Answer Key

1. b	6. a
2. b	7. b
3. c	8. c
4. a	9. b
5. c	10. a

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 7

เรื่อง At a Dinner Party

นักศึกษาชั้นปีที่ 2

เวลา 3 ชั่วโมง

รายวิชา การสนทนาภาษาอังกฤษ 2

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2564

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) ผู้เรียนสามารถเปล่งเสียงคำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมงานเลี้ยงอาหารค่ำได้อย่างถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ โดยคำนึงถึงการเน้นเสียง (stress) และทำนองเสียง (intonation) ที่เหมาะสมกับบริบทของการสนทนาในงานสังคม
- 2) ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์และประยุกต์ใช้สำนวนในการสนทนาที่เหมาะสมสำหรับการเข้าร่วมงานเลี้ยงอาหารค่ำ โดยคำนึงถึงมารยาททางสังคม ความสุภาพ และความเหมาะสมกับวัฒนธรรมที่หลากหลาย
- 3) ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวน และทักษะการสื่อสารเพื่อสร้างสรรค์ และแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) ในสถานการณ์การเข้าร่วมงานเลี้ยงอาหารค่ำ โดยสะท้อนถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบททางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมชาติ

2. เนื้อหาสาระ/สาระการเรียนรู้

1) เอกสารบทสนทนาตัวอย่าง (Conversation)

a. สถานการณ์: Lori และ Mike มาถึงงานเลี้ยงอาหารค่ำล่าช้าเนื่องจากรถติด เจ้าภาพ Lisa และ Todd บอกให้พวกเขาไม่ต้องกังวล และรับออเดอร์เครื่องดื่มจากพวกเขา

b. เนื้อหา: Lori และ Mike พูดคุยกับ Lisa และ Todd เกี่ยวกับความล่าช้าและรับเครื่องดื่มเมื่อมาถึงงานเลี้ยงอาหารค่ำ

Delayed by traffic, Lori and Mike arrive late to a dinner party. Their hosts, Lisa and Todd, tell them not to worry and then take their drink order.

Lori: I'm sorry we're late. We **got held up** in traffic on Route 95.

Mike: There was a **pile-up** on the highway involving three cars. A deer ran across the highway.

Lori: We were **sitting in traffic** for an hour. We would've been better off walking here!

Lisa: **What a nightmare!** Come on in and **chill out** now. **Join the party!**

Lori: (*handing Lisa a bottle of wine*): This is for you and Todd.

Lisa: Thank you.

Lori: (*handing Lisa a toy car*): And this is **a little something** for your son.

Lisa: Oh, how kind of you! **You shouldn't have.**

Lori: It's our pleasure.

Todd: Can I get you a drink?

Mike: A drink would **hit the spot**. What do you have?

Todd: **You name it, we've got it.**

Lori: I'll take a Bloody Mary.*

Mike: Lori, if you took Tylenol for your toothache, you'd be better off not drinking any alcohol!

Lori: Make that a virgin** Bloody Mary! **Hold the vodka.**

Todd: And what can I get you, Mike?

Mike: I'll take a vodka **on the rocks.**

Todd: **Coming right up!**

* *Bloody Mary - a drink containing vodka, tomato juice, and usually other spices or flavorings*

** A virgin drink is a mixed drink that does not include the alcohol.

2) จำนวนคำที่ใช้ในบทสนทนา (Idioms)

- a. **(to) chill out** = *to relax* (especially after hard work or a bad experience)

Example: After taking three tests, I'm ready to just chill out.

Note: You can also just say "chill" without the "out."

- b. **coming right up** = *I'll bring that immediately*

Example: One cup of coffee coming right up!

- c. **(to) get held up** = *to be delayed*

Example: Sorry I'm late. I got held up in a meeting.

- d. **(to) hit the spot** = *to be just what one wants*

Example: I was really hot. This iced tea really hits the spot!

- e. **hold the** = *do not put in the _____; to not include something that would normally be part of a drink or dish*

Example: I'll take a cheeseburger, hold the onions.

- f. **Join the party!** = *mix with the other guests*

Example: "Join the party!" said Gina as we walked in the door.

- g. **(a) little something** = *a small gift*

Example: I got you a little something for your birthday.

- h. **on the rocks** = *with ice* (when speaking of alcoholic drinks)

Example: Do you want your drink on the rocks?

- i. **pile-up** = *a traffic accident, usually involving many vehicles*

Example: Don't take Route 95. I just heard on the radio that there was a 25-car pile-up by Exit 14.

- j. (to) sit in traffic** = *to be caught in traffic and unable to drive much, if at all*

Example: Don't leave Manhattan for Long Island at 4 p.m. on Friday. You'll be sitting in traffic for hours!

- k. What a nightmare!** = *What a bad experience!*

Example: Our flight was canceled, and we ended up spending the night at the airport. What a nightmare!

- l. You name it, we've got it** = *we have a big selection*

Example: "What drinks do you have?" - "You name it, we've got it!"

- m. You shouldn't have** = *this is a polite way to respond when somebody gives you something*

Example: "I brought you some chocolates for your birthday." - "You shouldn't have."

3. กิจกรรมการเรียนรู้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

- a. **วัตถุประสงค์:** ครูแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ และอธิบายเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมงานเลี้ยงอาหารค่ำ เช่น คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญในการสนทนา
- b. **คำศัพท์และสำนวนที่จำเป็น:** ครูอธิบายและฝึกฝนการออกเสียงคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้อง เช่น “got held up,” “pile-up,” “hit the spot,” เป็นต้น

- c. **กิจกรรมกลุ่ม:** แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกเขียนประโยคโดยใช้สำนวนที่เรียนมา จากนั้นให้นำเสนอประโยคที่ได้แก่ชั้นเรียน

2) ชั้นปฏิบัติการ (Task cycle)

- a. **ฝึกการออกเสียงและบทสนทนา:** นักศึกษาฟังคลิปเสียงที่เกี่ยวข้องและฝึกออกเสียงตามครู
- b. **Role-playing Activity:** นักศึกษาจับคู่หรือทำงานกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกบทสนทนาในการเจรจาซื้อขายรถยนต์ โดยจำลองสถานการณ์ที่กำหนด ครูจะเดินตรวจสอบการใช้สำนวนการออกเสียง และการใช้โครงสร้างประโยคของนักศึกษา

3) ชั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)

- a. **สรุปและวิเคราะห์:** ครูสรุปสำนวนและโครงสร้างประโยคที่สำคัญ และเน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย
- b. **มอบหมายงาน:** นักศึกษาได้รับหัวข้อหรือสถานการณ์ใหม่เพื่อฝึกสนทนา โดยใช้ความรู้ที่ได้จากชั้นก่อนปฏิบัติการ (Pre-task) และชั้นปฏิบัติการ (Task cycle)

4. สื่อการสอน

- 1) เอกสารบทสนทนา (Conversation): เอกสารที่มีบทสนทนาตัวอย่างและสำนวนที่จำเป็น
- 2) คลิปเสียง (Audio clips): คลิปเสียงการสนทนาเพื่อฝึกการฟังและการออกเสียง
- 3) สไลด์นำเสนอ (Power point): สำหรับการแนะนำคำศัพท์และสำนวน
- 4) ใบงาน (Worksheets): แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน
- 5) บัตรคำศัพท์ (Flashcards): คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญ

5. การวัดผลและประเมินผล

- 1) **การสังเกต:** ประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรม Role-play โดยดูการใช้สำนวน ความถูกต้อง และการออกเสียง
- 2) **การบ้าน:** ให้นักศึกษาเขียนบทสนทนาโดยใช้สำนวนที่เรียนในหัวข้อที่แตกต่างกัน
- 3) **แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน:** วัดความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวนใหม่ ๆ

- 4) การประเมินตนเองและการประเมินโดยเพื่อน: นักศึกษาประเมินการใช้ภาษาของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ที่ 7

เรื่อง At a Dinner Party

เวลา 15 นาที

Choose the best substitute for the phrase or sentence in bold:

1. I'll take a Coke. **Hold the ice!**

- a) Don't put in any ice!   b) Don't forget the ice!   c) Make sure it's cold!

2. Let me know what you want to drink. **You name it, we've got it.**

- a) We have a few different drinks available.   b) We have a large selection.
c) If you tell me what you want, I'll go to the store and get it.

3. I'd like a vodka on the rocks.

- a) with rocks   b) with ice   c) with lemon juice

4. Come on in and **join the party!**

- a) talk with the other guests   b) sign up to help at the party
c) join our club

5. I brought a little something for your baby.

- a) an expensive gift   b) a small gift   c) a card

6. Sorry I'm late for dinner. I got held up at the office by an unexpected phone call.

- a) bothered   b) disturbed   c) delayed

7. **One cappuccino coming right up.**

- a) I'll bring you the cappuccino you asked for right away.
b) I'll take your empty cappuccino cup away.
c) I'll bring you the bill for one cappuccino right away.

8. Did you hear about the **pile-up on Route 80?**

- a) road construction   b) rush hour traffic
c) accident involving many cars

9. My wallet was stolen in Rome. What a nightmare!

- a) What an interesting experience!
- b) What an awful situation!
- c) What a lousy city!

10. After working hard all week, I'm ready to just chill out.

- a) quit my job
- b) start another project
- c) relax

Answer Key

1. a	2. b	3. b	4. a	5. b
6. c	7. a	8. c	9. b	10. c

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 8

เรื่อง Renting a Car

นักศึกษาชั้นปีที่ 2

เวลา 3 ชั่วโมง

รายวิชา การสนทนาภาษาอังกฤษ 2

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2564

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ผู้เรียนสามารถแปลงเสียงคำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องกับการเช่ารถยนต์ได้อย่างถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ โดยคำนึงถึงการเน้นเสียง (stress) และทำนองเสียง (intonation) ที่เหมาะสมกับบริบทของการสื่อสารในธุรกิจการเช่ารถยนต์
2. ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์และประยุกต์ใช้สำนวนในการสนทนาที่เหมาะสมสำหรับการเช่ารถยนต์ โดยคำนึงถึงความชัดเจนในการสื่อสาร ความสุภาพ และการใช้ภาษาที่เป็นทางการในระดับที่เหมาะสมกับสถานการณ์
3. ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวน และทักษะการสื่อสารเพื่อสร้างสรรค์และแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) ในสถานการณ์การเช่ารถยนต์ โดยสะท้อนถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบทของการทำธุรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์

2. เนื้อหาสาระ/สาระการเรียนรู้

1) เอกสารบทสนทนาตัวอย่าง (Conversation)

- a. **สถานการณ์:** Peter พูดคุยกับ Sam ที่เคาน์เตอร์เช่ารถเกี่ยวกับการเช่ารถยนต์ Sam แนะนำข้อเสนอพิเศษและอธิบายเกี่ยวกับค่าเช่าให้ Peter เข้าใจ
- b. **เนื้อหา:** Peter สอบถามเกี่ยวกับการเช่ารถยนต์ในช่วงสุดสัปดาห์และได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับแผนประกันภัยและค่าเช่าเพิ่มเติม

Peter talks to Sam at the rental car counter about renting a car. Sam tells Peter about a special offer they're having and helps him understand how the rental fees work.

Sam: Hello. How can I help you?

Peter: I'd like to rent a car for the weekend.

Sam: What size did you **have in mind**?

Peter: I'd like your cheapest car, so I guess that would be a compact.

Sam: We're **running a special** right now. You can rent a mid-size car for the same price as a compact. It's \$55 a day **inclusive of** tax, plus insurance. It's such a great deal!

Peter: Okay, I'll take it.

Sam: All right. Let me just print out the agreement ... Here you go, **read that over**, please.

Peter: I **can't make heads or tails of** this information. Do I really need insurance? I already have a good auto insurance plan.

Sam: Then you're probably **all set**. I do recommend the collision damage waiver. * It's only \$10 a day. That way, if you **bang up** the car, you won't owe us anything.

Peter: I'm sure I won't have an accident, but I'll take it **just in case**.

Sam: Very good. If you don't return the car with a full tank of gas, we charge \$9 a gallon to refill it.

Peter: Nine bucks a gallon? That's so expensive. It's **highway robbery!**

Sam: Be sure to return the car by 5 p.m. on Sunday.

Peter: Five? That's going to be **cutting it close**. The conference I'm attending ends at 4:30. What if I get it here at 6 on Sunday?

Sam: It'll be another \$65.

Peter: There's no **grace period**?

Sam: There's a 29-minute grace period. So, you could return the car at 5 :29 and still be okay.

Peter: Okay, thanks. You've been such a big help.

Sam: You're very welcome. Here's the key. The car is in space A4. You're **good to go**.

* Collision damage waiver - with this optional coverage, the car rental company cannot hold the customer responsible for any damage to the car

2) จำนวนคำที่ใช้ในบทสนทนา (Idioms)

- a. **all set** = *not needing anything else*

Example: When the waitress asked if we needed anything else, we told her we were all set.

- b. **(to) bang up** = *(to) damage*

Example: Right after Tyler got his driver's license, he borrowed his mother's car and banged it up.

- c. **(to) cut it close** = *(to) not leave enough time to get somewhere or to do something*

Example: The play starts at 8:00, and you're planning to leave the house at 7:30? That's cutting it close.

- d. **good to go** = *ready to go; taken care of; prepared*

Example: We've got our tents, our flashlights, and our food. We're good to go!

- e. **grace period** = *a period after a deadline in which additional fees are not charged*

Example: My credit card payment is due by the 15th of the month. But there's a 2-day grace period.

- f. **(to) have in mind** = *to be thinking about as a possibility*

Example: "You're offering me \$2,500 for the car? That's so little!" - "What did you have in mind?"

- g. **highway robbery** = *very overpriced; a fee that is too high*

Example: I really wanted a cup of coffee at the airport, but the coffee shop was charging \$4 a cup. That's highway robbery!

- h. **inclusive of** = *including; already included in the amount*

Example: The cost of the car repairs is going to be \$350, inclusive of parts and labor.

- i. **just in case** = *if something happens; because there is a small chance that (something could happen)*

Example: I don't think it'll rain today, but you should take your umbrella just in case.

- j. **(to) not be able to make heads or tails of** = *to be unable to interpret*

Example: This apartment rental contract is so confusing. I can't make heads or tails of it.

- k. **(to) read over** = *to review; to take a look at, often with the goal of making edits or making sure everything is okay*

Example: I'd appreciate it if you'd read over my resume.

- l. **(to) run a special** = *to offer lower prices on something, for a certain period of time*

Example: The clothing store is running a special this week. Buy one shirt and get the second at half price.

3. กิจกรรมการเรียนรู้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

- a. **วัตถุประสงค์:** ครูแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ และอธิบายเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมงานเลี้ยงอาหารค่ำ เช่น คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญในการสนทนา
- b. **คำศัพท์และสำนวนที่จำเป็น:** ครูอธิบายและฝึกฝนการออกเสียงคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้อง เช่น “got held up,” “pile-up,” “hit the spot,” เป็นต้น
- c. **กิจกรรมกลุ่ม:** แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกเขียนประโยคโดยใช้สำนวนที่เรียนมาจากนั้นให้นำเสนอประโยคที่ได้แก่ชั้นเรียน

2) ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

- a. **ฝึกการออกเสียงและบทสนทนา:** นักศึกษาฟังคลิปเสียงที่เกี่ยวข้องและฝึกออกเสียงตามครู
- b. **Role-playing Activity:** นักศึกษาจับคู่หรือทำงานกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกบทสนทนาในการเจรจาซื้อขายรถยนต์ โดยจำลองสถานการณ์ที่กำหนด ครูจะเดินตรวจสอบการใช้สำนวนการออกเสียง และการใช้โครงสร้างประโยคของนักศึกษา

3) ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)

- a. **สรุปและวิเคราะห์:** ครูสรุปสำนวนและโครงสร้างประโยคที่สำคัญ และเน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย
- b. **มอบหมายงาน:** นักศึกษาได้รับหัวข้อหรือสถานการณ์ใหม่เพื่อฝึกสนทนา โดยใช้ความรู้ที่ได้จากขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) และขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

4. สื่อการสอน

- 1) เอกสารบทสนทนา (Conversation): เอกสารที่มีบทสนทนาตัวอย่างและสำนวนที่จำเป็น
- 2) คลิปเสียง (Audio clips): คลิปเสียงการสนทนาเพื่อฝึกการฟังและการออกเสียง
- 3) สไลด์นำเสนอ (Power point): สำหรับการแนะนำคำศัพท์และสำนวน
- 4) ใบงาน (Worksheets): แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน
- 5) บัตรคำศัพท์ (Flashcards): คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญ

5. การวัดผลและประเมินผล

- 1) การสังเกต: ประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรม Role-play โดยดูการใช้สำนวน ความถูกต้อง และการออกเสียง
- 2) การบ้าน: ให้นักศึกษาเขียนบทสนทนาโดยใช้สำนวนที่เรียนในหัวข้อที่แตกต่างกัน
- 3) แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน: วัดความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวนใหม่ ๆ
- 4) การประเมินตนเองและการประเมินโดยเพื่อน: นักศึกษาประเมินการใช้ภาษาของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ที่ 8

เรื่อง Renting a Car

เวลา 15 นาที

Fill in the blank with the missing word:

1. The weather forecast calls for sunny skies for the entire week we're in Italy. But I'm bringing along a raincoat just in _____ .

- a) case   b) cause   c) careful

2. You want a new job title? What did you have in _____ ?

- a) head   b) ideas   c) mind

3. Fifteen dollars for a sandwich? That's _____ robbery!

- a) roadside   b) motorway   c) highway

4. You're leaving your house at 5:30 for a 7 o'clock flight? That's cutting it _____.

- a) sharp   b) close   c) near

5. Would you mind reading _____ my business school essays?

- a) over   b) on   c) upon

6. Sorry, the grace _____ is over. We're going to have to charge you interest on your account.

- a) phase   b) time   c) period

7. Tom wrote me a note, but I can't make heads or _____ of it. His handwriting is so messy!

a) tails   b) feet   c) sense

8. We got our visas for Brazil. We're good to _____.

a) leave   b) go   c) be

9. The airfare to Seoul is \$1500, inclusive _____ taxes.

a) with   b) of   c) by

10. How did you bang _____ your car?

a) up   b) down   c) on

Answer Key

1. a   2. c   3. c   4. b   5. a

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 9

เรื่อง Checking Into a Hotel

นักศึกษาชั้นปีที่ 2

เวลา 3 ชั่วโมง

รายวิชา การสนทนาภาษาอังกฤษ 2

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2564

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) ผู้เรียนสามารถเปล่งเสียงคำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องกับการเช็คอินเข้าที่พักโรงแรมได้อย่างถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ โดยคำนึงถึงการเน้นเสียง (stress) และทำนองเสียง (intonation) ที่เหมาะสมกับบริบทของการสื่อสารในธุรกิจการบริการที่พัก
- 2) ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์และประยุกต์ใช้สำนวนในการสนทนาที่เหมาะสมสำหรับการเช็คอินที่โรงแรม โดยคำนึงถึงความรู้สึก ความชัดเจนในการสื่อสาร และการใช้ภาษาที่เป็นทางการในระดับที่เหมาะสมกับมาตรฐานการบริการของโรงแรม
- 3) ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวน และทักษะการสื่อสารเพื่อสร้างสรรค์และแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) ในสถานการณ์การเช็คอินที่โรงแรม โดยสะท้อนถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบทของการเข้าพักโรงแรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นธรรมชาติ และเหมาะสมกับสถานการณ์

2. เนื้อหาสาระ/สาระการเรียนรู้

1) เอกสารบทสนทนาตัวอย่าง (Conversation)

- a. สถานการณ์: Maria ไปเช็คอินที่โรงแรม แต่ Chad ซึ่งเป็นพนักงานต้อนรับบอกว่าไม่มีการจองห้องของเธอในระบบ เขาจัดห้องให้เธอ แต่ห้องนั้นกลับมีเสียงรบกวนมากเกินไป
- b. เนื้อหา: Maria พูดคุยกับ Chad เพื่อเช็คอินที่โรงแรม และต้องการเปลี่ยนห้องเพราะเสียงดัง และมีกลิ่นบูหรี

When Maria goes to check in to her hotel, Chad, at reception, informs her that he doesn't have her reservation. He finds a room for her, which ends up being too noisy.

Chad: How can I help you?

Maria: I'm **checking in**. I've got a reservation under the name Baker.

Chad: Okay, let me **pull up your reservation**. You said "Baker."

Maria: Yes, Maria Baker.

Chad: Unfortunately, I have no record of your reservation. It must have gotten lost in our system.

Maria: Great. **Just my luck!**

Chad: Don't worry. We've got plenty of rooms. Are you a member of our **rewards program** yet?

Maria: No, I don't travel that much so it's not **worth my while**.

Chad: You can start **earning points** with this stay. Then you can get discounts on future stays and **special offers** by mail.

Maria: **As a rule**, I don't join those programs. I get enough **junk mail** already.
(ten minutes later)

Maria: I just checked my room, and I'll need a different room.

Chad: What's the problem?

Maria: The 12th floor is a **zoo**. There's some kind of convention going on up there and people are **making a racket**.

Chad: I'm sorry about that. Let's see what else we have.

Maria: Also, you must have given me a smoking room because it **reeks of** cigarette smoke!

Chad: **I do apologize for that**. Let me give you room 1485. It should be quiet and smoke free.

2) จำนวนคำที่ใช้ในบทสนทนา (Idioms)

- a. **as a rule** = *in general; usually*

Example: As a rule, Betty doesn't answer her telephone after 10 p.m.

- b. **(to) check in** = *to register (such as at a hotel or conference)*

Example: Let's check in to our hotel first, and then go out and explore the city.

- c. **(to) earn points** = *to earn credit towards a future purchase (when talking about promotions offered by companies)*

Example: Allison joined Delta's frequent flier program and started earning points.

- d. **I do apologize (for that)** = *I'm very sorry (said to a customer)*

Example: Your order arrived a week late? I do apologize for that.

Note: The "do" in this expression is optional. It makes the apology stronger or more polite.

- e. **junk mail** = *unwanted mail, usually selling or advertising something*

Example: My mailbox was full today, but it was almost all junk mail.

- f. **just my luck** = *what bad luck*

Example: I arrived two minutes late to the airport and missed my flight. Just my luck!

- g. **(to) make a racket** = *to make a lot of noise*

Example: We couldn't sleep because the people in the hotel room next door were making a racket all night.

- h. **(to) pull up a reservation** = *to find a reservation on the computer; to call up the file with the reservation*

Example: "Hello, I'd like to change my flight for next Friday." - "Please give me your last name and I'll pull up our reservation."

- i. **(to) reek of** = *to smell badly of something (often smoke or alcohol)*
Example: This pillow reeks of smoke. Please bring me a fresh one.
- j. **rewards program** = *a promotional program designed to get customers to use a company's product or service more often*
Example: Paula earned a free one-week stay at a Marriott through the hotel's rewards program.
- k. **special offer** = *a promotional offer; a discount on a particular product or service, usually for a limited time*
Example: The restaurant is running a special offer. Buy one meal at full price and get the second one free.
- l. **worth one's while** = *deserving of one's time or effort*
Example: If you 're in Manhattan, I suggest you visit the Guggenheim Museum. It'll be worth your while.
- m. **Zoo** = *a noisy area; chaos*
Example: Thousands of people go to Times Square in New York to celebrate New Year's Eve. It's a zoo!

1. กิจกรรมการเรียนรู้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

- a. **วัตถุประสงค์:** ครูแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ และอธิบายเนื้อหาที่เกี่ยวข้องข้องกับการเช็คอินเข้าที่พักโรงแรม เช่น คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญในการสนทนา
- b. **คำศัพท์และสำนวนที่จำเป็น:** ครูอธิบายและฝึกฝนการออกเสียงคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้อง เช่น “pull up,” “just my luck,” “making a racket,” เป็นต้น
- c. **กิจกรรมกลุ่ม:** แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกเขียนประโยคโดยใช้สำนวนที่เรียนมาจากนั้นให้นำเสนอประโยคที่ได้แก่ชั้นเรียน

2) ชั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

- a. **ฝึกการออกเสียงและบทสนทนา:** นักศึกษาฟังคลิปเสียงที่เกี่ยวข้องและฝึกออกเสียงตามครู
- b. **Role-playing Activity:** นักศึกษาจับคู่หรือทำงานกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกบทสนทนาในการเจรจาซื้อขายรถยนต์ โดยจำลองสถานการณ์ที่กำหนด ครูจะเดินตรวจสอบการใช้สำนวน การออกเสียง และการใช้โครงสร้างประโยคของนักศึกษา

3) ชั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)

- a. **สรุปและวิเคราะห์:** ครูสรุปสำนวนและโครงสร้างประโยคที่สำคัญ และเน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย
- b. **มอบหมายงาน:** นักศึกษาได้รับหัวข้อหรือสถานการณ์ใหม่เพื่อฝึกสนทนา โดยใช้ความรู้ที่ได้จากชั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) และชั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

4. สื่อการสอน

- 1) **เอกสารบทสนทนา (Conversation):** เอกสารที่มีบทสนทนาตัวอย่างและสำนวนที่จำเป็น
- 2) **คลิปเสียง (Audio clips):** คลิปเสียงการสนทนาเพื่อฝึกการฟังและการออกเสียง
- 3) **สไลด์นำเสนอ (Power point):** สำหรับการแนะนำคำศัพท์และสำนวน
- 4) **ใบงาน (Worksheets):** แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน
- 5) **บัตรคำศัพท์ (Flashcards):** คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญ

5. การวัดผลและประเมินผล

- 1) **การสังเกต:** ประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรม Role-play โดยดูการใช้สำนวน ความถูกต้อง และการออกเสียง
- 2) **การบ้าน:** ให้นักศึกษาเขียนบทสนทนาโดยใช้สำนวนที่เรียนในหัวข้อที่แตกต่างกัน
- 3) **แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน:** วัดความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวนใหม่ ๆ

- 4) การประเมินตนเองและการประเมินโดยเพื่อน: นักศึกษาประเมินการใช้ภาษาของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ที่ 9

เรื่อง Checking Into a Hotel

เวลา 15 นาที

Fill in the blanks using the following expressions:

worth my while	just our luck	reeked of	made a racket
as a rule	rewards program	special offers	earn points
check in	zoo		

Two years ago, I decided to join the Continental Hotel's (1)..... . I figured it would be (2)..... since I travel frequently on business. Whenever I stay at a Continental Hotel, I (3)..... . They also send me (4)..... in the mail.

Last week, my husband and I decided to use the points and spend the weekend in Manhattan. (5)..... , we only travel when we can get a special deal.

When we arrived to (6)..... , the hotel was a (7)..... . It turns out that some company was having its annual sales conference there that weekend. (8)..... ! The attendees (9)..... all weekend, partying both nights until 3 a.m. The hallways (10)..... cigarette smoke. We didn't get much sleep, but we did enjoy sightseeing in the city.

Answer Key

1. rewards program
2. worth my while
3. earn points
4. special offers
5. As a rule
6. check in
7. zoo
8. Just our luck
9. made a racket
10. reeked of

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 10

เรื่อง Traveling by Car

นักศึกษาชั้นปีที่ 2

เวลา 3 ชั่วโมง

รายวิชา การสนทนาภาษาอังกฤษ 2

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2564

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) ผู้เรียนสามารถเปล่งเสียงคำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางโดยรถยนต์ได้อย่างถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ โดยคำนึงถึงการเน้นเสียง (stress) และทำนองเสียง (intonation) ที่เหมาะสมกับบริบทของการสื่อสารเกี่ยวกับการเดินทางทางถนน
- 2) ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์และประยุกต์ใช้สำนวนในการสนทนาที่เหมาะสมสำหรับการถามเส้นทางและการสื่อสารเกี่ยวกับการเดินทางโดยรถยนต์ โดยคำนึงถึงความชัดเจน ความกระชับ และคุณภาพในการสื่อสาร รวมถึงการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่หลากหลาย
- 3) ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวน และทักษะการสื่อสารเพื่อสร้างสรรค์และแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) ในสถานการณ์การสนทนาเกี่ยวกับการเดินทางโดยรถยนต์ โดยสะท้อนถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบทของการเดินทางได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นธรรมชาติ และเหมาะสมกับสถานการณ์ที่หลากหลาย

2. เนื้อหาสาระ/สาระการเรียนรู้

1) เอกสารบทสนทนาตัวอย่าง (Conversation)

- a. **สถานการณ์:** Sara และ Nick กำลังเดินทางโดยรถยนต์ Nick ขับรถผิดทางและต้องหยุดถามเส้นทาง
- b. **เนื้อหา:** Sara และ Nick พูดคุยเกี่ยวกับการหยุดพักระหว่างทางและการหาทางกลับไปยังเส้นทางที่ถูกต้อง

Sara and Nick are taking a car trip. Nick has taken a wrong turn, and now they need to stop and ask for directions.

Sara: Do you think we can make it to Joe and Mary's by 7?

Nick: I hope so. It's only 5 o'clock now and we've only got about 120 miles left to go. We're **making good time**.

Sara: Yes, but we still need to **make a pit stop**. Don't you want to stop somewhere and **grab a bite**?

Nick: I guess so. Let's look for a place we can **turn off**.

Sara: I just saw a sign that said Route 584 North. Aren't we supposed to be on 80 East!

Nick: Yes. We must've **taken a wrong turn** somewhere.

Sara: I thought you said you **knew these roads like the back of your hand**. Did you **doze off** or what?

Nick: We'd better stop at a gas station and ask for directions. (*at the gas station*)

Sara: Hi, we're lost. Can you tell me the quickest way to get on 80 East?

Clerk: **Hang a left** out of the gas station. **Hop on** 35 South. Take it about 10 miles and you'll see a sign for 80 East.

Sara: Thanks a lot. (*back in the car*)

Nick: Did you get the directions?

Sara: Yes. Left out of here, then 35 South to 80 East.

Nick: Got it.

Sara: Careful! You almost hit a piece of tire in the road.

Nick: Please don't be a **backseat driver**!

Sara: I try to **bite my tongue**, but sometimes I **can't help myself**.

2) จำนวนคำที่ใช้ในบทสนทนา (Idioms)

b. **backseat driver** = *a passenger who offers unwanted driving advice*

Example: "You're driving too close to the car in front of us." - "Don't be a backseat driver!"

c. **(to) bite one's tongue** = *to not say what one is really thinking; to resist saying something one wants to say*

Example: Mary doesn't like her husband's snacking habits, but she tries to bite her tongue.

d. **(to) doze off** = *to fall asleep*

Example: Matt stayed up so late doing his homework, he ended up dozing off in class.

e. **got it** = *I understand; do you understand*

Example 1: "Take a right at the light and go three blocks. The restaurant will be on your right." - "Got it."

Example 2: "You can borrow my car, but bring it back by 9. Got it?" "Got it."

f. **(to) grab a bite** = *to get something quick to eat*

Example: Let's meet at 7 o'clock and grab a bite before the concert.

g. **(to) hang a left / a right** = *to turn left / right*

Example: Hang a right at the next stoplight and you'll see the Whole Foods on your right.

h. **(to) hop on** = *to get on a road*

Example: If you're going downtown, hop on the highway. It's the fastest way.

- i. **(to) know something like the back of one's hand** = *to know very well*
(said most often about streets or places)

Example: We don't need to bring a map with us. I know Boston like the back of my hand.

- j. **(to) make a pit stop** = *to make a quick stop, usually to use the bathroom or to get something to eat*

Example: "Would you mind making a pit stop? After drinking so much coffee, I need to use the bathroom."

- k. **(to) make good time** = *to travel efficiently; to get somewhere in less time than expected*

Example: It's noon and we're already in Pennsylvania? We're making good time!

- l. **(to) take a wrong turn** = *to turn where one shouldn't have*

Example: We were headed to Manhattan, but we took a wrong turn and ended up in Brooklyn.

- m. **(to) turn off** = *to exit the highway*

Example: I think we're going the wrong way. Turn off here and we'll check the map.

- n. **I can't help myself** = *I can't stop myself; I can't resist*

Example: "Stop telling me how to drive!" -"Sorry, I can't help myself."

3. กิจกรรมการเรียนรู้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

- d. **วัตถุประสงค์:** ครูแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ และอธิบายเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางโดยรถยนต์ เช่น คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญในการสนทนา
- e. **คำศัพท์และสำนวนที่จำเป็น:** ครูอธิบายและฝึกฝนการออกเสียงคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้อง เช่น “make a pit stop,” “grab a bite,” “backseat driver,” เป็นต้น
- f. **กิจกรรมกลุ่ม:** แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกเขียนประโยคโดยใช้สำนวนที่เรียนมา จากนั้นให้นำเสนอประโยคที่ได้แก่ชั้นเรียน

2) ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

- c. **ฝึกการออกเสียงและบทสนทนา:** นักศึกษาฟังคลิปเสียงที่เกี่ยวข้องและฝึกออกเสียงตามครู
- d. **Role-playing Activity:** นักศึกษาจับคู่หรือทำงานกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกบทสนทนาในการเจรจาซื้อขายรถยนต์ โดยจำลองสถานการณ์ที่กำหนด ครูจะเดินตรวจสอบการใช้สำนวน การออกเสียง และการใช้โครงสร้างประโยคของนักศึกษา

3) ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)

- c. **สรุปและวิเคราะห์:** ครูสรุปสำนวนและโครงสร้างประโยคที่สำคัญ และเน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย
- d. **มอบหมายงาน:** นักศึกษาได้รับหัวข้อหรือสถานการณ์ใหม่เพื่อฝึกสนทนา โดยใช้ความรู้ที่ได้จากขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) และขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

4. สื่อการสอน

- 1) เอกสารบทสนทนา (Conversation): เอกสารที่มีบทสนทนาตัวอย่างและสำนวนที่จำเป็น
- 2) คลิปเสียง (Audio clips): คลิปเสียงการสนทนาเพื่อฝึกการฟังและการออกเสียง
- 3) สไลด์นำเสนอ (Power point): สำหรับการแนะนำคำศัพท์และสำนวน
- 4) ใบงาน (Worksheets): แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน
- 5) บัตรคำศัพท์ (Flashcards): คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญ

5. การวัดผลและประเมินผล

- 1) การสังเกต: ประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรม Role-play โดยดูการใช้สำนวน ความถูกต้อง และการออกเสียง
- 2) การบ้าน: ให้นักศึกษาเขียนบทสนทนาโดยใช้สำนวนที่เรียนในหัวข้อที่แตกต่างกัน
- 3) แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน: วัดความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวนใหม่ ๆ
- 4) การประเมินตนเองและการประเมินโดยเพื่อน: ให้นักศึกษาประเมินการใช้ภาษาของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ที่ 10

เรื่อง Traveling by Car

เวลา 15 นาที

Fill in the blanks using the following expressions:

- A. grab a bite   B. taken a wrong turn   C. doze off
- E. backseat driver   F. made a pit stop   H. bite my tongue
- I. turn off   J. I can't help myself   K. making good time
- L. like the back of your hand

Doug: I just saw a sign that said "Entering New York." We must have (1).....
somewhere.

Lynn: Oh no! You told me you knew these roads (2).....

Doug: I thought I did.

Lynn: I'm getting hungry anyway. Let's stop somewhere to (3)..... ,
and we can ask for directions.

Doug: Yeah, I'd better get some coffee so I don't (4)..... . We haven't (5) in a few
hours.

Lynn: Let's (6) at the next exit and look for a restaurant.

Doug: I can't believe we're going the wrong way. I thought we were (7)..... Now
we're going to be late.

Lynn: Hey, slow down! We don't want to miss the exit.

Doug: Please don't be a (8).....

Lynn: Sorry, sometimes (9)..... , but I'll try to (10)..... in the future!

Answer Key

1. B. taken a wrong turn	6. I. turn off
2. L. like the back of your hand	7. K. making good time
3. A. grab a bite	8. E. backseat driver
4. C. doze off	9. J. I can't help myself
5. F. made a pit stop	10. H. bite my tongue

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 11

เรื่อง Taking a Taxi

นักศึกษาชั้นปีที่ 2

เวลา 3 ชั่วโมง

รายวิชา การสนทนาภาษาอังกฤษ 2

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2564

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) ผู้เรียนสามารถแปลงเสียงคำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องกับการใช้บริการรถแท็กซี่ได้อย่างถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ โดยคำนึงถึงการเน้นเสียง (stress) และทำนองเสียง (intonation) ที่เหมาะสมกับบริบทของการสื่อสารเกี่ยวกับการใช้บริการรถแท็กซี่
- 2) ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์และประยุกต์ใช้สำนวนในการสนทนาที่เหมาะสมสำหรับการสื่อสารเกี่ยวกับการใช้บริการรถแท็กซี่ โดยคำนึงถึงความชัดเจน ความกระชับ และคุณภาพในการสื่อสาร รวมถึงการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่หลากหลาย
- 3) ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวน และทักษะการสื่อสารเพื่อสร้างสรรค์และแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) ในสถานการณ์การสนทนาเกี่ยวกับการใช้บริการรถแท็กซี่ โดยสะท้อนถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบทการให้บริการรถแท็กซี่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นธรรมชาติ และเหมาะสมกับสถานการณ์ที่หลากหลาย

2. เนื้อหาสาระ/สาระการเรียนรู้

1) เอกสารบทสนทนาตัวอย่าง (Conversation)

- a. **สถานการณ์:** Lan ขึ้นรถแท็กซี่และต้องการไปถึงสถานที่ประชุมภายใน 10 นาที แต่เจอกับการจราจรติดขัด
- b. **เนื้อหา:** Lan พูดคุยกับ Ali คนขับแท็กซี่เพื่อพยายามเร่งให้ไปถึงจุดหมายปลายทางให้เร็วที่สุด แต่ติดปัญหาจราจรที่หนาแน่น

Lan gets in a taxi. He is in a big rush because he has an interview in 10 minutes. Unfortunately, he gets stuck in traffic.

Ali: Where are you headed?

Lan: 411 Wall Street.

Ali: Hop in!

Lan: I've got a meeting in 10 minutes. Can you **step on it**?

Ali: This is the fastest I can go. If I go any faster, I'm going to **get pulled over**.

Lan: Don't you know some **back roads** we can take?

Ali: No, this is the best way to go. Oops! That was a **close call**. That bus almost hit us!

Lan: I've got an interview at 10.

Ali: I hate to **break it to you**, but there's **bumper-to-bumper traffic up ahead**.

Lan: Yes, I see that **traffic is heavy**. What's going on?

Ali: It looks like there was a **fender bender**. Now there's **rubber necking**.

Lan: What **rotten luck**!

Ali: We're only five blocks away. It'll be quicker if I let you out here and you run the rest of the way.

Lan: Okay. Here's 10 bucks. **Keep the change**.

2) จำนวนคำที่ใช้ในบทสนทนา (Idioms)

- a. **back roads** = secondary roads; little-used roads

Example: Don't take the highway during rush hour. Take the back roads instead.

- b. **(to) break something to someone** = to tell someone bad news

Example: I'm sorry to break it to you, but we're not going to get to the airport in time for your flight.

- c. **bumper-to-bumper traffic** = heavy traffic; so much traffic that one is barely moving

Example: The drive into the city took us twice as long as usual due to bumper-to-bumper traffic.

- d. **close call** = a near miss; something that was almost an accident

Example: A truck entered our lane without signaling, and we had a close call.

- e. **fender bender** = a small crash between two vehicles

Example: Last night I had a fender bender in the parking garage, so today I'm taking my car to the repair shop. **NOTE:** fenders are the panels above the front wheels of a car

- f. **(to) get pulled over** = to get stopped by the police

Example: Natasha got pulled over for going through a stop sign.

- g. **Hop in!** = Get in the car!

Example: You need a ride to school? Hop in!

- h. **(to) keep the change** = to keep the difference between the charge and the money a customer is giving

Example: The bill at the restaurant came to \$17. We gave the waitress a twenty and told her to keep the change.

- i. **rotten luck** = bad luck

Example: I can't believe I've got a flat tire. I've had nothing but rotten luck all day today.

j. **rubber necking** = when cars slow down to look at an accident

Example: A truck was lying on its side on the highway, and traffic was backed up for miles due to rubber necking.

k. **(to) step on it** = to go faster (refers to stepping on the gas pedal)

Example: There's a creepy man following close behind us. Let's step on it and get away from him!

l. **traffic is heavy** = there are lot of cars on the road, so the driving is slow

Example: Traffic was heavy on Route 9 this morning due to an accident.

i. **up ahead** = in front of (someone); in the near distance

Example: I see an ambulance up ahead. There must've been an accident.

m. **Where are you headed?** = Where are you going?

Example: "Where are you headed?" - "I'm going to the mall."

3. กิจกรรมการเรียนรู้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

- a. **วัตถุประสงค์:** ครูแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ และอธิบายเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการนั่งแท็กซี่ เช่น คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญในการสนทนา
- b. **คำศัพท์และสำนวนที่จำเป็น:** ครูอธิบายและฝึกฝนการออกเสียงคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้อง เช่น “hop in,” “bumper-to-bumper traffic,” “step on it,” เป็นต้น
- c. **กิจกรรมกลุ่ม:** แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกเขียนประโยคโดยใช้สำนวนที่เรียนมา จากนั้นให้นำเสนอประโยคที่ได้แก่ชั้นเรียน

2) ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

- a. **ฝึกการออกเสียงและบทสนทนา:** นักศึกษาฟังคลิปเสียงที่เกี่ยวข้องและฝึกออกเสียงตามครู

- b. **Role-playing Activity:** นักศึกษาจับคู่หรือทำงานกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกบทสนทนาในการเจรจาซื้อขายรถยนต์ โดยจำลองสถานการณ์ที่กำหนด ครูจะเดินตรวจสอบการใช้สำนวน การออกเสียง และการใช้โครงสร้างประโยคของนักศึกษา

3) ชั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)

- a. **สรุปและวิเคราะห์:** ครูสรุปสำนวนและโครงสร้างประโยคที่สำคัญ และเน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย
- b. **มอบหมายงาน:** นักศึกษาได้รับหัวข้อหรือสถานการณ์ใหม่เพื่อฝึกสนทนา โดยใช้ความรู้ที่ได้จากชั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) และชั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

4. สื่อการสอน

- 1) เอกสารบทสนทนา (Conversation): เอกสารที่มีบทสนทนาตัวอย่างและสำนวนที่จำเป็น
- 2) คลิปเสียง (Audio clips): คลิปเสียงการสนทนาเพื่อฝึกการฟังและการออกเสียง
- 3) สไลด์นำเสนอ (Power point): สำหรับการแนะนำคำศัพท์และสำนวน
- 4) ใบงาน (Worksheets): แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน
- 5) บัตรคำศัพท์ (Flashcards): คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญ

5. การวัดผลและประเมินผล

- 1) การสังเกต: ประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรม Role-play โดยดูการใช้สำนวน ความถูกต้อง และการออกเสียง
- 2) การบ้าน: ให้นักศึกษาเขียนบทสนทนาโดยใช้สำนวนที่เรียนในหัวข้อที่แตกต่างกัน
- 3) แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน: วัดความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวนใหม่ ๆ
- 4) การประเมินตนเองและการประเมินโดยเพื่อน: นักศึกษาประเมินการใช้ภาษาของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ที่ 11

เรื่อง Taking a Taxi

เวลา 15 นาที

Choose the best substitute for the phrase or sentence in bold:

1. I had a **fender bender** on my way home from work yesterday.
a) major crash   b) small crash   c) broken fender
2. If **everybody would stop rubber necking**, traffic would start moving a lot faster.
a) slowing down to look at an accident   b) driving so carefully
c) looking at what's going on all around
3. I owe you nine dollars. **Here's ten. Keep the change.**
a) Give me back one dollar.   b) Give me change when you have it.
c) Keep the dollar.
4. You **got a flat tire. What rotten luck!**
a) How unfortunate!   b) How fortunate!   c) How strange!
5. **Ninth and Grand Street? Hop in!**
a) Go that way!   b) Get in the taxi!   c) Over there!
6. I **hate to break it to you, but this relationship isn't working.**
a) tell you something you already know   b) give you the good news
c) give you the bad news
7. Pam **got pulled over for talking on her cellphone while driving.**
a) thrown in jail   b) in an accident
c) stopped by the police
8. A dog **ran into the road, and I had a close call.**
a) almost hit it   b) ran it over   c) told it to move

9. Where are you headed?

- a) Where were you?   b) Where are you?   c) Where are you going?

10. I see an accident up ahead.

- a) in front of us   b) behind us   c) to the side

Answer Key

1.   b   2.   a   3.   c   4.   a   5.   b
6.   c   7.   c   8.   a   9.   c   10. a

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 12

เรื่อง Making Excuses

นักศึกษาชั้นปีที่ 2

เวลา 3 ชั่วโมง

รายวิชา การสนทนาภาษาอังกฤษ 2

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2564

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2) ผู้เรียนสามารถเปล่งเสียงคำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องกับการแสดงการขอโทษและการให้เหตุผล ได้อย่างถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ โดยคำนึงถึงการเน้นเสียง (stress) และทำนองเสียง (intonation) ที่เหมาะสมกับบริบทของการสื่อสารเกี่ยวกับการแสดงการขอโทษและการให้เหตุผล
- 3) ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์และประยุกต์ใช้สำนวนในการสนทนาที่เหมาะสมการสื่อสาร เกี่ยวกับการแสดงการขอโทษและการให้เหตุผล โดยคำนึงถึงความชัดเจน ความกระชับ และความสุภาพในการสื่อสาร รวมถึงการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่หลากหลาย
- 4) ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวน และทักษะการสื่อสารเพื่อสร้างสรรค์และแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) ในสถานการณ์การสนทนาเกี่ยวกับการแสดงการขอโทษและการให้เหตุผล โดยสะท้อนถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบทการแสดงการขอโทษและการให้เหตุผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นธรรมชาติ และเหมาะสมกับสถานการณ์ที่หลากหลาย

2. เนื้อหาสาระ/สาระการเรียนรู้

1) เอกสารบทสนทนาตัวอย่าง (Conversation)

a. สถานการณ์: บทสนทนาเกี่ยวกับการยกเลิกนัดและการให้เหตุผล

b. เนื้อหา: Mary และ Jake สามีมของเธอต้องไปงานเลี้ยงที่บ้านของ Erica ในคืนพรุ่งนี้ แต่ Mary จำได้ว่า Jake บอกเธอว่าเขาต้องไปงานเลี้ยงที่บ้านเจ้านายของเขาในเวลาเดียวกัน Mary จึงขอโทษ Erica ที่ต้องถอนตัวจากการไปงานเลี้ยง

Mary and her husband Jake are supposed to go to Erica's for dinner tomorrow night. But then Mary remembers that Jake told her they were going to his boss's house for a party at the same time. Mary apologizes to Erica for backing out of the dinner.

Mary: Erica, I hate to **back out at the eleventh hour**, but Jake and I aren't going to be able to **make it** to your **dinner party** tomorrow night.

Erica: What a shame! Did something come up?

Mary: Yes, we have to go to a party at Jake's boss's house. Jake had told me about it a couple of weeks ago, but **it slipped my mind**.

Erica: You're going to be **missing out on** a great meal. I'm making duck with olives and couscous. I already bought the duck.

Mary: You better freeze some of it! **I feel awful**. You must think I'm the biggest **flake**!

Erica: Don't sweat it. These things happen.

Mary: Let me **make it up to you**. I'd like you and Alex to come to dinner at our place next Saturday.

Erica: Okay, **that sounds good** ... oh, I just remembered. Alex's parents are visiting for the weekend.

Mary: Bring them along too. **The more the merrier!**

Erica: I'd better check with Alex. I'll call you later today to confirm.

2) จำนวนคำที่ใช้ในบทสนทนา (Idioms)

- a. **at the eleventh hour** = at the last minute

Example: Ken and Dana were supposed to get married on Saturday, but he got nervous at the eleventh hour and canceled the wedding.

- b. **(to) back out** = to break an engagement, appointment, promise, or agreement

Example: I know I promised to drive you to the airport on Friday, but now I'm going to have to back out. **NOTE:** "back out" is often followed by "of":
Kathy agreed to host an exchange student, but now she's trying to back out of it.

- c. **Did something come up?** = Did something unexpected happen?

Example: "I'm sorry I won't be able to make it to your party on Friday." -
"Did something come up?"

- d. **dinner party** = a social event at someone's house in which dinner is served

Example: I'm having a dinner party on Saturday, and I'm calling to see if you're free.

- e. **Don't sweat it** = don't worry about it

Example: "I'm really sorry, but I can't pick you up from the airport on Saturday." - "Don't sweat it."

- f. **Flake** = an unreliable person; someone you can't count on

Example: Cindy asked me to call her at 8 o'clock last night and when I called, her husband said she was out with a friend. What a flake!

NOTE: The adjective form is "flaky."

- g. **I feel awful** = I'm sorry about the situation (often said to express that you know you've done something wrong)

Example: You got sick from the tuna salad I made? I feel awful!

- h. **it slipped my mind** = I forgot

Example: I'm sorry I forgot to mail the package. It slipped my mind.

- i. **(to) make it** = to come; to be present

Example: I'm not sure if I'll be able to make it to the staff meeting on Wednesday morning.

- j. **(to) make it** = to come; to be present

Example: I'm not sure if I'll be able to make it to the staff meeting on Wednesday morning.

- k. **(to) make it up to someone** = to do something nice for someone (after you've done something that was not so nice, such as canceling on someone)

Example: I'm sorry I forgot your birthday. Let me make it up to you and take you out for a drink tonight.

- l. **(to) miss out (on)** = to lose an opportunity; to not experience

Example: Sara submitted her application too late and missed out on the opportunity to spend the semester in Paris.

- m. **that sounds good** = I like your suggestion

Example: "We're planning to bring a bottle of wine when we come to your house for dinner on Saturday." - "That sounds good." **NOTE:** You can say this to answer positively when you are offered something or asked your opinion.

- n. **the more the merrier** = the more people who participate in an event or activity, the more fun it'll be for everyone (often said to encourage somebody to participate)

Example: We already have 15 people in our book club, but you should join too. The more the merrier.

- o. **these things happen** = sometimes things happen that you can't control

Example: You forgot your wallet? Don't worry about it. These things happen. I'll pay for lunch today

- p. **What a shame!** = that's too bad; how unfortunate

Example: "Scott broke his leg, so he won't be able to go on the class ski trip." - "What a shame!"

3. กิจกรรมการเรียนรู้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

- วัตถุประสงค์:** ครูแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ และอธิบายเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการนั่งแท็กซี่ เช่น คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญในการสนทนา
- คำศัพท์และสำนวนที่จำเป็น:** ครูแนะนำคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้อง พร้อมฝึกออกเสียงกับนักเรียน เช่น “back out,” “at the eleventh hour,” “slip one's mind”
- กิจกรรมกลุ่ม:** แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกเขียนประโยคโดยใช้สำนวนที่เรียนมาจากนั้นให้นำเสนอประโยคที่ได้แก่ชั้นเรียน

2) ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

- ฝึกการออกเสียงและบทสนทนา:** ผู้เรียนจะได้ศึกษาและรับฟังบทสนทนาเกี่ยวกับการสร้างการแสดงการขอโทษและการให้เหตุผลในสถานการณ์ต่าง ๆ
- Role-playing Activity:** นักศึกษาจับคู่หรือทำงานกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกบทสนทนาในการแสดงการขอโทษและการให้เหตุผล โดยจำลองสถานการณ์ที่กำหนด ครูจะเดินตรวจสอบการใช้สำนวน การออกเสียง และการใช้โครงสร้างประโยคของนักศึกษา

3) ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)

- สรุปและวิเคราะห์:** ครูสรุปสำนวนและโครงสร้างประโยคที่สำคัญ และเน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย
- มอบหมายงาน:** นักศึกษาได้รับหัวข้อหรือสถานการณ์ใหม่เพื่อฝึกสนทนา โดยใช้ความรู้ที่ได้จากขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) และขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

4. สื่อการสอน

- 1) เอกสารบทสนทนา (Conversation): เอกสารที่มีบทสนทนาตัวอย่างและสำนวนที่จำเป็น
- 2) คลิปเสียง (Audio clips): คลิปเสียงการสนทนาเพื่อฝึกการฟังและการออกเสียง
- 3) สไลด์นำเสนอ (Power point): สำหรับการแนะนำคำศัพท์และสำนวน
- 4) ใบงาน (Worksheets): แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน
- 5) บัตรคำศัพท์ (Flashcards): คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญ

5. การวัดผลและประเมินผล

- 1) การสังเกต: ประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรม Role-play โดยดูการใช้สำนวน ความถูกต้อง และการออกเสียง
- 2) การบ้าน: ให้นักศึกษาเขียนบทสนทนาโดยใช้สำนวนที่เรียนในหัวข้อที่แตกต่างกัน
- 3) แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน: วัดความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวนใหม่ ๆ
- 4) การประเมินตนเองและการประเมินโดยเพื่อน: นักศึกษาประเมินการใช้ภาษาของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ที่ 12

เรื่อง Making Excuses

เวลา 15 นาที

Fill in the blanks using the following expressions:

slipped her mind	what a shame	make it
at the eleventh hour	these things happen	did something come up
make it up to us	the more the merrier	dinner party
flake		

Erica: Bad news. Jake and Mary can't (1)..... tomorrow night.

Alex: (2)..... ! I was really looking forward to having them at the (3) .

Erica: I know, but what can we do? (4)..... .

Alex: Why can't they make it? (5)..... ?

Erica: Yes. It turns out they have a dinner at Jake's boss's house tomorrow night.

Alex: I can't believe they're canceling (6)..... . Didn't she know about the other dinner before?

Erica: Yes, Jake had told her about it, but it (7)..... .

Alex: What a (8)..... !

Erica: She was very apologetic. She wants to (9)..... by having us over next week.

Alex: My parents are going to be here, remember?

Erica: Mary said we should bring them too." (10)..... , " she said.

Answer Key

1. make it
2. What a shame
3. dinner party
4. These things happen
5. Did something come up
6. at the eleventh hour
7. slipped her mind
8. flake
9. make it up to us
10. The more the merrier

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 13

เรื่อง Running Late

นักศึกษาชั้นปีที่ 2

เวลา 3 ชั่วโมง

รายวิชา การสนทนาภาษาอังกฤษ 2

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2564

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) ผู้เรียนสามารถแปลงเสียงคำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องกับการขอโทษได้อย่างถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ โดยคำนึงถึงการเน้นเสียง (stress) และทำนองเสียง (intonation) ที่เหมาะสมกับบริบทของการสื่อสารเกี่ยวกับการขอโทษและพุดคุยเกี่ยวกับการมาสาย
- 2) ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์และประยุกต์ใช้สำนวนในการสนทนาที่เหมาะสมสำหรับการขอโทษ และการสื่อสารเกี่ยวกับการมาสาย โดยคำนึงถึงความชัดเจน ความกระชับ และความสุขภาพในการสื่อสาร รวมถึงการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่หลากหลาย
- 3) ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวน และทักษะการสื่อสารเพื่อสร้างสรรค์และแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) ในสถานการณ์การสนทนาที่ต้องขอโทษและพุดคุยเกี่ยวกับการมาสาย โดยสะท้อนถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบทที่ต้องขอโทษและพุดคุยเกี่ยวกับการมาสายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นธรรมชาติ และเหมาะสมกับสถานการณ์ที่หลากหลาย

2. เนื้อหาสาระ/สาระการเรียนรู้

1) เอกสารบทสนทนาตัวอย่าง (Conversation)

a. **สถานการณ์:** Anna ขอโทษสำหรับการมาสายที่การประชุม Rich โกรธที่เธอมาสาย แต่ Kyle เพื่อนร่วมงานของพวกเขาแนะนำให้หยุดพุดเรื่องนี้และเริ่มประชุม

b. **เนื้อหา:** Anna พุดคุยกับ Rich และ Kyle เกี่ยวกับสาเหตุที่เธอมาสาย และ Kyle พยายามให้พวกเขาเริ่มประชุมโดยเร็ว

Anna apologizes for being late to a meeting. Rich is angry that she is late, but their colleague Kyle suggests they stop discussing it and start the meeting.

Anna: I'm sorry I'm late. I hope I didn't **hold up** the meeting.

Rich: We've all been here since 9 o'clock. We've been waiting here for half an hour!

Anna: I'm sorry to **keep you waiting**.

Rich: Anna, I'm **onto you**. You're always late!

Anna: I was meeting with a client **across town** and that meeting **ran over**.

Rich: **It's always one excuse after another with you**, Anna. We've all got busy schedules.

Kyle: Rich, don't **make a mountain out of a molehill**. Anna apologized for being late.

Rich: Next time you're **running late**, **give me a head's up**, I believe you have my phone number.

Anna: I didn't realize that being 20 minutes late was going to be such a **big deal**.

Kyle: I suggest we **get the ball rolling**. We're already **running behind**.

Anna: Good idea!

2) จำนวนคำที่ใช้ในบทสนทนา (Idioms)

a. **across town** = on the other side of town

Example: The restaurant you suggested is across town. Can you recommend someplace closer?

b. **big deal** = a problem; an issue

Example: When Paul's pipes leaked and his kitchen flooded, it was a big deal.

c. **(to) get the ball rolling** = to get started

Example: Emily and Tracy came up with a great idea for a new business, but they're not sure how to get the ball rolling.

d. **(to) give someone a head's up** = to let someone know in advance

Example: Let me give you a head's up. Ben is going to be calling you later this week for some career advice.

e. **(to) hold up** = to delay

Example: If I'm not at your office at 11, please don't hold up the meeting. I'll come as soon as I can.

f. **It's always one excuse after another with you** = you never take the blame for things, instead you give an excuse

Example: Last night you couldn't clean up after dinner because you had homework. Tonight, you can't clean up because you have soccer practice. It's always one excuse after another with you.

g. **(to) keep someone waiting** = to be late for an appointment, causing the person you are meeting with to wait

Example: I'm a few minutes late. Sorry to keep you waiting.

h. **(to) make a mountain out of a molehill** = to make a big deal out of something small; to get upset about a small issue

Example: I already apologized for forgetting to deposit the check. Don't make a mountain out of a molehill.

i. **(to be) onto someone** = to be aware of someone's behavior; to be suspicious of someone about something

Example: I know Bill spends half his day on job search websites. I'm onto him.

j. **(to) run behind** = to be behind schedule

Example: The hair stylist told me she was running behind because her previous client showed up 20 minutes late.

k. **(to) run late** = to be late; to start something later than scheduled

Example: I'm calling my boss to tell her I'm running late and won't be in the office until 9:30.

l. **(to) run over** = to last longer than scheduled (referring to meetings, interviews, etc.)

Example: The meeting ran over by 15 minutes.

3. กิจกรรมการเรียนรู้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

- a. **วัตถุประสงค์:** ครูแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ และอธิบายเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการมาสาย เช่น คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญในการสนทนา
- b. **คำศัพท์และสำนวนที่จำเป็น:** ครูอธิบายและฝึกฝนการออกเสียงคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้อง เช่น “get the ball rolling,” “give someone a head's up,” “run late,” เป็นต้น
- d) **กิจกรรมกลุ่ม:** แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกเขียนประโยคโดยใช้สำนวนที่เรียนมา จากนั้นให้นำเสนอประโยคที่ได้แก่ชั้นเรียน

2) ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

- a. **ฝึกการออกเสียงและบทสนทนา:** นักศึกษาฟังคลิปเสียงที่เกี่ยวข้องและฝึกออกเสียงตามครู
- b. **Role-playing Activity:** นักศึกษาจับคู่หรือทำงานกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกบทสนทนาเกี่ยวกับการมาสายและการขอโทษ โดยจำลองสถานการณ์ที่กำหนด ครูจะเดินตรวจสอบการใช้สำนวน การออกเสียง และการใช้โครงสร้างประโยคของนักศึกษา

3) ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)

- c) **สรุปและวิเคราะห์:** ครูสรุปสำนวนและโครงสร้างประโยคที่สำคัญ และเน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย
- d) **มอบหมายงาน:** นักศึกษาได้รับหัวข้อหรือสถานการณ์ใหม่เพื่อฝึกสนทนา โดยใช้ความรู้ที่ได้จากขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) และขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

4. สื่อการสอน

- 1) เอกสารบทสนทนา (Conversation): เอกสารที่มีบทสนทนาตัวอย่างและสำนวนที่จำเป็น
- 2) คลิปเสียง (Audio clips): คลิปเสียงการสนทนาเพื่อฝึกการฟังและการออกเสียง
- 3) สไลด์นำเสนอ (Power point): สำหรับการแนะนำคำศัพท์และสำนวน
- 4) ใบงาน (Worksheets): แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน

5) บัตรคำศัพท์ (Flashcards): คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญ

5. การวัดผลและประเมินผล

- 1) การสังเกต: ประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรม Role-play โดยดูการใช้สำนวน ความถูกต้อง และการออกเสียง
- 2) การบ้าน: ให้นักศึกษาเขียนบทสนทนาโดยใช้สำนวนที่เรียนในหัวข้อที่แตกต่างกัน
- 3) แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน: วัดความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวนใหม่ ๆ
- 4) การประเมินตนเองและการประเมินโดยเพื่อน: นักศึกษาประเมินการใช้ภาษาของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ที่ 13

เรื่อง Running Late

เวลา 15 นาที

Choose the most appropriate response to the following:

1. Let's get started with the presentations now instead of waiting for everybody to show up.

- a) Yes, let's hold up the meeting for everybody.
- b) Good thinking. We should plan on running late today.
- c) Good idea. It's time to get the ball rolling.

2. Do you think it'll take us 45 minutes to get to the restaurant?

- a) Yes, it's a big deal.
- b) Yes, we' re running behind.
- c) Yes, it's across town.

3. This meeting was supposed to end at 3 and it's already 3:30.

- a) So we won't be running behind today.
- b) So we won't be running over.
- c) So we've already run over by half an hour.

4. Just to let you know, the company president will be dropping by our offices at 4:30 today.

- a) Okay, thanks for giving me a head's up.
- b) Okay, thanks for getting the ball rolling.
- c) Okay, maybe he'll be running behind.

5. Julia showed up two hours late this morning, and she was wearing a very nice suit.

- a) It's always one excuse after another with her.

b) I'm onto her. She's looking for another job.

c) Thanks for getting the ball rolling.

6. My meeting lasted an hour longer than I expected.

a) So you must be running behind now.

b) So you must be running over now.

c) So you must be getting the ball rolling now.

7. I'm upset. You had lunch with our boss, and you didn't invite me?

a) That's right. I'm onto you.

b) It's always one excuse after another with you.

c) Please don't make a mountain out of a molehill.

8. I'm calling to let you know I'll be a little late to our meeting.

a) Thanks for letting me know you're running late.

b) Thanks for getting the ball rolling.

c) Thanks for running over by 30 minutes.

**9. Yesterday I was late because my car broke down. Today I was late because
my alarm clock broke.**

a) Don't make a mountain out of a molehill.

b) It's always one excuse after another with you.

c) I'm glad you gave me a head's up.

10. Finally! You're 25 minutes late for our meeting.

a) Sorry to keep you waiting.

b) Sorry you're running behind.

c) Sorry you're running over.

Answer Key

1. c

2. c

3. c

4. a

5. b

6. a

7. c

8. a

9. b

10. a

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 14

เรื่อง Down on One's Luck

นักศึกษาชั้นปีที่ 2

เวลา 3 ชั่วโมง

รายวิชา การสนทนาภาษาอังกฤษ 2

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2564

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) ผู้เรียนสามารถเปล่งเสียงคำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องกับทางการเงินและการหางานได้อย่างถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ โดยคำนึงถึงการเน้นเสียง (stress) และทำนองเสียง (intonation) ที่เหมาะสมกับบริบทของการสื่อสารเกี่ยวกับทางการเงินและการหางาน
- 2) ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์และประยุกต์ใช้สำนวนในการสนทนาที่เหมาะสมสำหรับการเงิน และการสื่อสารเกี่ยวกับการหางาน โดยคำนึงถึงความชัดเจน ความกระชับ และความสุขภาพในการสื่อสาร รวมถึงการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่หลากหลาย
- 3) ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวน และทักษะการสื่อสารเพื่อสร้างสรรค์และแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) ในสถานการณ์การสนทนาปัญหาทางการเงินและการหางานใหม่โดยสะท้อนถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบทที่ต้องพูดคุยเกี่ยวกับการเงินและการหางานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นธรรมชาติ และเหมาะสมกับสถานการณ์ที่หลากหลาย

2. เนื้อหาสาระ/สาระการเรียนรู้

1) เอกสารบทสนทนาตัวอย่าง (Conversation)

- a. **สถานการณ์:** Steve พบกับ Carl เพื่อนเก่าของเขา และถามว่าเขาสบายดีไหม Carl บอกว่าเขาตกงานและไม่มีเงิน Steve เสนอให้เขาทำงานชั่วคราวที่บริษัทของเขา
- b. **เนื้อหา:** Steve และ Carl พูดคุยเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเงินของ Carl และการหางานใหม่

Steve runs into his old friend Carl and asks how he is doing. Carl tells him that he is lost his job and he has got no money. Steve offers him a short-term job at his company.

Steve: Hi, Carl. **Long time no see.** How've you been?

Carl: **Down on my luck!** I **got laid off** six months ago, and now I'm **flat broke.**

Steve: Sorry to hear that. Is your wife still working?

Carl: Yes, but she's only making **minimum wage.**

Steve: It's hard to **get by** on that!

Carl: **Tell me about it!** We're so **cash-strapped**, we're going to need to sell our house.

Steve: What type of job are you looking for?

Carl: I'm **exploring all avenues.** Marketing, sales ...

Steve: I wish you'd told me earlier. We just hired a new marketing manager!

Carl: I wish I'd known about that job.

Steve: We still need some help in our sales department. It would only be **short term**, but it would help you **get back on your feet.**

Carl: I'm definitely interested.

Steve: The job does involve a lot of **grunt work.**

Carl: That's fine. **Beggars can't be choosers.**

2) จำนวนสำนวนที่ใช้ในบทสนทนา (Idioms)

- a. **beggars can't be choosers** = you can't always get exactly what you want; when you need something badly, you're willing to take whatever you can get

Example: I know you don't like Al's Pizza, but it's the only place that's still open this late. Beggars can't be choosers.

- b. **cash-strapped** = having very little money; not having enough money

Example: Joel has agreed to lend his cash-strapped son \$5,000 to cover his rent for the next few months.

- c. **(to be) down on one's luck** = in a period of bad luck (especially regarding finances)

Example: After being down on his luck for months, Ken finally got a new job and has started dating a lovely woman.

- d. **(to) explore all avenues** = to consider many possibilities

Example: Kyle just graduated from college and is now exploring all avenues, including jobs at banks and with the government.

- e. **flat broke** = without any money; poor

Example: Dan would like to move out of his parent's house, but he can't afford to. He's flat broke.

- f. **(to) get back on one's feet** = to recover; to have sufficient money

Example: You lost your job and are having trouble paying your rent? I hope you get back on your feet soon!

- g. **(to) get by** = to survive; to live from

Example: Jay's wife Susan lost her job, but the family is able to get by on just his salary.

- h. **(to) get laid off** = to lose one's job; to get fired or let go from work

Example: After Scott got laid off from Ford, it took him six months to find a new job.

- i. **grunt work** = work requiring little skill; menial work

Example: "Did Angela enjoy her summer internship at the bank?" - "No, she was stuck doing grunt work like making copies and getting coffee for the managers."

- j. **long time no see** = we haven't seen each other in a long time

Example: Hi, Tracy. Long time no see. What have you been up to for the past couple of years?

- k. **minimum wage** = the minimum amount an employer can pay an employee, according to U.S. law

Example: Right now, Emily is making minimum wage at the fast-food restaurant, but she's hoping to get a raise soon.

- l. **short term** = not permanent; for a certain period of time only

Example: Ryan's company offered him a short-term assignment in Beijing. He'll be there for six months.

- m. **Tell me about it!** = I agree

Example: "The professor's lecture sure was boring." - "tell me about it! I fell asleep after 10 minutes."

3. กิจกรรมการเรียนรู้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

- a. **วัตถุประสงค์:** ครูแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ และอธิบายเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการพูดคุยเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเงินและการหางาน เช่น คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญในการสนทนา
- b. **คำศัพท์และสำนวนที่จำเป็น:** ครูอธิบายและฝึกฝนการออกเสียงคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้อง เช่น “down on one's luck,” “flat broke,” “grunt work,” เป็นต้น
- c. **กิจกรรมกลุ่ม:** แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกเขียนประโยคโดยใช้สำนวนที่เรียนมาจากนั้นให้นำเสนอประโยคที่ได้แก่ชั้นเรียน

2) ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

- a. **ฝึกการออกเสียงและบทสนทนา:** นักศึกษาฟังคลิปเสียงที่เกี่ยวข้องและฝึกออกเสียงตามครู

- b. **Role-playing Activity:** นักศึกษาจับคู่หรือทำงานกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกบทสนทนาเกี่ยวกับการพูดคุยเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเงินและการหางาน โดยจำลองสถานการณ์ที่กำหนด ครูจะเดินตรวจสอบการใช้สำนวน การออกเสียง และการใช้โครงสร้างประโยคของนักศึกษา

3) ชั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)

- a. **สรุปและวิเคราะห์:** ครูสรุปสำนวนและโครงสร้างประโยคที่สำคัญ และเน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย
- b. **มอบหมายงาน:** นักศึกษาได้รับหัวข้อหรือสถานการณ์ใหม่เพื่อฝึกสนทนา โดยใช้ความรู้ที่ได้จากขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) และขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

4. สื่อการสอน

- 1) **เอกสารบทสนทนา (Conversation):** เอกสารที่มีบทสนทนาตัวอย่างและสำนวนที่จำเป็น
- 2) **คลิปเสียง (Audio clips):** คลิปเสียงการสนทนาเพื่อฝึกการฟังและการออกเสียง
- 3) **สไลด์นำเสนอ (Power point):** สำหรับการแนะนำคำศัพท์และสำนวน
- 4) **ใบงาน (Worksheets):** แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน
- 5) **บัตรคำศัพท์ (Flashcards):** คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญ
- 6) **วิดีโอ (Video):** สาดิตการสนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเงินและการหางาน

5. การวัดผลและประเมินผล

- 1) **การสังเกต:** ประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรม Role-play โดยดูการใช้สำนวน ความถูกต้อง และการออกเสียง
- 2) **การบ้าน:** ให้นักศึกษาเขียนบทสนทนาโดยใช้สำนวนที่เรียนในหัวข้อที่แตกต่างกัน
- 3) **แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน:** วัดความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวนใหม่ ๆ
- 4) **การประเมินตนเองและการประเมินโดยเพื่อน:** นักศึกษาประเมินการใช้ภาษาของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ที่ 14

เรื่อง Down on One's Luck

เวลา 15 นาที

Fill in the blank with the missing word:

1. Ashley isn't sure what she wants to do when she graduates from college. She plans to explore all _____.
 a) avenues   b) streets   c) lanes
2. During his internship at the magazine, Justin got stuck doing lots of _____ work like making copies and buying supplies.
 a) slave   b) groan   c) grunt
3. Tim lost his job a few months ago at the auto plant, and now he's _____ broke.
 a) plain   b) flat   c) cash
4. After Hurricane Katrina, many families had trouble getting back on their _____.
 a) legs   b) toes   c) feet
5. During the marathon, somebody handed Jack a cup of warm water. He would've preferred cold water, but _____ can't be choosers.
 a) runners   b) beggars   c) vagrants
6. "This food is too spicy!" - "_____ me about it. My mouth is on fire!"
 a) Say   b) Tell   c) Talk to
7. When Emily told her father she was _____-strapped, he offered to lend her some money.
 a) dollar   b) financial   c) cash
8. It's hard to live in San Francisco and get _____ on a teacher's salary.
 a) around   b) through   c) by
9. Greg got laid _____, and he's now looking for a new job.

- a) off   b) on   c) through
10. Angela is only working as a waitress short _____. Next month, she's starting a new job in sales.
- a) time   b) term   c) period

Answer Key

1. a   2. c   3. b   4. c   5. b
6. b   7. c   8. c   9. a   10. b

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 15

เรื่อง Reacting to Bad News

นักศึกษาชั้นปีที่ 2

เวลา 3 ชั่วโมง

รายวิชา การสนทนาภาษาอังกฤษ 2

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2564

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) ผู้เรียนสามารถแปลงเสียงคำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองต่อข่าวร้ายได้อย่างถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ โดยคำนึงถึงการเน้นเสียง (stress) และทำนองเสียง (intonation) ที่เหมาะสมกับบริบทของการสื่อสารเกี่ยวกับการแสดงความเห็นอกเห็นใจและการให้กำลังใจ
- 2) ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์และประยุกต์ใช้สำนวนในการสนทนาที่เหมาะสมสำหรับการสื่อสารเกี่ยวกับการแสดงความเห็นอกเห็นใจและการให้กำลังใจ โดยคำนึงถึงความชัดเจน ความกระชับ และความสุภาพในการสื่อสาร รวมถึงการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่หลากหลาย
- 3) ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวน และทักษะการสื่อสารเพื่อสร้างสรรค์และแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) ในสถานการณ์การสนทนาการตอบสนองต่อข่าวร้ายโดยสะท้อนถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบทที่ต้องการแสดงความเห็นอกเห็นใจและการให้กำลังใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นธรรมชาติ และเหมาะสมกับสถานการณ์ที่หลากหลาย

2. เนื้อหาสาระ/สาระการเรียนรู้

1) เอกสารบทสนทนาตัวอย่าง (Conversation)

- a. สถานการณ์: Jenny พบกับ Carol เพื่อนของเธอที่ซูเปอร์มาร์เก็ต Jenny ถามสารทุกข์สุกดิบของ Carol และ Carol เล่าให้ฟังถึงข่าวร้ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเธอ Jenny ตอบกลับด้วยความเห็นใจและเสนอความช่วยเหลือ

b. **เนื้อหา:** Jenny และ Carol สนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ยากลำบากของ Carol และ Jenny ให้การสนับสนุนทางอารมณ์แก่เธอ

Jenny runs into her friend Carol in the supermarket. Jenny asks Carol how she's been and Carol tells her all her bad news. Jenny responds with sympathy and offers her support.

Jenny: Hi, Carol. **How's life been treating you?**

Carol: I've been better. I'm **going through a rough patch.**

Jenny: **Sorry to hear that.** What's going on?

Carol: My husband and I are **splitting up.** I **found out** he's been **cheating on me** for years with his receptionist.

Jenny: I'm **speechless!**

Carol: Fortunately, I wasn't **speechless** when I found out. I **gave him a piece of my mind!**

Jenny: Good! And how's your son John doing? Did he manage to find a job since we last spoke?

Carol: **No such luck.** Poor John fell off the roof a couple weeks ago while doing some repairs and broke both his legs!

Jenny: You must've been **beside yourself!**

Carol: I was a **basket case** for several days. Now he's **on the road to recovery**, but it's going to take a while.

Jenny: If you ever want to talk, just give me a call.

Carol: I would enjoy **getting together.**

Jenny: Okay. I'll **stop by** later this week.

2) สำนวนสำคัญที่ใช้ในบทสนทนา (Idioms)

a. **basket case** = an emotional and/or physical mess

Example: After her house burned down, Donna was a basket case.

b. **beside oneself** = very upset

Example: When Tracy's boss told her she wasn't doing a good job, she was beside herself.

- c. **(to) cheat on someone** = to have romantic relations on the side, with somebody other than one's partner

Example: After Nancy read the text messages on her husband's cell phone, she realized he was cheating on her.

- d. **(to) find out** = to discover facts about someone or something

Example: I just found out that Tanya is pregnant.

- e. **(to) get together** = to meet with someone (usually socially)

Example: I'd love to get together on Saturday if you have time.

- f. **(to) give someone a piece of one's mind** = to tell someone what one really thinks

Example: Our waiter has been really slow all evening. I'm going to give him a piece of my mind!

- g. **(to) go through a rough patch** = to have a lot of problems during a time period; to experience a period of bad luck

Example: Joe lost his job last week and this week his girlfriend broke up with him. He's going through a rough patch.

- h. **How's life been treating you?** = How are you?; How've you been?

Example: "How's life been treating you?" - "Can't complain."

- i. **I've been better** = things are not going well for me

Example: "How are you doing?" - "I've been better."

- j. **no such luck** = we haven't had good fortune in that area; we haven't been so lucky

Example: "Did your boss let you out early for the holiday weekend?" - "No such luck."

k. (I'm) **sorry to hear that** = that's too bad; I feel bad for you

Example: "I got fired yesterday." - "Sorry to hear that."

l. **Speechless** = unable to speak due to surprise; shocked

Example: After being fined \$300 for a speeding ticket, Wendy was speechless.

m. (to) **split up** = to break up; to end a marriage or other intimate relationship

Example: After years of fighting, Irene and her husband finally split up.

n. (to) **stop by** = come over (often for a short visit)

Example: If you're in my neighborhood on Saturday, please stop by.

o. **on the road to recovery** = starting to get better

Example: Stephanie was sick with the flu for a week, but now she's on the road to recovery.

3. กิจกรรมการเรียนรู้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

- a. **วัตถุประสงค์:** ครูแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ และอธิบายเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองต่อข่าวร้าย เช่น คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญในการสนทนา
- b. **คำศัพท์และสำนวนที่จำเป็น:** ครูอธิบายและฝึกฝนการออกเสียงคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้อง เช่น "speechless," "go through a rough patch," "beside oneself," เป็นต้น
- c. **กิจกรรมกลุ่ม:** แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกเขียนประโยคโดยใช้สำนวนที่เรียนมา จากนั้นให้นำเสนอประโยคที่ได้แก่ชั้นเรียน

2) ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

- a. **ฝึกการออกเสียงและบทสนทนา:** นักศึกษาฟังคลิปเสียงที่เกี่ยวข้องและฝึกออกเสียงตามครู

- b. **Role-playing Activity:** นักศึกษาจับคู่หรือทำงานกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อฝึกบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองต่อข่าวร้าย โดยจำลองสถานการณ์ที่กำหนด ครูจะเดินตรวจสอบการใช้สำนวน การออกเสียง และการใช้โครงสร้างประโยคของนักศึกษา

3) ชั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)

- c. **สรุปและวิเคราะห์:** ครูสรุปสำนวนและโครงสร้างประโยคที่สำคัญ และเน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย
- d. **มอบหมายงาน:** นักศึกษาได้รับหัวข้อหรือสถานการณ์ใหม่เพื่อฝึกสนทนา โดยใช้ความรู้ที่ได้จากขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) และขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)

4. สื่อการสอน

- 1) **เอกสารบทสนทนา (Conversation):** เอกสารที่มีบทสนทนาตัวอย่างและสำนวนที่จำเป็น
- 2) **คลิปเสียง (Audio clips):** คลิปเสียงการสนทนาเพื่อฝึกการฟังและการออกเสียง
- 3) **สไลด์นำเสนอ (Power point):** สำหรับการแนะนำคำศัพท์และสำนวน
- 4) **ใบงาน (Worksheets):** แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน
- 5) **บัตรคำศัพท์ (Flashcards):** คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญ
- 6) **วิดีโอ (Video):** สาดิตการสนทนาที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองต่อข่าวร้าย

5. การวัดผลและประเมินผล

- 1) **การสังเกต:** ประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรม Role-play โดยดูการใช้สำนวน ความถูกต้อง และการออกเสียง
- 2) **การบ้าน:** ให้นักศึกษาเขียนบทสนทนาโดยใช้สำนวนที่เรียนในหัวข้อที่แตกต่างกัน
- 3) **แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน:** วัดความเข้าใจในคำศัพท์และสำนวนใหม่ ๆ
- 4) **การประเมินตนเองและการประเมินโดยเพื่อน:** นักศึกษาประเมินการใช้ภาษาของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ที่ 15

เรื่อง Reacting to Bad News

เวลา 15 นาที

Choose the most appropriate response to the following:

1. Did you know that Sara and her husband are splitting up?
  - a) No, what are they splitting?
  - b) No, do you know what happened?
  - c) No, why didn't anybody tell me this good news?
2. If you get a chance, stop by over the weekend.
  - a) Okay, I'll come over.
  - b) Sure, I'll stop it.
  - c) Okay, I'll spend all weekend with you.
3. Nick was sick for months, but now he's on the road to recovery.
  - a) I'm sorry to hear he's not improving.
  - b) I'm glad to hear he's able to travel again.
  - c) I'm glad to hear he's getting better.
4. Your son has dropped out of Harvard and joined the military? I'm speechless!
  - a) We were very surprised too.
  - b) We weren't surprised either.
  - c) We agree that it's very exciting.
5. Ron just lost his job after 25 years at the same company. He's beside himself.
  - a) I can understand why he's upset.
  - b) Right. He was ready to leave that job.
  - c) I'm glad to hear he isn't too upset.
6. Brenda just found out that her husband has been cheating on her for years with his secretary.
  - a) Do you think she'll leave him?
  - b) Do you think Brenda likes the secretary?
  - c) Do you think she's happy about this?

7. Grace has been a basket case since losing her job.

- a) I'm glad she's doing well.   b) I hope she'll start feeling better soon.
c) She didn't really like that job anyway.

8. I was hoping I'd win the big lottery jackpot, but no such luck.

- a) You won? Congratulations!   b) You didn't win? That's surprising.
c) Oh well. There's always next time!

9. You've been sick all week? Sorry to hear that.

- a) Thanks.   b) Sorry I told you.   c) You could be more sympathetic.

10. I've been going through a rough patch lately.

- a) Things have been fine with me too.   b) I'm glad to hear it.
c) Sorry to hear that. What's going on?

Answer Key

1. b   2. a   3. c   4. a   5. a

6. a   7. b   8. c   9. a   10. c

ภาคผนวก - ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ดร. พิสุทธิพงษ์ เอ็นดู

อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

2. ดร. รณวีณ์ พาผล

อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

3. ดร. ณรงค์ศักดิ์ ลุนสำโรง

อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ภาคผนวก - ง

ผลการพิจารณาเครื่องมือวิจัยของผู้เชี่ยวชาญ

แบบการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

(Index of Objective Congruence)

แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและ
ความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ซึ่งกำหนดเกณฑ์ค่าความสอดคล้องไว้ดังนี้

- +1 หมายความว่า แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวัด
- 0 หมายความว่า ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวัด
- 1 หมายความว่า แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวัด

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านและระบุข้อเสนอแนะ
(ถ้ามี)

ปัจจัย		ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ข้าพเจ้ากลัวผู้อื่นจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ข้าพเจ้าพูด				
2	ข้าพเจ้าขาดการฝึกพูดภาษาอังกฤษกับอาจารย์และบุคคลอื่น				
3	ข้าพเจ้าต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อนทุกครั้งเมื่อต้องพูดเป็นภาษาอังกฤษ				
4	ข้าพเจ้ามีปัญหาเรื่องคิดคำศัพท์ไม่ออกขณะพูด				
5	ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนรายวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ				
6	ข้าพเจ้าไม่สามารถพูดให้คู่สนทนาของข้าพเจ้าเข้าใจได้				
7	ข้าพเจ้ากังวลเมื่อต้องเป็นผู้เริ่มการพูดคุยก่อน				
8	ข้าพเจ้าออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ชัดเจน				
9	ข้าพเจ้าไม่สามารถพูดในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการได้				
10	สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการ				

	สอนไม่เพียงพอ				
11	ข้าพเจ้าไม่กล้าสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษกับบุคคลอื่น				
12	ข้าพเจ้ากังวลว่าจะพูดผิดไวยากรณ์				
13	ข้าพเจ้าเกิดความวิตกกังวลและไม่มั่นใจทุกครั้งเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ				
14	ข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงวงสนทนาที่ใช้ภาษาอังกฤษ				
15	ข้าพเจ้ากลัวอาจารย์ผู้สอน				
16	ข้าพเจ้าขาดแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษ				
17	ในชั้นเรียนอาจารย์ผู้สอนพูดประโยคภาษาอังกฤษเร็วเกินไปทำให้ข้าพเจ้าจับใจความไม่ได้				
18	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนไม่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสนใจที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อฝึกพูด				
19	ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสสนทนากับชาวต่างชาติ				
20	การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยยังไม่เพียงพอ				
21	อาจารย์ผู้สอนขาดการส่งเสริมและกระตุ้นให้ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน				
22	อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าฝึกพูดภาษาอังกฤษน้อยเกินไป				
23	ข้าพเจ้ารู้สึกเขินอายเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ				
24	ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอาจารย์ผู้สอนไม่ได้มีการใช้สื่อเพื่อส่งเสริมให้ข้าพเจ้าฝึกฝนทักษะการพูด				
25	ข้าพเจ้าไม่มีแหล่งเรียนรู้เพื่อฝึกปฏิบัติการพูดภาษาอังกฤษจากภายนอก				
26	ข้าพเจ้าไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ แม้กระทั่งกับคนไทยด้วยกัน				

27	อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษทั้งหมดในการสอนทักษะการพูด				
28	ข้าพเจ้ามีโอกาสฝึกฝนทักษะการพูดน้อยในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษเนื่องจากมีผู้เรียนจำนวนมาก				
29	ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง				
30	ข้าพเจ้าหมดความพยายามที่จะพูด เนื่องจากพูดติดๆ ขัด ๆ หรือพูดซ้ำ				
	รวม				

ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับ	รายการประเมิน	คะแนนประเมินผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	IOC
		1	2	3		
1	ข้าพเจ้ากลัวผู้อื่นจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ข้าพเจ้าพูด	+1	+1	+1	3	1.00
2	ข้าพเจ้าขาดการฝึกพูดภาษาอังกฤษกับอาจารย์และบุคคลอื่น	+1	+1	+1	3	1.00
3	ข้าพเจ้าต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อนทุกครั้งเมื่อต้องพูดเป็นภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.00
4	ข้าพเจ้ามีปัญหาเรื่องคิดคำศัพท์ที่ไม่ออกขณะพูด	+1	+1	+1	3	1.00
5	ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนรายวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.00
6	ข้าพเจ้าไม่สามารถพูดให้คู่สนทนาของข้าพเจ้าเข้าใจได้	+1	+1	+1	3	1.00
7	ข้าพเจ้ากังวลเมื่อต้องเป็นผู้เริ่มการพูดคุย	+1	+1	+1	3	1.00

	ก่อน					
8	ข้าพเจ้าออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00
9	ข้าพเจ้าไม่สามารถพูดในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการได้	+1	+1	+1	3	1.00
10	สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนไม่เพียงพอ	+1	+1	+1	3	1.00
11	ข้าพเจ้าไม่กล้าสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษกับบุคคลอื่น	+1	+1	+1	3	1.00
12	ข้าพเจ้ากังวลว่าจะพูดผิดไวยากรณ์	+1	+1	+1	3	1.00
13	ข้าพเจ้าเกิดความวิตกกังวลและไม่มั่นใจทุกครั้งเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.00
14	ข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงวงสนทนาที่ใช้ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.00
15	ข้าพเจ้ากลัวอาจารย์ผู้สอน	+1	+1	+1	3	1.00
16	ข้าพเจ้าขาดแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.00
17	ในชั้นเรียนอาจารย์ผู้สอนพูดประโยคภาษาอังกฤษเร็วเกินไปทำให้ข้าพเจ้าจับใจความไม่ได้	+1	+1	+1	3	1.00
18	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนไม่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสนใจที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อฝึกพูด	+1	+1	+1	3	1.00
19	ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสสนทนากับชาวต่างชาติ	+1	+1	+1	3	1.00
20	การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยยังไม่เพียงพอ	+1	+1	+1	3	1.00
21	อาจารย์ผู้สอนขาดการส่งเสริมและกระตุ้นให้ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	+1	+1	+1	3	1.00
22	อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าฝึกพูดภาษาอังกฤษน้อยเกินไป	+1	+1	+1	3	1.00
23	ข้าพเจ้ารู้สึกเขินอายเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ	+1	+1	+1	3	1.00

24	ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอาจารย์ผู้สอนไม่ได้มีการใช้สื่อเพื่อส่งเสริมให้ข้าพเจ้าฝึกฝนทักษะการพูด	+1	+1	+1	3	1.00
25	ข้าพเจ้าไม่มีแหล่งเรียนรู้เพื่อฝึกปฏิบัติการพูดภาษาอังกฤษจากภายนอก	+1	+1	+1	3	1.00
26	ข้าพเจ้าไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ แม้กระทั่งกับคนไทยด้วยกัน	+1	+1	+1	3	1.00
27	อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษทั้งหมดในการสอนทักษะการพูด	+1	+1	+1	3	1.00
28	ข้าพเจ้ามีโอกาสฝึกฝนทักษะการพูดน้อยในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษเนื่องจากมีผู้เรียนจำนวนมาก	+1	+1	+1	3	1.00
29	ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง	+1	+1	+1	3	1.00
30	ข้าพเจ้าหมดความพยายามที่จะพูดเนื่องจากพูดติดๆ ขัด ๆ หรือพูดซ้ำ	+1	+1	+1	3	1.00

การหาค่าความเชื่อมั่น

แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและปัญหาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1	115.60	88.455	.426	.877
a2	115.50	91.017	.276	.880
a3	115.37	89.689	.348	.878
a4	115.40	89.283	.427	.877
a5	115.33	89.885	.357	.878
a6	115.47	89.775	.369	.878
a7	115.43	87.564	.462	.876
a8	115.57	91.289	.204	.882
a9	115.50	91.569	.259	.880
a10	115.50	89.845	.376	.878
a11	115.70	91.528	.205	.881
a12	115.60	91.559	.193	.882
a13	115.43	88.737	.443	.876
a14	115.67	88.368	.432	.876
a15	115.83	89.316	.395	.877
a16	115.77	90.461	.268	.880
a17	115.67	84.782	.712	.870
a18	115.73	86.892	.552	.874
a19	115.87	87.982	.455	.876
a20	115.73	84.892	.711	.870
a21	115.80	86.786	.530	.874
a22	115.87	87.913	.547	.874
a23	115.63	86.861	.570	.873
a24	115.63	86.447	.603	.872
a25	115.87	86.878	.639	.872
a26	116.00	89.586	.459	.876
a27	115.57	86.392	.566	.873
a28	115.57	87.289	.498	.875
a29	115.90	92.714	.115	.883
a30	115.87	92.602	.127	.883

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.880	30

แบบการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC
(Index of Objective Congruence)

แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ซึ่งกำหนดเกณฑ์ค่าความสอดคล้องไว้ดังนี้

- +1 หมายความว่า แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวัด
- 0 หมายความว่า ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวัด
- 1 หมายความว่า แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวัด

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านและระบุข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

ปัจจัย		ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	ความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy)				
2.	ความคล่อง (fluency)				
3.	ความพยายามในการสื่อสาร (communication)				

ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับ	รายการประเมิน	คะแนนประเมิน ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	IOC
		1	2	3		
1.	ความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy)	+1	+1	+1	3	1.00
2.	ความคล่อง (fluency)	+1	+1	+1	3	1.00
3.	ความพยายามในการสื่อสาร (communication)	+1	+1	+1	3	1.00

การหาค่าความเชื่อมั่น

แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A1	8.41	2.352	.700	.866
A2	8.28	2.051	.765	.813
A3	8.26	2.393	.812	.776

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.871	3

แบบการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC
(Index of Objective Congruence)

แบบวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ซึ่งกำหนดเกณฑ์ค่าความสอดคล้องไว้ดังนี้

- +1 หมายความว่า แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวัด
- 0 หมายความว่า ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวัด
- 1 หมายความว่า แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวัด

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านและระบุข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

ปัจจัย		ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	นักศึกษารู้สึกกลัวเมื่ออาจารย์ให้พูดภาษาอังกฤษโดยไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า				
2	นักศึกษามักจะกลัวว่าพูดผิดหลักไวยากรณ์และออกเสียงไม่ถูกต้องเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ				
3	นักศึกษารู้สึกกลัวว่าผู้ฟังจะไม่เข้าใจภาษาอังกฤษที่นักศึกษาพูด				
4	นักศึกษามักมีอาการคิดไม่ออกกะทันหันและมักเกิดขึ้นเสมอเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษต่อหน้าผู้อื่น				
5	นักศึกษามักใจเต้นแรง ขาสั่น เสียงสั่น ตะกุกตะกัก เมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษต่อหน้าผู้อื่น				
6	นักศึกษารู้สึกอายมากเมื่อพูดภาษาอังกฤษผิดหรือออกเสียงไม่ถูกต้อง				

7	นักศึกษาอยากแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษแต่ไม่กล้าเพราะกลัวว่าสิ่งที่คิดไม่ถูกต้อง				
8	นักศึกษามักไม่ค่อยกล้าถามอาจารย์แม้ไม่ค่อยเข้าใจในขณะที่อาจารย์กำลังสอน				
9	นักศึกษาจะพยายามพูดภาษาอังกฤษใหม่เพื่อให้ถูกต้องที่สุดเมื่อนักศึกษาออกเสียงผิดหรือพูดภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง				
10	นักศึกษามักใช้กริยาท่าทางประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจมากขึ้น				
11	นักศึกษารู้สึกมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของตนเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่เป็นส่วนตัว				
12	นักศึกษาชอบร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษแม้ว่าตนเองจะพูดไม่ได้				
13	นักศึกษาไม่รู้สึกรู้สึกหวัดเมื่อพูดภาษาอังกฤษหรือไม่ถูกต้องหรือออกเสียงผิดแต่นักศึกษาจะไม่พูดใหม่เพื่อให้ถูกต้อง				
14	นักศึกษาจะพยายามอธิบายให้ผู้ฟังเข้าใจให้ได้เมื่อผู้ฟังไม่เข้าใจภาษาอังกฤษที่นักศึกษาพูด				
15	นักศึกษาชอบแสดงความคิดเห็นเมื่อมีการสนทนากันเป็นภาษาอังกฤษ				
16	นักศึกษาชอบกิจกรรมทางภาษาอังกฤษที่ต้องออกไปแสดงหน้าชั้นเรียน				

ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับ	รายการประเมิน	คะแนนประเมิน ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	IOC
		1	2	3		
1	นักศึกษารู้สึกกลัวเมื่ออาจารย์ให้พูดภาษาอังกฤษโดยไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า	+1	+1	+1	3	1.00
2	นักศึกษามักจะกลัวว่าพูดผิดหลักไวยากรณ์และออกเสียงไม่ถูกต้องเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.00
3	นักศึกษารู้สึกกลัวว่าผู้ฟังจะไม่เข้าใจภาษาอังกฤษที่นักศึกษาพูด	+1	+1	+1	3	1.00
4	นักศึกษามักมีอาการคิดไม่ออกกะทันหันและมักเกิดขึ้นเสมอเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษต่อหน้าผู้อื่น	+1	+1	+1	3	1.00
5	นักศึกษามักใจเต้นแรง ขาสั่น เสียงสั่น ตะกุกตะกัก เมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษต่อหน้าผู้อื่น	+1	+1	+1	3	1.00
6	นักศึกษารู้สึกอายมากเมื่อพูดภาษาอังกฤษผิดหรือออกเสียงไม่ถูกต้อง	+1	+1	+1	3	1.00
7	นักศึกษายากแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษแต่ไม่กล้าเพราะกลัวว่าสิ่งที่คิดไม่ถูกต้อง	+1	+1	+1	3	1.00
8	นักศึกษามักไม่ค่อยกล้าถามอาจารย์ แม้ไม่ค่อยเข้าใจในขณะที่อาจารย์กำลังสอน	+1	+1	+1	3	1.00
9	นักศึกษายะพยายามพูดภาษาอังกฤษใหม่เพื่อให้ถูกต้องที่สุดเมื่อนักศึกษาออกเสียงผิดหรือพูดภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง	+1	+1	+1	3	1.00
10	นักศึกษามักใช้กริยาท่าทางประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00
11	นักศึกษารู้สึกมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของตนเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่เป็นส่วนตัว	+1	+1	+1	3	1.00

12	นักศึกษาชอบร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ แม้ว่าตนเองจะพูดไม่ได้	+1	+1	+1	3	1.00
13	นักศึกษาไม่รู้สึกรู้สึทกเมื่อพูดภาษาอังกฤษไม่ ถูกต้องหรือออกเสียงผิดแต่นักศึกษาจะไม่ พูดใหม่เพื่อให้ถูกต้อง	+1	+1	+1	3	1.00
14	นักศึกษาจะพยายามอธิบายให้ผู้ฟังเข้าใจให้ จงได้เมื่อผู้ฟังไม่เข้าใจภาษาอังกฤษที่ นักศึกษาพูด	+1	+1	+1	3	1.00
15	นักศึกษาชอบแสดงความคิดเห็นเมื่อมีการ สนทนากันเป็นภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.00
16	นักศึกษาชอบกิจกรรมทางภาษาอังกฤษที่ ต้องออกไปแสดงหน้าชั้นเรียน	+1	+1	+1	3	1.00

การหาค่าความเชื่อมั่น
แบบวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A1	60.87	75.138	.605	.935
A2	61.09	76.592	.504	.937
A3	61.00	75.850	.667	.933
A4	60.91	75.634	.647	.934
A5	61.12	74.643	.653	.934
A6	61.01	74.498	.716	.932
A7	60.97	74.553	.726	.932
A8	61.08	74.749	.724	.932
A9	61.16	74.419	.703	.932
A10	61.18	77.110	.499	.937
A11	61.05	74.315	.692	.933
A12	61.06	73.981	.737	.931
A13	61.18	73.738	.724	.932
A14	61.07	74.139	.761	.931
A15	61.12	73.799	.705	.932
A16	61.09	75.114	.707	.932

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.937	16

แบบการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

(Index of Objective Congruence)

แบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษา

ซึ่งกำหนดเกณฑ์ค่าความสอดคล้องไว้ดังนี้

- +1 หมายความว่า แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวัด
- 0 หมายความว่า ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวัด
- 1 หมายความว่า แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวัด

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านและระบุข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

ปัจจัย	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. นักศึกษาพอใจการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้				
2. นักศึกษา ผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร				
3. การนำเข้าสู่บทเรียนที่ผ่านการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะเรียนมากขึ้น				
4. นักศึกษามีบทบาทในการฝึกภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร ในห้องเรียน				
5. นักศึกษามีบทบาทในการฝึกภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน				
6. กิจกรรมการเรียนการสอนฝึกให้นักศึกษาได้ใช้ภาษา ในการสื่อสาร แก้ปัญหาและการตัดสินใจ				
7. วิธีและกิจกรรมในการเรียนการสอน				

	ภาษาอังกฤษ วิธีนี้ทำให้การเรียนในชั้นเรียนไม่น่าเบื่อ				
8.	กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนี้สามารถ บูรณาการสำหรับการเป็นบุคลากรในอนาคตได้				
9.	วิธีและกิจกรรมการเรียนการสอนในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้นักศึกษาได้ ฝึกฝนการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร				
10.	วิธีและกิจกรรมการเรียนการสอนในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้นักศึกษามีความ มั่นใจในการสื่อสารมากขึ้น				
11	วิธีและกิจกรรมการเรียนการสอนในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้นักศึกษามีเกิด การเรียนรู้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษใน สถานการณ์ต่าง ๆ				
12	วิธีและกิจกรรมการสอนในการพูด ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนา ความรู้ในอาชีพพนักงานส่วนหน้าในอนาคต				
13	นักศึกษามีความพึงพอใจในการใช้ ภาษาอังกฤษใน การนำเสนอของ ตนเอง				
14	นักศึกษามีความพึงพอใจกับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษที่ใช้เนื้อหาการสอนที่สอดคล้องกับ รายวิชา				

15	ในภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ร่วมกับการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้				
----	---	--	--	--	--

ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับ	รายการประเมิน	คะแนนประเมินผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	IOC
		1	2	3		
1.	นักศึกษาพอใจการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
2.	นักศึกษา ผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	+1	+1	+1	3	1.00
3.	การนำเข้าสู่บทเรียนที่ผ่านการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะเรียนมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00
4.	นักศึกษามีบทบาทในการฝึกภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในห้องเรียน	+1	+1	+1	3	1.00
5.	นักศึกษามีบทบาทในการฝึกภาษาที่ใช้ในการสื่อสารกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน	+1	+1	+1	3	1.00
6.	กิจกรรมการเรียนการสอนฝึกให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาในการสื่อสาร แก้ปัญหาและการตัดสินใจ	+1	+1	+1	3	1.00
7.	วิธีและกิจกรรมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษวิธีนี้ทำให้การเรียนในชั้นเรียนไม่น่าเบื่อ	+1	+1	+1	3	1.00
8.	กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนี้สามารถบูรณาการสำหรับการเป็นบุคลากรในอนาคตได้	+1	+1	+1	3	1.00
9.	วิธีและกิจกรรมการเรียนการสอนในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้นักศึกษาได้	+1	+1	+1	3	1.00

	ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
10.	วิธีและกิจกรรมการเรียนการสอนในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้นักศึกษามีความ มั่นใจในการสื่อสารมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00
11	วิธีและกิจกรรมการเรียนการสอนในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้นักศึกษามีเกิดการเรียนรู้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ	+1	+1	+1	3	1.00
12	วิธีและกิจกรรมการสอนในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ทำให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาความรู้ในอาชีพพนักงานส่วนหน้าในอนาคต	+1	+1	+1	3	1.00
13	นักศึกษามีความพึงพอใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการนำเสนอของตนเอง	+1	+1	+1	3	1.00
14	นักศึกษามีความพึงพอใจกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้เนื้อหาการสอนที่สอดคล้องกับรายวิชา	+1	+1	+1	3	1.00
15	ในภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษร่วมกับการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00

การหาค่าความเชื่อมั่น
แบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษา

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
C1	56.97	93.146	.849	.966
c2	57.05	93.893	.816	.967
C3	57.12	94.274	.799	.967
C4	57.26	94.910	.759	.967
C5	56.88	92.958	.829	.966
C6	56.94	92.782	.841	.966
C7	57.05	92.166	.906	.965
C8	57.08	92.181	.899	.965
C9	57.17	94.134	.834	.966
C10	57.13	92.606	.862	.966
C11	57.06	93.149	.786	.967
C12	57.06	92.488	.901	.965
C13	57.01	92.073	.874	.965
C14	57.10	92.792	.834	.966
C15	56.95	100.997	.341	.974

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.969	15

ประวัติผู้วิจัย

1. ประวัติหัวหน้าโครงการวิจัย

- ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) : ประดิษฐ์ คำมุงคุณ
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) : Pradit Kammungkun
ตำแหน่งปัจจุบัน : อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่
ติดต่อได้สะดวก : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
103 วัดเจดีย์หลวง ถ.พระปกเกล้า ต.พระสิงห์ อ.เมือง
จ.เชียงใหม่ 50200 โทรศัพท์/โทรสาร. 0-5327-0975-6

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2561 : Ph.D (Linguistics) University of Mysore, India
พ.ศ. 2556 : M.A. (Linguistics) University of Mysore, India
พ.ศ. 2549 : พช.บ.(ภาษาอังกฤษ) ม.มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

2. ประวัติผู้ร่วมวิจัย

- ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) : ธีรศักดิ์ แสนวังทอง
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) : Teerasuk Saenwangtong
ตำแหน่งปัจจุบัน : ประธานหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร
คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่
ติดต่อได้สะดวก : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
103 วัดเจดีย์หลวง ถ.พระปกเกล้า ต.พระสิงห์ อ.เมือง
จ.เชียงใหม่ 50200 โทรศัพท์/โทรสาร. 0-5327-0975-6

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2550 : M.A. (Linguistics) Delhi University (India)
พ.ศ. 2555 : บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) สาขาการจัดการทั่วไป
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2547 : ศน.บ. สาขาภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

3. ประวัติผู้ร่วมวิจัย

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) : วราสายะ วราสยานันท์
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) : Varasaya Varasayanonda
ตำแหน่งปัจจุบัน : อาจารย์ประจำหลักสูตร
คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
ติดต่อได้สะดวก : 103 วัดเจดีย์หลวง ถ.พระปกเกล้า ต.พระสิงห์ อ.เมือง
จ.เชียงใหม่ 50200 โทรศัพท์/โทรสาร. 0-5327-0975-6

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2561 : Ph.D (Linguistics) University of Mysore, India
พ.ศ. 2556 : พธ.ม. ภาษาศาสตร์
พ.ศ. 2554 : พธ.บ. บริหารการศึกษา
พ.ศ. 2553 : เปรียญธรรม ๙

4. ประวัติผู้ร่วมวิจัย

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) : พระมหามนตรี อธิการกัณฑ์ (อธิกาโร)
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) : Phramaha Montree Athikarnkuntorn
ตำแหน่งปัจจุบัน : อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
ติดต่อได้สะดวก : 103 วัดเจดีย์หลวง ถ.พระปกเกล้า ต.พระสิงห์ อ.เมือง
จ.เชียงใหม่ 50200 โทรศัพท์/โทรสาร. 0-5327-0975-6

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2564 : M.A. (English) University of Mysore, India
พ.ศ. 2560 : ศน.บ. การสอนภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

5. ประวัติผู้ร่วมวิจัย

- ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) : พระนพดล ปันมะ (ปกสสรวิโส)
- ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) : Phra Noppadon Panma (Papatsaravangso)
- ตำแหน่งปัจจุบัน : อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
- หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
ติดต่อได้สะดวก 103 วัดเจดีย์หลวง ถ.พระปกเกล้า ต.พระสิงห์ อ.เมือง
จ.เชียงใหม่ 50200 โทรศัพท์/โทรสาร. 0-5327-0975-6
- ประวัติการศึกษา
- พ.ศ. 2565 : ศศ.ม. ภาษาอังกฤษศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- พ.ศ. 2560 : ศน.บ. การสอนภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา